

Aj, Banja Luko, na Krajini hvala

Banja Luko na Krajini hvala
Niko ne zna ničijega hala.
Umihana Hadži Jusufova
Na Vrbasu đugum ostavila,
Aspurliju za vrbu svezala,
A nanule vodi okrenula,
Nek' svak misli da se utopila.

Aj, gradim kulu

Aj, gradim kulu, a kamena nemam
Aj, kulo moja pjesmom sagrađena.
Čatma joj je suzom zalivena.
U tebi ću akšamluke piti,
Sav ću sevdah tebi darovati.

Ah, moj doro

”Ah, moj doro, dobri doro,
šta je tebi dodijalo:
Lahko sedlo šimširovo,
il' uzdica pozlačena,
il' kamdžija biserlija?”
”Ah, moj gazdo, dobri gazdo,
nije meni dodijalo
lahko sedlo šimširovo,
nit' uzdica pozlačena,
nit' kamdžija biserlija!
www.bosnafolk.com
Već je meni dodijalo,
svake noći putujući,
kad ti ideš u mejhanu,
mene vezeš pred mejhanu,
grizem travu iz kor'jena,
pijem vodu sa kamena,
to je meni dodijalo!”

Ah moj dragi sijah perčinlija

Ah moj dragi sijah perčinlija,
jami perčin sa bijela vrata,
ne mami me svaki čas na vrata!

Sve sam s tebe b'jena i karana,
istjerana pred bijele dvore!
I tvojem sam dvoru dolazila,
a ti, junak, za večerom bješe,
za večerom, šećerli baklavom!

Ah, moj Aljo(1)

Ah, moj Aljo, crne oči,
ti ne hodaj sam po noći.
Ti ne hodaj sam po noći,
ja ću tebi sama doći.
Ja ću tebi sama doći,
sama doći do ponoći.
Na vrančiću kosmatome,
u odjelu gospodskome.
Moj se vranac uz brijeg penje,
često staje na kamenje.
Iz kamena vatra s'jeva,
a moj Aljo pjesmu pjeva.

Ah, moj Aljo(2)

Ah, moj Aljo, crne oči,
ti ne hodaj sam po noći.
Ti ne hodaj sam po noći,
ja ću tebi sama doći.
Na vrančiću kosmatome,
u od'jelu gospodskome.
Moj se vranac uz brieg penje,
često staje na kamenje.
Iz kamena vatra s'jeva,
sad moj Aljo pjesmu pjeva.
Ah, moj Aljo, crne masti,
Što me mladu upropasti.
Što me mladu upropasti,
Ne dade mi ni dorasti.

Ah, sinoć paša kroz Saraj'vo prođe

Sinoć paša kroz Saraj'vo prođe
I provede svezana Mehmeda.
Na njemu je devet konopaca
I deseta halka oko vrata.
Za njim idu tri sestre rođene.

Najstarija paši govorila:
"Aman, paša, i otac i majko,
Pusti nama brata rođenoga,
Na poklon ti ruho djevojačko".
A srednja je paši govorila:
"Aman, paša, i otac i majko,
Pusti nama brata rođenoga,
Na poklon ti biseri i dukati".
Na to paša i haje i ne haje.
Još mu više ruke privezuje.
A najmlađa paši govorila:
"Aman, paša, aman, gospodine,
Pusti nama brata jedinoga,
Na poklon ti lice djevojačko".
Na to se je paša sažalio
Pa je malo ruke popustio.
Svezan Meho paši govorio:
"Aman, paša, aman gospodaru.
Kad budemo kraj b'jele dahije,
Otpusti mi prebijele ruke
Da obljubim Zinetu djevojku,
Da obljubim pa da život gubim".

Ah, što ćemo ljubav kriti

Ah, što ćemo ljubav kriti,
kad ja moram tvoja biti?
Srce više nije moje,
tebi, dragi, pripalo je!
Šta me tebi tako vuče?
Osjećaji mene muče!
Srce više nije moje,
tebi, dragi, pripalo je!
Il' me uzmi, il' me ubi,
ne daj drugom da me ljubi!
Srce više nije moje,
tebi, dragi, pripalo je!

Ah, što mi se Travnik zamaglio

Dv'je planine viš' Travnika grada,
Vilenica, spram nje Bukovica.
Vilenica Bukovicu pita:
"Ah što mi se Travnik zamaglio?
Ili gori, il' ga kuga mori?"
"Niti gori, nit' ga kuga mori,

djevojka ga okom zapalila,
čarnim okom kroz srčali pendžer!
Izgoriše dva nova dućana,
dva dućana i nova mejhana,
i mešćema gdje kadija sudi!"

Aj, majka ćerku u po noći kara

Majka ćerku u po noći kara:
"Lezi, ćeri, boliće te glava."
"Prođi me se, moja stara majko,
Noćas mi je dragi dolazio.
Da ga vidiš, moja stara majko,
Kakve su mu oči i obrve:
Oči su mu mrkla pomrčina,
Vedro čelo sjajna mjesečina.
Pa kako ću da usnijem, majko,
Kada mi je uvjek pred očima."

Ako želiš razgovora

Ako želiš razgovora,
Dođi, dragi, u akšam.
U akšam je svaka draga
dragom najdraža.
Ako želiš milovanja,
dođi, dragi, u ponoć.
U ponoć je svako staro
leglo, zaspalo.

Ako želiš milovanja

Ako želiš milovanja,
dođi dragi u akšam.
U akšam je svaka pjesma,
bolnoj duši najslađa.
U akšam je svaka draga,
svome dragom najdraža!

Akšam dođe, jacija se sprema

Akšam dođe, jacija se sprema,
a u kući kapi vode nema.
Dođe reda, skoro dovedenoj,

uze dugum pa na vodu ode.
Ljuto kune, skoro dovedena:
”Svekre, babo, izjeli te vuci,
a svekrvu odveli hajduci!
Nisam došla da vam vodu nosim,
ja sam došla da vam sina ljubim!”

Akšam geldi

Akšam geldi, sunce zađe,
na tvom licu osta sjaj.
Akšam geldi, tvoje lice,
od sunašca ljepše sja.
Da mi se je ogrijati,
na ljepoti lica tvog.
Moja draga na šiltetu,
uživa k'o padišah.
A ja nigdje ništa nemam,
ja sam puki siromah.
Akšam geldi, dan se gubi,
moje srce zaman gubi.
Akšam geldi, mrak se sprema,
a za mene sankka nema.

Akšam mrače, moj po Bogu brate(1)

Akšam mrače, moj po Bogu brate,
a jacijo, moja posestrimo!
Pola noći, pola dobra moga,
eto zore, dušmanina moga!
Da zna zora, šta je milovanje,
ne b' svanula za godinu dana,
a kamoli za dva, za tri sata!

Akšam mrače, moj pobogu brate (2)

Akšam mrače, moj pobogu brate,
A jacijo, moja posestrimo.
Pola noći, pola dobra moga,
Eto zore, dušmanina moga.
Da zna zora šta je milovanje,
ne b' svanula za tri b'jela dana.

Ali-beg se po jezeru vija

Ali-beg se po jezeru vija
Da ustrilja vilu zlatnih krila.
Iz jezera nešto progovara:
"Ne striljaj se, beže, Ali-beže,
Nije ovdje vila zlatnih krila,
Već je ovdje Dizdareva Mina."

Ali-beg se u jezero sprema

Ali-beg se u jezero sprema
Da ustrili utvu zlatni' krila.
Nešto mu se iz jezera javlja:
- Ne striljaj se, beže, Ali-beže,
Nisam utva da ti mene striljaš,
Već djevojka za kakvog junaka.
Utekla sam od zla materina,
Od matere kano od maćehe,
A od oca kano od očuha,
Oni mene za staroga daju.
Neću stara, pa se ne udala.
Volim s mladim po gori hoditi,
Travu pasti, s lista vodu piti,
Neg' sa starim u šiljti sjediti,
Šećer jesti, dukate nizati.

Ali-begu Misir omilio(1)

Ali-begu Misir omilio,
u Misiru dvore načinio.
U Misiru dvore načinio,
u Stambolu ljubu ostavio.
Spremi slugu da dovede ljubu,
ne bi sluge, ni dovede ljube.
Ček'o sluga godinicu dana,
dok joj majka kose dotjerala,
i oplela trides' pletenica,
i uplela trista madžarija.

Alibegu Misir omilio (2)

Alibegu Misir omilio,
u Misiru dvore načinio,
u Stambolu ljubu ostavio.

Sprema slugu da dovede ljubiu.
Čeka sluga tri bijela dana,
dok joj majka kose iščešljala
i isplela trides't pletenica,
i uplela trista madžarija.
Kad su bili preko polja ravna,
progovara Alibegov sluga:
Ljepotice, Alibegovice,
dođe vrijeme da ti ljubim lice,
da ti mrsim česte pletenice,
da ti trgam žute madžarije.

Ali-paša na Hercegovini

Ali-paša na Hercegovini,
l'jepa Mara na Bišću bijaše.
Koliko su na daleko bili,
jedno drugom jade zadavali!
Knjigu piše paša Ali-paša:
"L'jepa Maro, bi li pošla za me?"
S Bišća Mara njemu poručuje:
"Da me prosiš, ne bih pošla za te,
da s' oženiš, bih se otrovala!"

Ano moja šecernoga boja

Ano moja šecernoga boja,
da ja znadem da ćeš biti moja,
što bih ti se lica naljubio!
Bijela lica ispod trepavica
i đušluka ispod mindušluka,
bijela grla ispod đerdanluka.

Ašikovah tri godine dana (1)

Ašikovah tri godine dana,
i dohodih dragoj pod pendžere,
a još dragu vidjeti ne mogu!
Na prozoru mreža okovana,
koja mi je pamet zaniijela,
pamet nosi, draga se ponosi!
Nek ponosi, nek mi pamet nosi,
da Bog da je voda odnijela,
i u moje ruke donijela!

Ašikovah tri godine dana (2)

Ašikovah tri godine dana,
al' ne vidoh fajde ni zijana,
nit' ja vidoh svoje drage lice.
Samo jednom u tri godinice,
kako dušek po dušku stere,
kako meće jastuk po jastuku.
A kad leže u meke dušeke,
kako jeknu, sva odaja zveknu,
kako huknu, džamli tahta puknu!
A ja jadan stojim pod pendžerom!
Da sam drvce, puklo bi mi srce,
da sam kamen, bih se rastopio!

Ašikov'o Turundžiću Bego

Ašikov'o Turundžiću Bego,
Ašikov'o tri godine dana.
Kad četvrta godina nastala,
Uda mu se draga za drugoga,
Za najbližeg, za komšiju svoga,
Za najmlađeg Fatibegovića.
Ode Bego Mati kujundziji:
"Kuj mi, Mato, lahke merdevine
Od trideset i tri basamaka,
Da se penjem dragoj na pendžere,
Da ja vidim s kim mi draga spava,
Je l' mi draga u drugog na krilu".

Ašikuje Adem-aga

Ašikuje Adem-aga,
b'jela dana ne ostavlja,
tamne noći nepreskoči!
Pitala ga stara majka:
"Jel' ti čemu ta djevojka?"
"Jes' mi čemu, stara majko,
jes' mi čemu i po čemu.
Iz oka joj sunce grije,
u obrazu krvca vrije,
jes' mi čemu, stara majko,
jes' mi čemu i po čemu!"

Ašikov' o Adem-aga

Ašikovo Adem-aga,
B'jela dana ne ostavlja,
Tamne noći ne priskoči.
Pitala ga stara majka:
Je l' ti čemu ta djevojka?"
"Jest mi čemu, stara majko,
jest mi čemu i pri čemu:
Iz oka joj sunce sije,
U obrazu krvca lije."

Bademe, drvo od hlada

Bademe, drvo od hlada,
bademe, drvo mirisno.
Ti si me, drvo, skrivalo,
kad me je dragi ljubio.
Što si se, drvo, njihalo,
pa me je babo vidio?
Što si me, drvo, izdalo?
Bademe, grom te ubio!

Bajram ide, Bajramu se nadam

Bajram ide, Bajramu se nadam:
"Šta bih dragom bajramluka dala?
Kad bih dragom vezen jagluk dala
dragi mi je, malo mu je dara!
Kad bih dragom boščaluka dala
sirota sam, mnogo mu je dara!
Kad bih dragom b'jelo lice dala,
hvalit će se među jaranima!"

Banja Luko i ravnine tvoje

Banja Luko i ravnine tvoje,
u tebi su crne oči moje.
U tebi je Beg-Emina mlada
pa se šeće ispod bila grada.
Gledao je valija sa grada:
A boga ti, Beg-Emina mlada,
bi li meni virna ljuba bila?
Steraću ti crvenu kadifu,

sipaću ti biser i dukate!
A boga mi, valijo iz grada,
ne bi' tebi virna ljuba bila,
ja imadem agu Omer-agu.
U Omera šargija tambura,
kad god svira u srce me dira.
Volim s Omom po gori hoditi,
neg s valijom u dvoru siditi!

Banja Luko, vatrom izgorjela

Banja Luko, vatrom izgorjela,
u tebi me cura zanjela!
Zanjela garavim očima,
b'jelim licem i mednim ustima!
Mila majko, kad bi moja bila,
moja bi se želja ispunila!

Beg Ali-beg ikindiju klanja

Beg Ali-beg ikindiju klanja,
siv mu soko na serdžadu pada.
Nema kada ni selam da preda,
već on pita sivoga sokola:
"Siv sokole, sivoga ti perja,
jesi l' skoro od Bosne ponosne?
Igraju li ati Atlagića?
Sijaju li toke Sijerčića?
S'jevaju li sablje Fezagića?
Pucaju li puške Đumišića?"

Beg Ali-beg po jezeru str'jelja

Beg Ali-beg po jezeru str'jelja,
da ustr'jeli vilu zlatnih krila.
Kad se nešto iz jezera javlja:
"Nisam vila da mi str'jeljaš krila.
Već djevojka od zla pobjegnula:
mene majka za nedraga dala,
za nedraga, porad pusta blaga!"

Bejturane, Bog t' ubio grane

Bejturane, Bog t' ubio grane,

tvoje grane, po mom srcu rane!
Niti cvateš, nit' behara daješ,
već se truniš po zelenoj travi!
Ti si mene opanjkao majci,
da ja ljubim četiri jarana:
Dva ženjena, a dva neženjena:
nisam, majko, života mi moga!

Bere cura plav' jorgovan

Bere cura plav' jorgovan,
šapuće mu svu noć i dan:
"Prije ćeš mi uvehnuti,
neg' ću dragog zakiriti!
Ja se s dragim našalila
da sam drugog zavolila,
pa mi više ne dolazi,
već on druge obilazi.
Da znaš, dragi, za bol i jad,
doš'o bi mi bar ponekad.
Nemoj, dušo, takav biti,
srce ćeš mi zalediti!
Dođi dragi, željo mila,
znaš li da sam obolila?
Vjeruj, dušo, šala nije,
srce lagat' ne umije!"

Beša ti se na moru kovala (uspavanka)

Beša ti se na moru kovala,
Kovale je do tri kujundžije.
Jedan kuje, drugi pozlaćuje,
Treći meće od zlata jabuke.
Ode beša od grada do grada,
U svakom je dobro darovana,
U Stambolu svilom naložena,
U Saraj'vu dilbom pokrojena.
Dojde beša mom djetetu dragom,
U toj beši lijep san usnilo.
A majka mu tanke koše kroji,
Koše kroji, a godine broji:
- Koliko je u košulji žica,
Toliko mi živi godinica!
Koliko je na mahrami grana,
Toliko mi imao jarana!

Bijela vila ženila sina

Bijela vila ženila sina
Dilbere, džanum, dilbere aman,
Na srid Saraj'va Latinkom tankom
Priporučuje Latinka tanka:
Bijela vilo, svekrvo moja,
More li meni kod tebe biti,
U šiljtu sjesti, a svilu presti,
Biser nizati, a sina ljuljati.

Bila Bilko, bihaćka djevojko

Bila Bilko, bihaćka djevojko,
Bila bi bilko....
Kad ti podeš uz bužimske strane,
A obuješ oputne opanke
I poneseš zubaču na glavi
I u ruci tikvu i motiku,
Onda ' 'š znati,
Što su sada bihaćke ravnine.

Blago meni i tebi, djevojko

Blago meni i tebi, djevojko,
kad je nama čair do čaira.
Tvoj se babo i moj dogovara,
men' da žene, tebe da udaju.
U proljeće kada cvjeta cv'jeće,
il' u jesen kad opada lišće.

Blago suncu i mjesecu

Blago suncu i mjesecu,
jer se sunce jutrom rađa,
a i mjesec često mladi.
A ja jadna već ostarih,
od zuluma svekrvina,
i jezika zaovina.
Zaova me opanjkala,
svekrva me istjerala,
ja pobjegla komšijama.
U komšije kolo igra,
ja s' uhvatih pa poigrah.

Blago tebi, cvijet karanfile

Blago tebi, cvijet karanfile,
što ti rasteš dragoj pod pendzere.
Ah da mi se u cvijet pretvoriti,
ja bih znao gdje bih zimovao!
U njedrima medju dukatima.
Dukat zveči, meni srce ječi!

Bogom, brate, Mujo Sarajlija

Bogom, brate, Mujo Sarajlija,
prevedi me preko Romanije
bez ljubljenja i bez zagrljaja
i bez onog muškog pomišljaja.
To je Mujo za boga primio.
Kad su bili nasred Romanije,
molbu čini kićena djevojka:
Stani, Mujo, da se odmorimo,
da se hladne vode napijemo.
Napiše se vode sa izvora
te sjedoše pod jeliku tanku.
A' iz gore nešto progovara:
Kidaj vjeru, Sarajlija Mujo,
kidaj vjeru, obljubi djevojku,
ti se ne daj od nje nadmudriti!
Djevojke su varalice stare!
I mene je moja prevarila,
prevarila pa me ostavila,
a nisam joj obljubio lice!

Bol boluje lijepa Fahira

Bol boluje lijepa Fahira
pod orahom i pod jorgovanom
k njoj dolaze svi dilberi redom,
a najviše Omer momče mlado.
Pa govori Omer momče mlado:
O, Fahiro, bolovo bih za te!
Da se može, ja bih umro za te!
Odgovara lijepa Fahira:
Niti boluj, nit' umiri za me,
već se svuci pa lezi uza me!

Bolovala lijepa Hajrija

Bolovala lijepa Hajrija,
U haz bašči pod rumenom ružom.
Ob'laze je redom ašiklije,
Pitaju je: "Kako ti je Hajro?"
Jedan veli-bolov'o bi' za te.
Drugi veli- umir'o bi za te.
Progovara lijepa Hajrija:
Nit' bolujte, nit, umir't za me,
skin'te fesić, lez' te mi na krilo,
čini mi se lakše bi mi bilo.

Bol boluje mlado momče

Bol boluje mlado momče, Lejlo,
bol boluje i tuguje.
Đul-djevojku dovikuje, Lejlo,
đul-djevojko, crno oko!
"Je si l' doma, je si l' sama, Lejlo,
je li lice obljubljeno?"
"Doma jesam, sama jesam, dragi,
nije lice obljubljeno,
već je tebi nam'jenjeno!"

Bolan dragi, prođi mi se dvora

Bolan dragi, prođi mi se dvora,
sa tebe sam bijena i karana,
sa tvojega dockan dolaženja.
I sinoć si dockan dolazio,
u zeleni bostan ulazio.
Velik si mi zijan učinio:
amberove, lale pogazio,
amberove i alkatmerove.

Boluje Anka Pr'jedorka

Boluje Anka Pr'jedorka,
na krilu kara-Zaima:
"Zaime, bolan, Zaime,
ti prodaj selo Krnete!
Kupi mi, bolan, Zaime,
kupi mi šaren-kočije,

upregni konja zekana!
Vodi me, bolan, Zaime,
vodi me ravnom Pr'jedoru.
Vodi me, Zajko, ljubi me,
za svoju ljubuu uzmi me!

Bosa Mara Bosnu pregazila

Bosa Mara Bosnu pregazila,
na vitu se jelu naslonila:
"Vita jelo, ti visoko rasteš,
što te pitam pravo da mi kažeš:
Je li mi se oženio dragi?"
"Jeste, jeste, već godinu dana
oženio i sina dobio!"

Bosioče moj zeleni

Bosioče moj zeleni,
of, lane, lane, moj zeleni.
Na mom srcu zasađeni,
of, lane, lane, zasađeni.
Da sam nešto sjeme tvoje,
of, lane, lane, sjeme tvoje.
Ja bih znala gdje bih cvala,
of, lane, lane, gdje bih cvala.
Mome dragom pod pendžere,
of, lane, lane, pod pendžere.

Bosiok se s rosom zamjerio

Bosiok se s rosom zamjerio:
Medna roso, kad ćeš pasti na me?
Bosioku rosa odgovara:
Zadržah se jade gledajući,
kako aga svoju kadu kara:
Kazuj, kado, gdje si sinoć bila
i s kime si sanak boravila?
Đuzel kada agi odgovara:
Eto sablje, evo moje glave!
Ja sam bila, sanak boravila,
kod prvoga kod sevdaha svoga,
jer me majka za nedraga dala!

Bosno moja, divna, mila

Bosno moja, divna, mila,
l'jepa, gizdava,
u tebi je Sarajevo,
šeher sevdaha.
U tebi su gore mnoge,
gore visoke,
i studene izvor-vode,
Bosne ponosne.
Bosno moja, divna, mila,
l'jepa, gizdava,
u tebi je Banja Luka,
uzdah momaka.

Bosno moja, sirotice kleta

Bosno moja, sirotice kleta,
po tvom nebu sunce se ne šeta.
Po tvom kraju p'jetli ne čestaju,
po tvom raju ptice ne pjevaju.
Tvoja brda i tvoje doline,
pomrčale guste pomrčine.

Bostan pliv'la Mahmudpašinica

Bostan pliv'la Mahmudpašinica,
prekrila se vihar bašmahramom.
Gledao je Mujo momče mlado,
gledao je i govorio je:
Daj mi Bože vihor sa planine,
jugovine od Hercegovine,
da podigne saraj bašmahramu,
aj, da vidim lice pašinice.

Braća Morići

Ferman stiže iz Stambola,
bujruntija iz Travnika
da uhvate dva hrabra mladića,
dva mladića, dva brata Morica.
Petak l'jepi osvanuo,
nad šeherom silnim.
Dva Morića džumu klanjali,

u džamiji Hadžimagribiji.
Uhvatiše dva Morića,
pa ih vode uz Sarače,
pa ih vode uz strme Kovače,
u tvrđavu da ih zadave.
Kad to čula pašinica, majka Morića,
da joj vode dva njena mladića,
iz halvata kule b'jele, leti,
grli noge i u ruke ljubi
pašu saraj'skog, brata rodjenog.
"Pusti meni dva moja mladića,
dva mladića, dva moja Morića.
Dat ću tebi ključe i harače,
dat ću harač za sedam godina,
od kada se gradila bijela tabija."
Kada su ih davit' stali,
Morići su zapjevali:
"Sarajevo, široko si,
oj tvrđavo, mračna li si,
sultan care, proklet li si,
kad ti sablja pravdu kroji,
na zulumu carstvo stoji."
Ne prestaše paše i veziri,
Bosnu moju niko ne umiri.

Bulbul mi poje, zora mi rudi

Bulbul mi poje,
zora mi rudi,
a moga dragog nema.
Eno ga, majko,
u đul-bašči,
pod ružicom mi spije.
Da l' da ga budim,
il' da ga ljubim,
il' pjesmu da mu pojem?

Bulbul pjeva okolo Mostara

Bulbul pjeva okolo Mostara,
dođi draga, evo nam behara.
Dođi meni, moje rosno cv'jeće,
moja majka karati te neće.
Tvoja majka tebi ruho sprema,
da ga ljepšeg u Mostaru nema.
Sve od svile košulje otkane,

i duške đulom pokapane.
Tvoja usta sva od đula rana,
tvoja njedra još nemilovana.
Dođi meni moje rosno cv'jeće,
tvoja majka karati te neće.

C'jele noći hladovina

C'jele noći hladovina,
moje zlato spava.
Po jastuku ruke širi,
svog dragana sanja.
Dođi dragi utješi me,
c'jelu noć sam sama.

Carigrade, lijepa li te kažu

Carigrade, lijepa li te kažu
da imadeš devetera vrata
i deseta od suhoga zlata,
na njim sjedi kapetan djevojka,
biser veze niz bijelu svilu.
Govorila kapetan djevojka:
Prospi mi se, moj sitni biseru,
kano brci Osman-bega,
kad se prospu licem djevojackim!

Crn oblače, ružan li si

Crn oblače, ružan li si,
Moj sevdahu, tužan li si,
Moj sevdahu, moj uzdahu.
Ja uveče sama sjedim,
U zvjezdano nebo gledim,
Puno aha i sevdaha.
Tugo moja, teški jade,
Za te niko i ne znade,
Osim mene ojađene.

Crne oči, da ne bi gledale

Crne oči, da bi ne gledale!
Mojoj ste me majci opanjkale
da ja ljubim devet aganlija.

Ja ne ljubim devet aganlija,
a ni bega, ne begenišem ga!
Već ja ljubim momče sa dućana:
momak mio, srce premamio,
dabogda se mnome oženio!

Crven fesić, mamó

Crven fesić, mamó,
crven fesić, joj mamice,
crven fesić u dragoga moga,
joj mamó, mamice!
Da me hoće, mamó,
da me hoće, joj mamice,
da me hoće poljubiti, mamó,
joj mamó, mamice!
Dala bih mu, mamó,
dala bih mu, joj mamice,
dala bih mu srce iz njedara,
joj mamó, mamice!

Crven katmer niz bezistan sađe

Crven katmer niz bezistan sađe
iza glave Saburove Fate.
Kupuje ga Zigić Alijaga,
nadmeće se Mašiću Suljaga.
Zigić daje hiljadu dukata,
Mašić daje paru carevicu.
Govorila Saburova Fata:
U mog babe dosta blaga ima,
ali nema pare carevice.
Carevica na srcu ranica!
Kupuj, ago, srmali kanicu
da zavijem na srcu ranicu!

Crven ti je kljun

Crven ti je kljun, golube, u golubice,
Još su usta rumenija u djevojčice.
Nisu svaka k'o u Čemke kajmekamove.
Knjigu piše Osman-paša čak iz Stambola
Pa je šalje sestri Fati na sred Saraj'va:
- Prosi meni čisto zlato kajmekamovo!
Ona njemu otpisuje: "Prosila sam je;

Ne da babo kćeri Čemke bez amaneta,
Bez hiljadu i pet stotin žuta dukata,
Starom babi kajmekamu ćurak od tala,
Staroj majci-begovici dilbu gotovu,
Dvije strine dvije svile, obje jednake.
Amidžama, daidžama, po dobre konje.”
Progovara kćeri Čemka kajmekamova:
- O, boga ti, mili babo, zar me prodaješ?
Prvo će mi jutro reći: ”Hajde na vodu!”
Drugo će mi jutro reći: ”Robinja si mi!”
Treće će mi jutro reći: ”Kupio sam te!”

Ćemalušo, mali Carigradu

Ćemalušo, mali Carigradu,
u tebi su cari i veziri!
Car vezira kroz biser doziva,
vezir mu se kroz zlato odziva:
”Moj veziru, što mi doći nećeš?”
”Padišahu, kako ću ti doći,
kad ne mogu kroz sokake proći,
od ćošaka i od mušebaka!
Od momaka i od djevojaka:
Od šargije Porčina Avdije,
a od šiše Hadžajlića Muše,
i od pera Hrgine Šerife,
od ljepote Fejzagine Šide!”

Čarna goro, puna ti si hlada

Čarna goro, puna ti si hlada,
srce moje još punije jada!
Jad jadujem, nikom ne kazujem:
majke nemam da joj jade kažem,
ni sestrice da joj se potužim.
Imam dragog. al' je na daleko:
dokle dođe, pola noći prođe,
dok probudi, p'jevci zapjevaju,
dok poljubi, sabah-zora dođe,
sabah-zora - ode dragi doma!

Čempres viti, čempres ponositi

Čempres viti, čempres ponositi,
Ajšo, dušo, ljepši smo ja i ti!

Ti si zora, a ja noćca pusta,
zora rudi, ja ti ljubim usta.
A kad svane i sunce ograne,
morat ću se s tobom da rastanem.

Čija je ono djevojka

Čija je ono djevojka,
što 'no rano rani na vodu,
što 'no nosi fesić nad okom?
Nanule joj čine ripa, rapa, rap,
dukati joj zveče cinga, canga, cang.
Ono je moja djevojka,
što 'no rano rani na vodu,
što 'no nosi fesić nad okom!
Nanule joj čine ripa, rapa, rap,
dukati joj zveče cinga, canga, cang.
Dva oka k'o dva ugljena,
a lica b'jela rumena,
a usta mala, medena.
Nanule joj čine ripa, rapa, rap,
dukati joj zveče cinga, canga, cang.
Moje je oči gledale,
moje je ruke grlile,
a moje usne ljubile!
Nanule joj čine ripa, rapa, rap,
dukati joj zveče cinga, canga, cang.

Čudila se, aman ja

Čudila se *aman ja*
Čudila se *zeman ja*
Čudila se po harmanu trava:
Za kog' pojde Zil-hanuma mlada.
Ne šće bega, ne begeniše ga;
Ne šće age, jer joj nisu drage.
Ona pojde pod Pećine, pod najveće stine,
Udade se za esnafa mlada.
Aman, zeman....(pripjev u toku stiha)

Čudna jada od Mostara grada (I)

Čudna jada od Mostara grada,
sve od lani pa evo do sada.
Kako Biba Čelebića zlato,

bol boluje nikom ne kazuje.
"Kćeri Bibo, ti rumena ružo,
kazi majci šta te boli, dušo!"
"Mene boli i srce i glava,
otkad Ahmo u haremu spava!"
"Kakav Ahmo, voda ga odn'jela,
zbog njega si mlada oboljela!"
"Mila majko, nemoj Ahme kleti,
rek'o mi je da će me uzeti!
Mila majko, selam ćeš mi Ahmi,
nek' mi Ahmo u petak ne dr'jema,
nek' se Bibi na dženazu sprema!"

Čudna jada od Mostara grada (II)

Čudna jada od Mostara grada,
sve od lani pa evo do sada.
kako Biba Čelebića od ljubavi strada.
U Habibe, Čelebića Zlata,
svaka riječ hiljadu dukata.
Bol boluje Čelebića Biba,
bol boluje nikom ne kazuje.
Jadna Biba boli bolovaše,
a majka joj ruho prelagaše.
"Kćeri Bibo, ti rumena ružo,
kaži majci šta te boli, dušo!"
"Mene boli i srce i glava,
otkad Ahmo s drugom razgovara!"
"Kakav Ahmo, voda ga odn'jela,
zbog njega si, Bibo, oboljela!"
"Mila majko, nemoj Ahme kleti,
rek'o me je na jesen uzeti!
Mila majko, selam ćeš mi Ahmi,
nek' mi Ahmo u petak ne dr'jema,
nek' se Bibi na dženazu sprema!"

Da je meni leći, umrijeti

Da je meni leći, umrijeti,
lale moje, leći, umrijeti.
Sazrelo voće, dragi me hoće,
majka me ne da, ja joj pobjegla.
Umrijeti, smrti ne vidjeti,
lale moje, smrti ne vidjeti.
Sazrelo voće, dragi me hoće,
majka me ne da, ja joj pobjegla.

Da ja vidim, ko će me žaliti,
lale moje, ko će me žaliti.
Sazrelo voće, dragi me hoće,
majka me ne da, ja joj pobjegla.

Da je meni porez porezati

Da je meni porez porezati,
po porezu derze izbirati,
ja bih znala, kog bih porezala:
iz Travnika ne bih ni jednoga,
iz Saraj`va samo bih jednoga;
iz Gradiške ne bih ni jednoga,
Banja Luke, samo bih jednoga,
i jednoga iz šehar Mostara!

Da mi je znati, Bože moj

Da mi je znati, Bože moj,
gdje se nalazi dragi moj.
Da mi je znati gdje pije,
poslala bih mu rakije.
Poslala bih mu mezeta,
od svoga srca lezeta.

Da zna zora

Da zna zora, da zna zora,
koju dragu ljubim ja,
ne bi zora, ne bi zora,
nikad pusta svanula!
Danju - noću, noću - danju,
zbog ljubavi patim ja,
a u zoru, a u zoru,
gorke suze lijem ja!
Danju - noću, noću - danju,
u kafani sjedim ja,
a u zoru, a u zoru,
tužan kući odem sam!

Daj mi, mati, rano večerati

Daj mi, mati, rano večerati
da ja idem konj`ma na čairu,

sa čaira dragoj pod pendžere.
Ne da mati rano večerati.
Ja ne odoh konj' ma na čairu,
već ja odoh dragoj pod pendžere:
Draga moja, jesi li zaspala,
jesi l' meni mjesta ostavila?
Jesam tebi mjesta ostavila,
dva jastuka i desnica ruka!

Danas su mi tri prstena došla

Danas su mi tri prstena došla:
jedan prsten iz Čajniča grada,
drugi prsten od Mostara grada,
a treći je od komšije moga,
od komšije, od Ahmeda moga.
Da me neće u Čajniče dati,
ja bih dala ruho djevojačko!
Da me neće dati ka Mostaru,
ja bih dala svoje bijele ruke!
Da me hoće dati za Ahmeda,
za Ahmeda, za komšiju moga,
ja bih dala vrane oči svoje
i po vrhu sa grla đerdane.

Dertu derman

Dertu derman, duge noći,
Koj' ne ljubi crne oči,
Ja li crne, ja li plave,
Ja kakve su dragom drage.
Moj dilbere, kud se šećeš,
Što i mene ne povedeš?
Vodi mene na čaršiju
Pa me prodaj bozađiji.
Uzmi za me struku zlata
Pa pozlati dvoru vrata.

Dilber Dika bere cv'jeće

Dilber Dika bere cv'jeće,
a za njom se paun šeće.
Kako koji cvijet kiti,
stade njemu besjediti:
"Oj šeboje, cv'jete krasni,

ne daj dragom da okasni!
U čaršiju kada pođe,
nek' pod pendžer meni dođe!
Alkatmere, cv'jete mili,
ako neće - ti ga sili!
Reci dragom da ga čekam,
u has-bašči punoj cv'jeća!"

Djevo, djevo

Djevo, djevo,
što mi ljubav kratiš,
što mi ljubav, slatka djevo,
za ljubav ne vratiš.
Djevo, djevo,
ubila te tuga,
zar od mene tražiš, slatka djevo,
ti boljega druga.
Djevo, djevo,
ubila te tama.
Ah, što si me, slatka djevo,
ostavila sama.

Djevojčice, djevojčice mala

"Djevojčice, djevojčice mala,
ti si moje srce otrovala!"
"Nisam znala. nisam vjerovala,
da sam tvoje srce otrovala."
"Nije znala ni gora ni trava,
kad je mene draga milovala.
A sad znade i u gori cv'jeće
da me draga više ljubit' neće."

Djevojka je crne oči klela

Djevojka je crne oči klela.
Crne oči, da ne bi gledale!
Sve gledaste, jutros ne gledaste
Kad moj dragi ispred dvora projde,
Na moje se dvore obziraše.
Kad je bio niz to polje ravno,
Nešta mi se često obziraše,
Desnu ruku na srce metaše,
A lijevom fesić nakrivljaše.

Što 'no ruku na srce metaše,
Ono kaže: "Na srcu si draga!"
A što fesić livom nakrivljaše,
Ono kaže: " Ostaj zbogom, draga!"

Djevojka je jaciju klanjala

Djevojka je jaciju klanjala,
Na namazu od boga iskala:
- Daj mi bože iglu od biljura,
da pošijem jorgan od behara,
da pokrijem sebe i bečara.

Djevojka je pod đulom zaspala

Djevojka je pod đulom zaspala,
đul se kruni pa djevojku budi.
Djevojka je đulu govorila:
"A moj đule, ne kruni se na me,
nije meni do šta no je tebi.
Već je meni do moje nevolje:
Mlad me prosi, za stara me daju!"

Djevojka je suncu govorila

Djevojka je suncu govorila:
Jarko sunce ljepša sam od tebe!
Ako li se tome ne vjeruješ,
ti izadi na to nebo ravno,
ja ću izać' za goru na vodu,
u ljepoti da se ogledamo!
Kad je vedro jutro osvanulo,
izlazilo na nebo sunašce,
a djevojka za goru na vodu.
Ugledalo lijepo sunašce,
ugledalo kroz jelove grane
kako mlada ljepotom se diči.
Tad se sunce ašik učinilo!
Tri put' se je sunce zaigralo
pa odvuče lijepu djevojku
da je uzme sebi za ljubovcu.
Od nje posta zvijezda Danica.

Djevojka je u šumi zaspala

Djevojka je u šumi zaspala.
Kolika je ljepotica bila,
svu je šumu licem obasjala
i žarkom je suncu prkosila:
Žarko sunce, ljepša sam od tebe
i tvog brata bleđana mjeseca!
To je suncu vrlo teško bilo,
pa se jakom Bogu potužilo:
Vidi, Bože, asije djevojke,
hoću li joj opaliti lice?
- "Stani malo, žareno sunašce,
ja ću curi gori zulum dati,
sitnu djecu, muža pijanicu"!

Djevojka je zelen bor sadila

Djevojka je zelen bor sadila,
bor sadila, boru govorila:
"Rasti, rasti, moj zeleni bore,
da se penjem tebi u vrhove.
Da ja vidim Ravne i Konavle,
da ja vidim Dubrovčane mlade.
Da ja vidim mojega dragoga,
da ja vidim šta moj dragi radi.
Da ja vidim šta moj dragi radi,
da li pije ili drugu ljubi.
Ako pije, nek' se ne napije,
ako ljubi, nek' se ne zaljubi!"

Djevojka pita slavića

Djevojka pita slavića:
"Slaviću, bolan slaviću,
po čem' ti Jurjev poznaješ?"
"Djevojko, zlatna jabuko,
kako ga neću poznati,
zemlja se travom pokrije,
gora se listom odije!"

Djevojka se s' suncem zavadila

Djevojka se s' suncem zavadila,
i ovako suncu govorila:

”Žarko sunce, ljepša sam od tebe
i tvog brata sjajnoga mjeseca!”
Sunce se je Bogu požalilo:
”Daj mi, Bože, da joj spržim lice!”
”Nemoj, sunce, gore ću joj dati:
Sitnu djecu, muža pijanicu!”

Djevojka sokolu zulum učinila

Djevojka sokolu zulum učinila,
zulum učinila, goru zapalila.
Gorjela je gora i dva i tri dana,
dok je dogorjela sokolu do gn’jezda.
Soko vatru gasi, krila mu se pale,
sokolici pište a soko proklinje.
Ljuto kune soko ljepotu djevojku:
”Dugo djevovala, i to bolovala!
Čeda ne imala, nit’ rukom povela,
što meni, sokolu, zulum učinila!”

Djevojka viče s visoka brda

Djevojka viče s visoka brda,
s visoka brda, iz tanka grla.
Ona doziva sultan Selima:
”Sultan Selime, car gospodine!
Može li biti riba bez vode,
riba bez vode, ptica bez gore?
I Banja Luka bez kadiluka,
i šehar Travnik bez pašaluka!
I Sarajevo bez gaziluka,
a ja djevojka bez ašikluka!”

Doboš kuca Šamcu na pijaci

Doboš kuca Šamcu na pijaci,
prodaju se šamačke djevojke,
među njima Ismihana mlada.
Nju kupuju do tri mušterije:
dvije su joj dva dilbera mlada,
a treći je starac Emin-aga.
Više daje starac Emin-aga,
neg’ što daju dva dilbera mlada.
Zakukala lijepa Ismihana,
dadoše je starcu Emin-agi.

Dobro došli kićeni svatovi

”Dobro došli, kićeni svatovi!
Jeste li se putem umorili?
Jeste li vrane konje oznojili?”
”Mi se nismo putem umorili,
kad smo ’vako zlato zadobili!
Đul-djevojka prema suncu sjaji,
b’jelo lice prema mjeseci!”
L’jepo ti je stati, pogledati,
rumen-ružu među listovima,
i nevjestu među djeverima.

Donju Tuzlu opasala guja

Donju Tuzlu opasala guja,
met’la glavu na Đindić mahal,u,
a repinu trglala na gradinu.
”Zelen bore na Đindić mahali,
kraj tebe ću ćardak načiniti,
na ćardaku sjesti, besjediti.”

Došla Drina od br’jega do br’jega

Došla Drina od br’jega do br’jega.
Il’ od kiše, il’ od b’jela sn’jega?
Nit’ od kiše, nit’ od b’jela sn’jega,
već od suza zborničkih cura!

Došla voda od br’jega do br’jega

Došla voda od br’jega do br’jega,
pronijela Mejru na tabutu.
”Hajde, Mejro, s nama večerati!”
”Većerajte mene ne čekajte!
Mene ćeka gotova večera,
u džennetu među hurijama.
Poručite mojoj staroj majci
neka klanja pet vakat-namaza.
Neka posti mjesec Ramazana,
neka Mejri namjeni kurbana.”

Draga dragom na ruci zaspala

Draga dragom na ruci zaspala.
Dragi dragu alkatmerom budi:
Ustaj, draga, draža od očiju!
Noćas sam ti čudan san usnio,
gdje moj fesić mutna voda nosi,
u krilu mi biser se prosuo,
na četvero moj sahat slomio!
Draga dragom tiho progovara:
Što ti fesić mutna voda nosi,
to ćeš otić' na carevu vojsku!
Što se biser u krilo sasuo,
to su suze i moje i tvoje!
Što ti pršte sahat na četvero,
to će naša srca popucati,
rastajuć' se jedno od drugoga!

Dragi dragoj tiho govoraše

Dragi dragoj tiho govoraše:
Živ ti bio, jesam li ti mio?
Jesu li ti moje oči drage?
Jesu li ti moja usta slatka?
Živ mi bio, odveć si mi mio!
Odveć su mi tvoje oči drage,
odveć su mi tvoja usta slatka.
Kad je dragi dragu razumio,
u glatko je lice poljubio,
poljubio, srce zasladio.

Dragi dragu alkatmerom budi

Dragi dragu alkatmerom budi:
"Ustaj, draga, da te nešto pitam:
Šta je šire od sinjega mora?
Šta je brže od siva sokola?
Šta je slađe od slatka šećera?"
Draga dragom tiho odgovara:
"Šire nebo od sinjega mora,
brže oko od siva sokola,
slađi dragi od slatka šećera!"

Dragi dragu s pendžera doziva

Dragi dragu s pendžera doziva,
Draga mu se srdito odziva
" Što se, draga, srdito odzivaš?
Ne zovem te da mi jagluk dadneš,
Već te zovem da ti sanak kažem."
" Kaži, dragi, hairli ti bilo,
Sanak ću ti tabir učiniti." -
- " Moja sablja priko prelomljena,
Moj livorver puče na petoro;
Tvoj se biser prosu po sokaku,
A moj fesić voda odnijela."
" Što je sablja priko prelomljena,
To je naše priko rastajanje;
Što livorver puče na petoro,
To je srce i moje i tvoje;
Što se biser prosu po sokaku,
To su moji kićeni svatovi;
Što tvoj fesić voda odnijela,
To ja dragi, odoh za drugoga,
Za drugoga, za jarana tvoga."

Dragu prosi Atlagića Zuko

Dragu prosi Atlagića Zuko,
prošio je i isprošio je
i djevojku darovao lijepo.
U koji je danak isprošio,
istog ju je dana ostavio.
Da je zašto, ne bi ni žalio:
vidio joj ruke na pendžeru
pa mislio, drugome ih daje!

Drim divojko

Drim, divojko!- Drima mi se majko.
Lezi, kćeri, ne naspavala se!
Zar ti ne znaš da si isprošena
U veliko pleme Atlagića
Gdjeno ima devet Atlagića
I deseta zaovica Ajka.

Drino vodo, živa žedo moja

Drino vodo, živa žedo moja,
o moj dragi, živa željo moja,
živom sam te željom poželjela!
Živoj mi je srce ispucalo,
baš k'o zemlja ljeti od sunašca.
Bog će dati, i kiša će pasti,
zemlja će se sa zemljom sastati,
a ja s tobom neću do vijeka.

Drugi žuti, što hanume ljuti

Trebeviću, visoka planino,
s tebe mi se vidi Sarajevo
i sva sela oko Sarajeva;
na čaršiji dućan do dućana
i mejhana pokraj Tašlihana,
gdje se kupe dične Sarajlije,
u njoj služi Besarina Mara.
Na njoj koša od stotinu groša,
anterija, trista madžarija,
ispod toga dva nova fistana,
jedan mavi, što bekrije mami,
drugi žuti što hanume ljuti.

Dunjaluče, golem ti si

Dunjaluče, golem ti si.
Sarajevo, seir ti si.
Baščaršijo, gani ti si.
A Vratniče, gazi ti si.
Oj Bistriče, strmen ti si.
Ćemalušo, duga ti si.
Latinluče, ravan ti si.
Bezistane, mračan ti si.
Tašlihanu, širok ti si.
L'jepa Maro, l'jepa ti si,
dosta si me napojila
od dušmana zaklonila.

Dva se grada uporedo grade

Dva se grada uporedo grade
Jedno Jajce, a drugo Jezerce.
Jajce gradi Jajčanin Alaga,
A Jezerce Jezerkinja Fata.

Dva su cv'jeta u bostanu rasla (1)

Dva su cv'jeta u bostanu rasla,
plavi zumbul i zelena kada.
Plavi zumbul ode na poljane,
osta kada u bostanu sama.
Poručuje zumbul sa poljane:
"Dušo moja, u bostanu, kado,
kako ti je u bostanu samoj?"
Odgovara iz bostana kada:
"Što je neba, da je list hartije,
što je gora, da su kalemovi,
što je more, da je crn murećef.
Pa da pišem tri godine dana,
ne bih mojih ispisala jada!"

Dva su cvijeta u bostanu rasla (2)

Dva su cvijeta u bostanu rasla,
mavi zumbul i zelena kada.
Mavi zumbul ode na Doljane,
osta kada u bostanu sama.
Poručuje zumbul sa Doljana:
Dušo moja, u bostanu kado,
kako ti je u bostanu samoj?
Poručuje iz bostana kada:
Dušo moja, zumbul sa Doljana,
jadno mi je u bostanu samoj.
Što je neba, da je list hartije,
što je more, da je murićefa,
što su momci, da su jezidžije
pa da pišu tri godine dana,
ne bi mogla ispisati jada.

Dvije su se vode zavadile

Dvije su se vode zavadile,
Čehotina i studena Drina.
Čehotina Drini govorila:
"Što s' se, Drino, mamom pomamila.
Pa ti valjaš drvlje i kamenje,
pa ti plaviš pola Foče ravne?
Pričekaj me još sutra do podne
dok ja dođem mutna i krvava!"

Odnijet ću aladžanske dvore,
i u dvoru lijepu djevojku!”

Dv’je planine vrh Travnika grada

Dv’je planine vrh Travnika grada:
Bukovica, spram nje Vilenica.
Vilenica Bukovicu pita:
”Ah što mi se Travnik zamaglio,
ili gori il’ ga kuga mori?”
”Niti gori, nit’ ga kuga mori,
djevojka ga okom zapalila,
čarnim okom kroz srčali pendžer!”

Dvoje su se zavoljeli mladih

Dvoje su se zavoljeli mladih,
Omer momče, Mejrema djevojče,
u proljeće kada cvjeta cv’jeće,
kad iscvjeta zumbul i karanfil.
Govorila Omerova majka”
”Oj Omere, moje milo perje,
ti ne gledaj Mejreme djevojke,
ljepšom će te oženiti majka.
L’jepom Fatom, Atlagića zlatom.
I viša je i ljepša od Mejre.
Još je Fata od roda bogata,
i tebe će potpomoći blagom!”
Al’ govori Omer momče mlado:
”hajd’ ne luduj, moja stara majko,
nije blago ni srebro ni zlato,
već je blago što je srcu drago!”

Dvore gradi Komadina Mujo

Dvore gradi, aman, dvore gradi, zaman,
dvore gradi Komadina Mujo,
sred Mostara, najljepšega grada.
Ob’lazi ga, aman, ob’lazi ga, zaman,
ob’lazi ga c’jeli Mostar redom,
samo nema Zaimove Zibe.
”Što te nema, aman, što te nema, zaman,
što te nema Zaimova Zibo,
za tebe su sagradjeni dvori.
Za tebe sam, aman, za tebe sam, zaman,

za tebe sam dvore sagradio,
i žeženim zlatom pozlatio.
Ruke traže, aman, ruke traže, zaman,
ruke traže topla milovanja,
lice želi nježna njegovanja.
Srce traži, aman, srce traži, zaman,
srce traži čista drugovanja,
usne traže pusta sevdisanja.”

Đaurko mila

Đaurko mila, tuga me mori
za oči tvoje što suze rone.
Ustašca tvoja prepuna baja,
ah, dođi, dođi, sred zagrljaja.
Čuj kako srce umilno tepa,
ljubim te, ljubim, đaurko l'jepa.

Đe si, da si, moj golube

"Đe si, da si, moj golube, što se ne javiš?"
"Evo mene pokraj tebe, zar me ne vidiš?"
Ja će ti je stara majka, ne bilo ti je?"
"Otišla je u đul baštu neven da bere,
Neven bere, kiti mene da sam joj ljepša".

Đela Fato, đela zlato

Đela Fato, đela zlato,
đel' draganu svom!
Đela legni i prilegni,
na srdāscu mom.
B'jele lale pozaspale,
i alkatmeri,
miris đula i zumbula,
cio Mostar spi.
Spusti glavu mirisavu
na njarca tu,
da te njiham, da ti pjevam,
srenom janjetu.
Da milujem i mirišem
tvoju bujnu vlas!
Da te ljubim, da te grlim,
dok ne svane dan.

Đeram škripi, ko je na bunaru

Djeram škripi, ko je na bunaru?
Na bunaru materina Mara,
zasukala bijele rukave.
Bjelje su joj ruke od rukava,
a rukavi bjelji od behara;
vodu vadi, bijelo lice hladi,
vodu lije, bijelo lice mije.
Da je meni u dušeke s njome,
turskog bih se odrekao dina!

Đugum kuje đugumdžija Mujo

Đugum kuje đugumdžija Mujo,
đugum kuje, daleko se čuje,
bakrom kuje, srmom oblijeva,
đugum kuje, đugumu govori:
Moj đugume, moj bakreni sude,
ko li će te na vodu nositi
i sa vode kući donositi,
po mahali tobom jordamiti?
Rad bih znati i fajdu imati
pa ću ići hodži na zapise
neka gleda u svome ćitabu,
hoće l' đugum nositi Hajrija
Zumbulušom do Zambul-ćesama?
Ako hodža vidi u ćitabu,
da će đugum nositi Hajrija,
sjutra ću je zaprosit' od babe.
Ako hodža bude razvidio,
da mi Hajra nije suđenica,
salupaću srmali đuguma,
što ga kovah devet godin' dana!

Đul se Mejra po bostanu šeće

Đul se Mejra po bostanu šeće,
Po bostanu i oko bostana.
Đul je Mejra sama sebe klela:
- Crna zemljo i zelena travo
Što me nisi prekrila odavno
Kad ja nemam ni oca ni majke?
Babo mi je uz boj poginuo,
Majka mi se u Bišće udala.

Đul Zulejha po bostanu šeta

Đul Zulejha po bostanu šeta.
Sa mednom se rosom razgovara:
”Medna roso, gdje si zimovala?”
”U djevojke pod bijelim vratom.
Gdje se nizu biser i merdžani.
Eto gdje sam zimu zimovala!”

Ej, koliko je polje pod Ipekom

Ej, koliko je polje pod Ipekom,
Svega ga je vojska pritisnula,
Pola turske, a pola kaurške.
Šator im je od zelene svile,
Na šatoru jabuka od zlata.
Svi vojnici večer’ večerali,
Samo ne htje jedinak u majke.
Puče puška sa kaurške strane
I pogodi jedinka u majke.

Emina

Sinoć kad se vraćah iz topla hamama,
prođoh pokraj bašče staroga imama;
Kad tamo u bašči, u hladu jasmína
s ibrikom u ruci stajaše Emina.
Ja kakva je pusta! Tako mi imana,
stid je ne bi bilo da je kod sultana.
Pa još kada šeće i plećima kreće...
Ni hodžin mi zapis više pomoc’ neće!
Ja joj nazvah selam. Al’ moga mi dina,
ne šće ni da čuje lijepa Emina,
već u srebrn ibrik zahvatila vode,
pa po bašči đule zaljevati ode.
S grana vjetar puhnu, pa niz pleći puste
rasplete joj njene pletenice guste,
zimirisa kosa, k’o zumbuli plavi,
a meni se krenu bururet u glavi!
Malo ne posrnuh, mojega mi dina,
al’ meni ne dođe lijepa Emina.
Samo me je jednom pogledala mrko,
niti haje, alčak, što za njome crko’!...

Evo danas osmi dan

Evo danas osmi dan,
a sutra je deveti,
kad moj soko pitomi
Sa prozora odleti.
Doć' će vr'jeme, moj sokole,
I ti ćeš se kajati,
A ja neću, sokole,
Ni za suze hajati.

Evo ovu rumen-ružu

Evo ovu rumen-ružu,
iz mog skromnog perivoja,
na dar tebi, dušo šaljem,
ime joj je ljubav moja!
Ako ti se miris sviđi,
i njezina čista boja,
ti je primi s poštovanjem
pa zakiti njedra svoja!
Ako ti se ne dopadne,
baci je na oganj živi,
nek' izgori, nek' se stvori,
u lug i u pep'o sivi!
Iz tog luga i pepela,
na sred tvoga perivoja,
proniknut će crna gljiva,
a zvat ću je - mržnja tvoja!
Safvet-beg Bašagic

Fesić-kita za Sarajevo pita

Fesić-kita za Sarajevo pita:
"Je l' Saraj'vo đe je dosad bilo?
Je l' mehana kraj Morića hana?
Je l' u njojzi krčmarica Mara?
Služi l' Mara vinom i rakijom?
Mara ima tri nova fistana:
Prvi, plavi što bećare mami,
Drugi, žuti, što bećare ljuti,
Treći, b'jeli, što bećare cv'jeli".

Gdje si dragi

Gdje si dragi, živa željo moja,
živom sam te željom poželjela?
Živoj mi je srce ispucalo,
baš k'o ljeti zemlja od sunašca.
Bog će dati, i kiša će pasti,
zemlja će se sa zemljom sastati,
a ja s dragim nikad do vijeka!

Godinice, loša ti mi dođe

Godinice, loša ti mi dođe,
dođe meni, a i konju mome!
Mome konju ne rodi livada,
a meni se preprosi djevojka!

Gondže ružo, u zelenom sadu

Gondže ružo, u zelenom sadu,
lijepo li mirišeš u hladu!
Ljepše nego sav bosiljak rani,
i zumbuli rosom pokapani!
Gondže ružo, u zelenom sadu,
lijepo li mirišeš u hladu!
Zaman ružo, ja te neću brati,
niti brati, niti dragoj dati!
Moja draga i ne haje za me,
niti haje, niti čeka na me.
Drage nema a sve mislim na nju,
i kunem je i noću i danju:
Ne pobjegla od moga harama,
što je mene ostavila sama!

Gondže-Mehi Misir omilio

Gondže-Mehi Misir omilio,
U Misiru dvore sagrađio.
Kad je Meho dvore sagrađio,
Sve djevojke na naselje išle.
Nekā nosi dibu i kadifu,
Lijepa Fata ogru ispod vrata.
Kad uniđe, više ne izade.

Goni, goni lađu od kraja

Goni, goni lađu od kraja
Gdje se dragi s' dragom sastaja.
Kad se stade lađa kretati,
Stade moja draga plakati.
Nemoj, nemoj, draga plakati,
Mi ćemo se opet sastati,
Za bijele ruke hvatati
I u b'jelo lice ljubiti!

Grana od bora, pala kraj mora

Grana od bora pala kraj mora.
"Hej, Marice, mlada krčmarice,
donesi vina!"
"Ne mogu ti ja don'jeti vina.
Pala rosa, a ja sam ti bosa,
zebu mi noge!"
"Skini nanule, obuj papuče!
Ako meni dragi Bog pomogne,
kupit ću ti kundure!"
"Ne kupuj mi ti, ne trebaju mi.
Imam oca na moru trgovca,
kupit će mi on!"

Hasan-aga Husein-agu kara

Hasan-aga Husein-agu kara:
Husein-aga, sam te bog ubio,
zar ne vidiš što ti ljuba radi?
Nabijeli se i nabakami se,
pa joj s' glava po kanatim' valja.
Tud prolaze do dva Fejzagića,
oba ih je mlada sevdísala,
obojicu iz potaje mami:
mlađeg brata do ponoći ljubi,
a starijeg u cik zore budi!

Hasanaga i ti si mi aga

Hasanaga i ti si mi aga,
jadi moji.
Što ne gradiš kuli duvarove?
Vidi ti se na čardaku ljuba

i sa njome dva mlada Morića.
Oni piju vino i rakiju,
al' ne piju iz čeg' age piju,
već iz ruke tvoje vjerne ljube,
i ne meze sa čim se mezeti,
već sa grudi tvoje vjerne ljube.

Hasan-aga svoju ljubu kara

Hasan-aga svoju ljubu kara:
Moja ljubو, da te bog ubije,
što će t' vazda glava na pendžeru,
nakićena i nabakamljena!
Vidio te gondže Mehemedo,
vidio te i begeniso te:
za te daje blago nebrojeno.
Jal' te dati, jal' na mejdan stati!

Hasan-aga na kuli sjedaše

Hasan-aga na kuli sjedaše,
Vjernu ljubу na krilu držaše.
Što te pitam, pravo da mi kažeš:
Triput si se udavala mlada,
Koji ti je najmiliji bio?
Kad me pitaš pravo da ti kažem:
"Triput sam se mlada udavala.
Prvi put sam za pašićem bila.
U pašića dosta pusta blaga,
Al' me junak ženski milovaše.
Drugi put sam za bekriju pošla
U bekrije nigdje ništa nema,
Do li jedna sedefli tambura.
Al' me junak muški milovaše.
Treći put sam ja za tebe pošla,
A tebi sam i sina rodila."

Hasan-aga Rišljanine

Hasan-aga Rišljanine
skroj' mi dibu, mila mi je!
I dimije džamfezlije,
i koporan zima mi je!
I ječermu ćerka mi je,
pivac - pafte pozvekuše,

i halhale namiguše,
i papuče poškripuše!
Kad ti pojdem kolo igrat',
nek' dimije pošuškuju,
pivac - pafte pozvekuju,
i halhale namiguju,
i papuče poškripuju!

Hej, Neretvo, mutna i krvava

Hej, Neretvo, mutna i krvava,
ni od kiše, ni goleme suše,
već od suza mostarsikijeh cura:
odvedošće momke u nizame,
ostadošće cure neudate.
Mustaj pašo i otac i majko,
povrni nam bosanske nizame,
daćemo ti sa grla đerdane
i sa čela žute mahmudije.
Mustaj paša povrnu nizame,
a cure mu sve sлагаše redom.
Ne dadošće sa grla đerdane,
ni sa čela žute mahmudije.

Hvala vama, naši Maoljani

Hvala vama, naši Maoljani!
Uzraste vam katmer u mahali,
ne biste ga kadri ustrgnuti.
Dođe gondže iz trećega grada
i ustrže katmer iz mahale!

Hvalio se žuti limun

Hvalio se žuti limun kraj mora:
Danas nema ništa lipše od mene
Jer gospoda neće šerbe bez mene!
Za to čula nekošena livada:
Ja sam prvi cv'jetak od lita;
Ne fali se, žut limone, kraj mora!

I sinoć sam dolazio

I sinoć sam dolazio,

pod tvoj pendžer postajao,
vezen jagluk izgubio.
Ako si ga draga našla,
operi ga, pošalji ga.
Ne mogu ga oprat, poslat:
džirit safun poskupio,
Lašva voda zamućena
žarko sunce na visoku.
Draga moja, poslušaj me:
"Džirit safun tvoje ruke
Lašva voda suze tvoje
Žarko sunce lice tvoje."

Ibrahim se u mejhani hvali

Ibrahim se u mejhani fali:
Kod kuće mi žena ko djevojka!
A veli mu sarhoš Alijaga:
Gdje bi bila žena ko djevojka,
kad je žena ruža razvijena,
a djevojka pupoljak od ruže?
Kiša pada, a ruža opada,
sunce sija, pupoljak razvija!

Ibrahime, na gradu zeime

Ibrahime, na gradu zeime,
sve ja tvoje zaboravljam ime.
Tri sam puta ćitab proučila,
dok sam tvoje ime naučila.
Da bih tebe u knjigu pisala,
žao mi je u crno metati;
da bih tebe na jagluku vezla,
jagluk će se brzo poderati,
pa ću tvoje ime zagubiti.
Da bih tebe u pjesmi pjevala,
ne da mi te mati zapjevati:
pjesma hoda od usta do usta
pa će doći u dušmanska usta,
pa će mi te druga premamiti.

Ićindija, ja zadržim

Ićindija, ja zadržim,
Od večere ništa nemam.

Ja zapalih lul' duhana
Pa se šećem kraj mehana.
Otud ide mehandžija,
Nosi sohu na ramenu
Da ubije p'janog Mehu:
"P'jani Meho, račun plati
Pa se onda kući vrati.
Tvog računa tri talira,
Čista srebra i papira".
"Nemoj mene, mehandžija,
Platiću ti tri talira,
Čista srebra i papira".

Igrali se konji vrani

Igrali se konji vrani,
Šetali se momci mladi
Kraj Morave na obali,
Među sobom govorili:
- Daj nam, bože, vojevati,
A Morave ne brođiti,
Morava je plaha voda,
Sinoć momka zaniđela,
A jutros ga izniđela.
Dok je majka za glas čula
Po momku je trava nikla,
Trava nikla tratorina,
Do kolina djetelina,
Po njoj pasu tri pauna.
I četvoro paunčadi:
Čuvala i' lipa Fate.
I na Fati tanka koša,
Nepredena, nevezena.
Ni na sohe navijana,
Već je zlatom pretkavena.

Ima l' jada k'o kad akšam pada(1)

Ima l' jada k'o kad akšam pada,
kad mahale fenjere zapale,
kad saz bije u pozne jaciđe,
kad tanani dršću šadrvani?
Aman, jada kad akšam ovlada,
u minute kad bulbuli šute,
kad bol sanja kraj đulova granja,
a dert guši i suze osuši!

Usne male kad šapću iz tame:
"Slatko gondže, da l' još misliš na me?"
Draga dragog doziva bez daha:
"Aman, luče, mrijem od sevdaha!"

Ima l' jada k'o kad akšam pada(2)

Ima l' jada k'o kad akšam pada,
kad mahale fenjere zapale,
a sa đula jeca glas bulbula?
Kad def bije u prve jacije,
kad tanani dršču šadrvani,
a iz tame šapću usne same:
"Gondže moje, da l' još misliš na me?"
Aman jada kad akšam obvlada,
u minute kad bulbuli šute,
kad bol sanja kraj đulova granja,
a dert guši i suze osuši,
usne male kad šapću bez daha:
"Aman, luče, umr'jeh od sevdaha!"

Ima l' jada k'o kad akšam pada (3)

Ima l' jada k'o kad akšam pada,
kad mahale fenjere zapale,
i sićani dršču šadrvani,
a saz bije u pozne jacije -
dok iz tame šapću usne same:
Milo gondže da li misliš na me?

Imala sam brata i dragoga

Imala sam brata i dragoga,
Obojicu na vojsku spremila.
Tko mi danas na muštuluk dođe,
te mi reče: "Evo tebi brata!",
dala bi mu devet boščaluka,
tko mi reče: "Evo tebi dragog!",
dala bi mu deset boščaluka,
i po vrhu osmjeh djevojački!

Imao sam jednu ružu

Imao sam jednu ružu,

jedan divni majski cvijet,
nosio je na grudima,
gledao je cijeli svijet.
Ali jednog divnog dana,
duhnu vjetar, duhnu jug,
i salomi ruži grane,
samo osta goli struk.
Kunem otca, kunem majku,
kunem žarko sunce,
što mi nisu sreću daliza
me ružu sačuvali.

Istom zora na iztoku rudi

Istom zora na iztoku rudi,
siv se soko pod čadorom budi.
Pod čadorom nikog ne bijaše,
samo Mujo rane bolovaše.
Sa jastuka glavu podizaše,
mrkim okom sablju pogledaše:
"Sabljio moja roditelja moga,
roditelja bega Isajbega.
Dosta si mi jada zadavala,
dosta jada oko Biograda.
Dosta si mi jada zadavala,
dosta muke oko Banja Luke."

Iz Bosne se tužna pjesma čuje

Iz Bosne se tužna pjesma čuje,
to djevojka u srcu tuguje,
za lijepo momče Sulejmana,
jer ga voli tri godine dana!
Na Ilidži pokraj vrela Bosne,
šaputahu riječi radosne,
da će jedno drugom vjerni biti,
da se neće nikad rastaviti.
Al' prodoše dani te ljubavi,
mlado momče riječ zaboravi,
iz Bosne se tužna pjesma čuje,
to djevojka dragom poručuje:
"Vrati mi se momče Sulejmane,
vrati mi se, da mi sunce grane,
jer tako mi Sarajeva grada,
bez tebe ću umrijeti mlada!"

Iz kamena voda tekla

Iz kamena voda tekla
hladna studena,
iz zemljice ruža cvala,
ruža rumena.
Djevojka je ružu brala,
s ružom zaspala.
Tu se dala tanka staza,
tanka tanana,
po njoj šeće mlado momče,
budi djevojče:
"Ustaj, ustaj, djevojčice,
što si zaspala,
ruža ti je uvehnula,
što si nabrala,
dragi ti se oženio,
kog si gledala! "
"Neka, neka, nek se ženi,
sretno mu bilo,
vedro nebo zagrmjelo,
grom ga ubio! "
Crna zemlja raspuknula,
u nju propao!
Ja ću drugu ružu brati,
njom se kititi,
drugoga ću dragog gledat,
s njim se dičiti! "

Ja kakva je Đulbegova kaduna

Ja kakva je Đul-begova kaduna,
odavle je do Stambola ne ima!
Na nogam' joj sedefleli nalune,
po nalunam' čiftijane panule,
a po njima ćerećeli košulja,
sva je svilom naokolo istkana,
a po sr'jedi suhim zlatom protkana!
Košulju je trabolozom utegla,
i biserli pjevac paftam' spasala!
Ja kakva je Đulbegova kaduna,
odavle je do Stambola ne ima!

Ja kakva je na Bendbaši trava

Ja kakva je na Bendbaši trava,
još je ljepša Dizdareva Fata!
Čelo joj je turska hamajlija,
dva joj oka - dva vrela studena,
obrvice - s mora pijavice,
trepavice - krila lastavice,
dva obraza - dva đula rumena,
medna usta - kutija šećera,
sitni zubi - dizija bisera.
Nad glavom joj dvije šeftelije,
u njedrima - dva bijela goluba,
dvije ruke - dva alaj bajraka,
dvije noge - dva zlatna direka,
među njima šadrvan vodica,
naokolo trava djetelina.
Da mi bogdo ljeto dočekati
i mog đogu vodi dotjerati,
da pomuti šadrvan vodicu
i pogazi travu djetelinu!

Ja kakva je žalosti moja

Ja kakva je sjajna mjesečina,
Još je ljepša Alibegovica.
Ona rodi devet djevojaka
I desetu pod pojasom nosi.
Kad Ali-beg u džamiju pođe,
On govori svojoj vjernoj ljubi:
"Ako rodiš i desetu ćerku,
Sveži oči pa u Drinu skoči!"
Ona rodi i desetu ćerku,
Sveza oči i u Drinu skoči.
Kad to čuo.....
(tekst nedovršen, pjevao Mujo Karabegović, B.Luka 1953 god.)

Ja kakve su Mostarkuše bile, rumene

Ja kakve su Mostarkuše bile, rumene!
A što neće biti bile, rumene:
Kad im vojno u čaršiju, one na sejran;
Kad im vojno iz čaršije, one pod jorgan:
- Ah, moj muže, viran družo, kamo ponude? -
Moja ženo, živa željo, bi l' šta pojela? -
Ja bi' jela bile poge tri put sijane!
Ja bi' jela šarke koke koja ne nosi!
Ja bi' jela lenger meda jako cidena!

Donese joj bilu pogu tri put sijanu;
Donese joj šarku koku koja ne nosi;
Donese joj lenger meda jako ciđena.
Ona iz'de bilu pogu sve do korice;
Ona iz'de šarku koku sve do koščice;
Ona iz'de lenger meda sve do lengeru.

Ja sam mlada u Boga iskala

Ja sam mlada u Boga iskala:
Daj mi, Bože, đerđef od merđžana,
daj mi, Bože, iglu od biljura,
daj mi, Bože, svilu iz Misira
da navezem jorgan od behara,
da pokrijem sebe i bećara,
da ja vidim kako bećar spava,
kako spava, kako alćak ljubi?
Bećar spava, oči ne zatvara!
Bećar ljubi kad se god probudi!
On s jorganom često razgovara:
Moj jorgane, moj topli jarane,
ko te vezo, na mom krilu ležo!
Ko rubio, ja ga obljubio!
Ko te paro, ja mu snagu haro,
ko pirlito, sa mnom se mirito!

Ja usadih višnjju na jaliji

Ja usadih višnjju na jaliji,
a iskopah bunar na avliji
i zagledah u mahali dragu,
pa ja odoh ka Stamboliu gradu.
Još ne prođe ni godina dana,
ali meni kara-haber dođe,
kara-haber, a u kara doba:
Uvehla ti višnjja na jaliji,
usaho ti bunar na avliji,
umrla ti u mahali draga!
Kad ja dođoh svom bijelom dvoru,
kad moj bunar pun studene vode,
sazrela mi višnjja za trganje,
moja draga taman za ljubljenje,
za ljubljenje i za milovanje.

Ja urani' jutros rano

Ja urani' jutros rano, prije sabaha,
Kril'ma treptim da poletim, letit' ne mogu.
Uzalud mi moja krila kad su žalosna.
Ja imado' svog dragana, al' je nevjera.
U dragana tvrda vjera- grumen šećera.
A u mene još je tvrđa:- rosa do sunca.
Rosa će se oruniti, šećer stopiti,
Sastaće se dva sevdaha, šerbet popiti.

Ja zagrizoh šareniku jabuku

Ja zagrizoh šareniku jabuku,
i poljubih Esmer đuzel djevojku.
Ja kakva je šarenika jabuka,
još slađa Esmer đuzel djevojka!
"Oj, djevojko, slatka moja sladijo,
ko je tebi takvo ime nadio?
Il' si melek, il' džennetska hurija?
Il' te majka kraj džennetu rodila?"
"Nit' sam melek, nit' džennetska hurija,
nit me majka kraj dženneta rodila,
već me majka ispod srca nosila!"

Jadne su mi crne oči

Jadne su mi crne oči,
U kog' su se zagledale:
U sarhoša Ibrahima,
Jer je Ibro pijanica.
Do ponoći pije, lije,
A pred zoru ide dvoru,
Burmom kuca na prozoru.
Ja ga mlada čekat' moram,
Kapiju mu otvarati
I na njegov' se nasmijati.

Jaranice, Jovanova seko

Jaranice, Jovanova seko,
kaž' Jovanu, nek doveće dođe,
jal' nek dođe, jal' nek me se prođe!
Sinoć su mi bolji dolazili:
dilber Jovo i karanfil Stevo,

na pendžeru biljeg ostavili,
žutu dunju zlatom potkićenu
i jabuku zubom ugrizenu.

Jesam li ti dragi govorila

Jesam li ti dragi govorila
da ne piješ bunar vodu hladnu,
da ne ljubiš udovice mlade.
Bunar voda svaka grozničava,
udovica svaka svadličava.
Već pij vince, a ljubi djevojke,
od vinca je lice rumenije,
od djevojke srce veselije.

Kad ćeš Mujo u Sarajevo

Kad ćeš, Mujo, u Saraj'vo,
Moj Mujo, moje ime,
Moj šeker Mujaga?
Što ćeš meni donijeti?
Don'jeću ti mrki fesić,
Don'jeću ti zlatnu lalu.

Kad ja pođem, draga

Kad ja pođem, draga,
iz Saraj'va grada,
ti ne plači, draga,
ne daj srcu jada!
Ako čuješ, draga,
da sam poginuo,
ti čaršiju prođi,
na mezar mi dođi!
"Kako ću ti dragi,
ja mezar poznati?"
"Lahko ćeš mi draga,
ti mezar poznati!
Na svakom mezaru
dva zlatna nišana,
a na mome draga
vezena mahrama!"

Kad kauri Livno porobiše

Kad Kauri Livno porobiše,
porobiše, vatrom popališe,
zarobiše tristo djevojaka,
zarobiše Atlagića Zlatu.
Progovara kauriska vojvoda:
Ču li mene, Atlagića Zlato,
deder uzmi turski abdest na se,
kod mene ga uzimati nećeš.
Odgovara Atlagića Zlata:
Stani malo, kauriski vojvoda!
Ako dodje Velagiću Ahmo,
zor delija, a moj ašiklija,
i tebi će abdest trebovati!

Kad Morija mimo Mostar prođe

Kad Morija mimo Mostar prođe,
mimo Mostar, mimo vodu hladnu,
al' na vodi dvi lipe divojke:
car Katica i vezir Marica.
Car Katicu kuga prelazila,
vezir Mari tiho govorila:
Vezir Maro, ponosna divojko,
ali voliš kugu bolovati,
ali dragog drugoj pokloniti?
Vezir Mara kugi odgovara:
A bora ti, od Boga morijo,
ja b' volila kugu bolovati,
nego dragog drugoj pokloniti.
Jer u kugi samo boli glava,
a za dragim i srce i glava.

Kad Vilići seku udavaše

Kad Vilići seku udavaše,
devet oinov' u kurban zaklaše,
i deset u kravu jalovicu,
da im seka zdravo goru prođe.
Kad su bili kroz Čemer planinu,
udri kiša za njom susnježica,
pokisoše u gori svatovi,
smrznu im se lijepa djevojka.
Smrže joj se duvak za feredžu
a feredža za zlatna kaftana,

zlatan kaftan za tanku košulju
a košulja za pleći bijele.
Kad su došli Tankovića dvoru,
vode svate u tople odaje,
a djevojku u studenu kulu.
Dohodi joj mila svekrvica,
ne veli joj: "Je l' ti snaho zima?"
već joj gleda stasa i uzrasta:
"Moja snaho, lijepoga rasta!"
Dok eto ti mile zaovice,
ne veli joj: "Je l' ti snaho zima?"
već joj gleda po košulji veza!
I mene ćeš 'vako naučiti."
Dok eto ti mile jetrvice,
ona nosi u naramku sina:
"Pitaj, sine, svoje mile strine:
moja strina jesi li ozebla?"
Kad to čula lijepa djevojka,
ona vadi jagluk iz njedara,
pa ga daje milom jetrvicu,
jagluk dade, pa na jastuk pade,
i umrije žalosna joj majka!

Kad ja pođoh na Bembašu

Kad ja podjoh na Bembašu,
na Bembašu, na vodu,
ja povedoh b'jelo janje,
b'jelo janje sa sobom.
Sve djevojke Bembašanke
na kapiji stajahu,
samo moja mila draga,
na demirli pendžeru.
Ja joj nazvah: "Selam alejk,
selam alejk, djevojče!"
Ona meni: "Alejk selam,
dodj' do večće, dilberče!"
Ja ne odoh isto večće,
već ja odoh sutradan.
Drugog dana, moja draga
za drugog se udala.

Kad ja pođoh na Bembašu (2)

Kad ja pođoh na Bembašu,
Na Bembašu, na vodu,

I povedoh b'jelo janje,
B'jelo janje sa sobom,
Sve od jada ne bi l' dragu,
Ne bi l' dragu vidio.
Kad ja dođoh na Bembašu,
Na Bembašu, na vodu,
Sve djevojke na vratima,
Na vratima stajaše,
Moja draga na demirli- pendžeru.
Iz maštrafe tri cvijeta,
Tri cvijeta zal'jeva,
Al-alhaber i alkatmer
I alkatmer i šeboj.

Kad sarhoši iz mejhane pojdu

Kad sarhoši iz mejhane pojdu,
svaki nosi ruku na saruku,
a moj dragi ruku na srdašcu.
Bože mili, šta li mi ga boli,
pa on nosi ruku na srdašcu?
Il' je žedan piva i rakije?
Il' je željan lica djevojačkog?
Da je žedan piva i rakije,
dala bih mu đerdan ispod vrata,
neka arči i nek' misli na me.
Ak' je željan lica djevojačkog,
evo lica, neka lice ljubi.

Kad se jangin iz mahane pomoli

Kad se jangin iz mehane pomoli
A draga mu džamli čekmu otvori.
"Đela, dragi, na b'jele ručice,
Pa mi skini sa srdašca mučice!"

Kad se ženi Ćurčiću Lutvaga

Kad se ženi Ćurčiću Lutvaga,
on uzima Šidu Fejzaginu.
Poručuje Šida Fejzagina:
Čuješ mene, Ćurčiću Lutvaga!
Sreži meni bejzan anteriju
pa mi kiti puca niz njedarca,
česta puca, gđeno srce kuca,

sve od srme i od suha zlata,
da ja vidim, Ćurčiću Lutvaga,
hoćeš li ih znati otkopčati!

Kad se ženi taze Jusuf-aga

Kad se ženi taze Jusuf-aga
Iz Gradiškog Morića Begzadom,
U koji je danak isprosio,
U taj danak carski ferman dojde
Da se kupe vojnici na vojsku
I pred njima taze Jusuf-aga,
Pa on moli ostarilu majku:
"Oj boga ti, moja stara majko,
Daj ti moli očuha Memagu
Nek on ide sad za me na vojsku,
Nek on ide sad za me na vojsku,
Ja ću za njegov' i dva i tri puta!"
"Neću, bogme, sine Jusuf-aga.
Volim gledat' očuha Memagu,
Volim gledat' očuha Memagu
Nego tvoju Morića Begzadu."

Kaharli sam, večerala nisam

Kaharli sam, večerala nisam,
haj zbog Alije da ga Bog ubije,
haj i njegova dockan dolaženja!
Klela sam ga od jutra do mraka:
"Haj da Bog da ga poželjela majka!"
Klela sam ga, al' od srca nisam,
a što bih ga klela kad sam ga voljela,
a što ću ga kleti kad će me uzeti!

Karvan ide preko Romanije

Karvan ide preko Romanije,
za karvanom Simo Sarajlija,
a za njime Stojko kiridžija:
Oj, boga ti, Simo Sarajlija,
je l' slobodno malo zapjevati?
Oj, boga mi, Stojko kiridžija,
jest slobodno koliko ti drago!
Tad zapjeva tojko kiridžija:
Romanijo, puna li si vuka,

puna vuka i puna hajduka,
a još više lijepih djevojaka!

Kasno pođo' još kasnije dođo'

Kasno pođo još kasnije dođo',
sreto' Ajku u tijesnu sokaku.
Govorim joj i dva i tri puta:
"Bolan Ajko, skloni mi s puta,
sokak tijesan, a ja momak bijesan".
Zakačiše kopče od čakšira,
za Ajkine džamfezli dimije.

Kiša bi pala, pasti ne može (I)

Kiša bi pala, pasti ne može,
sunce bi sjalo, sjati ne može,
sve zbog žalosti Ibrahim-bega.
Ibrahim-bega svezana vode,
svezana vode, da ga objese.
Za njim pristaje brat mu Alija.
"Brate Alija, pazi mi djecu,
pazi i moju kao i svoju.
Kad svojoj djeci, krojiš haljine,
kroji i mojoj, kao i svojoj,
nek se ne pozna da su siročad."

Kiša bi pala, pasti ne može (II)

Sunce bi sjalo, sjati ne može,
kiša bi pala, pasti ne može,
ni jedno neće od teška jada:
Ibrahim-bega svezana vode,
svezana vode, da ga objese.
Ibrahim-beg se natrag obzire:
"Ima l' ikoga od roda moga?"
Za njim iđaše bratac Alija.
"Alija brate, pazi mi djecu,
pazi mi moju, baš k'o i svoju:
Kad svoju djecu u mejtef dadneš,
Alija brate, podaj i moju!
Kad svojoj djeci srežeš haljine,
Alija brate, srezi i mojoj.
Svojoj crvene, a mojoj mrke,
nek se poznaju da su sirote!"

Kliknu vila sa vrha Porima

Kliknu vila sa vrha Porima,
pa doziva mostarskog vezira:
"Čujes li me mostarski vezire?
čuvaj Stoca, ne daj Počitelja,
nit' Mostara, ne ostavljaj sama!
Viš' Mostara ljuta guja spava,
ljuta guja, Čengic Smail-aga!
Ako bi se guja probudila,
ni Saraj'vu ne bi lahko bilo,
a kamoli sv'jetu niz Neretvu!"

Knjigu piše Hasanaginica

Knjigu piše Hasanaginica,
knjigu piše iz Turske krajine,
mila kćerka Hamze kapetana
iz Klijenka grada bijeloga,
te je šalje svojoj miloj majci:
U z'o čas me udomila majko,
u Udbinu, u Tursku krajinu,
za mojega Kunu Hasan-agu!
Evo ima devet godin' dana,
još ja ne znam šta je muška glava,
nit' je moje lice obljubljeno.
Ljeti aga ide po cestama
te dovodi tanane robinje,
zimi aga ide u mejhane.

Ko se ono brijegom šeće

Ko se ono brijegom šeće,
ko li ono bi?
Ja sam ona iz Šehera,
Suljagina kći!
Imala sam devet ašik',
i malo mi bi!
A kad dođe Smail-beže,
i dosta mi bi!
Na glavi mu crven fesić,
od tri dukata!
Na njemu je mor-dolama,
duga do zemlje!

Sevli stasa, tanka pasa,
soja gospodskog!

Ko ti, kćeri, potrga đerdane

”Ko ti, kćeri, otrga đerdane?
Ko ti prosu biser i merdžane?”
”Jutros rano ja u bašču, mati,
pođoh prve jorgovane brati.
Za đerdan mi zape rosna grana,
pa se prosu ispod jorgovana!”
”A što su ti mutne oči tako,
k’o da nisi spavala nikako?”
”Negdje slavuj pjevaše sa grane,
ja ga slušah sve do zore rane.
Mila pjesma zanese me, opi,
pa do zore ja oka ne sklopi!”
”Kćeri moja, tugo moja, jao,
a ko ti je jelek raskopčao?”
”Ne karaj me, moja majko mila,
pa i ti si nekad mlada bila.
Mladost bujna, a i zora rujna,
raskopčaše moja njedra bujna!”

Kolika je abuhajat jalija (1)

Kolika je abuhajat jalija,
Još je veća Dženetića avlija.
Po njoj šeće gondže lala Mulija,
Na noge joj od sedefa nanule.

Kolika je abuhajat jalija (2)

Kolika je abuhajat jalija,
još je veća Džennetića avlija!
Tu se šeće Džennetića Hajrija,
U Hajrije vrlo tanka havlija,
u ruci joj od biljura maštrafa!
Iz maštrafe tri cvijeta zaljeva:
bijel amber i alkatmer i ružu!

Kolika je duga Foča kleta

Kolika je duga Foča kleta,

s kraja na kraj puna djevojaka,
sve to ljubi gondže Mehmed-aga.
Skupiše se po Foči djevojke
pa odoše paši pod čadore:
Aman, pašo, zemlji gospodare!
Kolika je duga Foča kleta,
s kraja na kraj puna djevojaka,
sve to ljubi gondže Mehmed-aga.
Od zuluma duškat ne možemo,
smakni nama našeg zulumčara!

Kolika je pod Mostarom Cernica

Kolika je pod Mostarom Cernica,
još je veća Efičina avlija,
s kraja na kraj đul-beharom procvala,
a na srijedi senabija jabuka,
a pod njome od sedefa šćemlija;
tude sjedi Hadži Jusuf Efića,
na krilu mu Kovagina Fatica.

Kolika je šehar Banja Luka

Kolika je šehar Banja Luka,
s kraja na kraj puna djevojaka.
Svaka ima ašik momka svoga,
sama Fata trides' i jednoga.
Al' ne prođe ni godina dana
sve se cure poudaše redom,
samo Fata osta neudata.

Kolika je ta na moru galija

Kolika je ta na moru galija,
još je veća u mog babe avlija.
Na avliji od sedefa skemlija,
na njoj sjedi moje drago ljubljeno.
Ja je ljubim s desne strane obraza,
ona mene ispod mrka fesića.

Kolika je u Pr'jedoru čaršija

Kolika je u Pr'jedoru čaršija,
još je veća moje drage avlija.

Po njoj šeće l'jepa Đula majčina.
u ruci joj zlatna čaša šerbeta.
Daj mi, Đulo, zlatnu čašu šerbeta,
ja ću tebi zlatan prsten s imenom.
Neka znade sva pr'jedorska čaršija,
da te ljubim, l'jepa Đulo majčina!

Kolika je viš' Travnika Bojna

Kolika je viš' Travnika Bojna,
valja Bojna Biograda stojna!
Po njoj šeće Pemba Atlagica:
zasukala uz ruke rukave,
a uz noge džanfezli dimije,
ibrik nosi, pošla do bunara.
Gledalo je momče s one strane,
sve gledalo, za njom uzdisalo:
Srce, dušo, Pembo Atlagića,
sedi sene, pogledaj na mene!

Kolika je vrh Travnika bojna

Kolika je vrh Travnika Bojna,
valja Bojna Biograda stojna.
Po njoj šeće bosonoga Fata,
razapela jelek na prsima.
Govori joj Salko Sarajlija:
"Sapni puce, puknuće mi srce!"
"Crkni, pukni, sapeti ga neću!"
Skoči Salko na noge lagahne.

Kolike su po Glasincu kule

Kolike su po Glasincu kule,
ponajviša kula ćehajina,
u vrh kule Zaima djevojka.
Njoj dolazi drugarica Ajka,
preko bašče, krijući od majke,
pa doziva Zaimu djevojku:
Drugarice, Zaima djevojko,
da te majka porodila slijepu,
bolje neg te porodila lijepu!
S tebe su se ljudi zavadili
i krvavih rana dopanuli.
Ibru nose novoj berbernici,

Hasan-agu ka novom mezaru!

Koliko je Pr'jedor polje

Koliko je Pr'jedor polje,
dugo, široko,
još je ljepša, Pr'jedorčanka,
mlada djevojka.
Otud ide mlado momce,
tanko, visoko,
konja jaše, sablju paše,
ide po dragu.
Makni mi se, mlado momče,
ja sam žalosna!
Široko je Pr'jedor polje,
umorit ću se,
duboka je Sana voda,
utopit ću se.

Koliko se kle

Koliko se kle, djevojci, pa zavjetova'
Da joj pred dvor doći neću dok je djevojka.
Konj-alata put navede pred dvore moje,
A ja mlada dvore metem stručkom nevena.
Odon'd ide nevjerniče, ubio ga bog,
Pa mi nazva:"Selam aleć, draga moja!-
Tvoja majka ponosita, ne sevdíše me.
Neka uzme ogledalo, nek se ogleda,
Najpri sebe, onda tebe, pa 'nda i mene!"

Kolo igra na sred Sarajeva

Kolo igra na sred Sarajeva,
u tom kolu dvije mile seje.
Star'ja plače, a mlađa se smije.
Star'ju prosi pola Sarajeva,
a za mladu niko i ne znade,
osim jedan Babić Ahmed-beže.
Star'ja seja mlađoj govorila:
"Daj ti meni Babić Ahmed-bega.
na poklon ti pola Sarajeva!"
"Ne dam bogme, moja mila sejo,
vr'jednije su oči Ahmed-bega
nego tvoje pola Sarajeva!"

Kolo igra u Kazanferiji

Kolo igra u Kazanferiji,
kolovođa Hata Maglajlića.
Do podne je kolo preigrala,
a od podne jade zadavala.
Izgubila sitnu hamajliju,
naš' o ju je Kujundžiću Smajo,
pa je daje pobri Ahmed-agi;
"Na, ti vidi šta u njojzi piše,
čim je Hata Maglaj primamila.
Oženjeno i neoženjeno:
oženjeno žene ostavilo,
neženjeno pamet izgubilo!"

Kona konu preko vode zvala

Kona konu preko vode zvala:
Kono moja, da ti jade kažem!
Pogibe mi jagluk iz sanduka,
poznadoh ga u Ahmeta tvoga.
Iskah m'u ga, da ga vidim, kono,
ne da' de ga meni pogledati,
već ga savi, te u njedra stavi.
Dala mu ga božja otpadnica,
moja ćerka, a njegova draga!

Konj zelenko rosnu travu pase

Konj zelenko rosnu travu pase,
za čas pase, za dva prišlukuje,
gdje djevojka svoju majku moli:
Ne daj mene, majko, za nedraga!
Volim s dragim po gori hoditi,
glog zobati, s lista vodu piti,
studen kamen pod glavu metati,
neg' s nedragim po dvoru šetati,
šećer jesti, u svili spavati.

Konja kuje Soko Mustafaga

Konja kuje Soko Mustafaga,
konja kuje, konj se uskakuje.
Do njeg stoji jauklija Fata:

Zlato moje, kuda mi se spremaš?
Moja draga, u carevu vojsku!
Zlato moje, ja te čekat neću!
Draga moja, po volji ti bilo:
Danica je čekala mjeseca
za goricom devet godinica,
a ti mene ni godinu nećeš!
Čini, Fato, što je tebi drago!
To izusti i ostavi dragu.
Ona osta jade jadujući,
Mujo ode konja igrajući.

Konja kuje brate Sulejmane

Konja kuje brate Sulejmane,
sestra Safa dodaje mu čavle.
Desnom rukom čavle dodavala,
a lijevom lice zaklanjala.
”Sestro Safo, bratu odgovori,
kakva patnja tvoju dušu mori,
pa ti svoje l’jepo lice kriješ,
lice kriješ suzama ga miješ?”
”Prođi me se, brate Sulejmane,
zar ti ne znaš majka me udaje,
a ja jadna imam voljenoga,
pa ne mogu poći za drugoga!
Dadoše me života mi moga,
ja ne znadoh kome, ni za koga.”
”Mila sestro, ti se majke prođi,
koga voliš ti za njega pođi!”

Konja kuje Dizdarević Meho

Konja kuje Dizdarević Meho,
Kol’ko kuje, daleko se čuje:
Stan’, dorate, stani, dobro moje,
Ne kujem te da te preprodajem,
Već te kujem idem po djevojku.
Ako bog da te je dovedemo,
Zlatno ću ti sedlo sakovati,
Noge ću ti srebrom potkovati.

Kopčić kuje na moru sahata(1)

Kopčić kuje na moru sahata,
Kopčić kuje, daleko se čuje,
sve do Stoca i do Počitelja.
To začula Fatušina majka
pa govori Fatuši djevojci:
Čuješ, Fato, Kopčića sahata
gdje ga kuje Kopčić Alajbeže,
gdje ga kuje, kako li se čuje!
Nasmija se Fatuša djevojka
pa besjedi svojoj staroj majci:
Čuješ li me, moja mila majko!
Ono Kopčić ne kuje na moru,
niti kuje, nit' kuca sahata,
jer je davno sahat sakovao,
već on kuca, da mene dokuca!

Kopčić kuje na moru sahata(2)

Kopčić kuje na moru sahate,
Kopčić kuje, daleko se čuje.
Ćutila ga majka i djevojka:
- Čuješ, majko, Kopčića sahata? -
Projd' se kćeri, Kopčića sahata,
Kopčića je seljanka rodila
U bujadi ovce čuvajući,
U svoju ga pregaču povila,
Seljačkim ga mlikom zadojila,
A tebe je gospoja rodila
U čardaku na mehku dušek, u
U bilu te svilu povijala,
Gospodskim te mlikom zadojila.

Košutice, mila li si

Košutice mila li si,
Što si rosna i ponosna?
Đe si bila te si rosna?
"Išla bratu po divojku, mila".
Je li lipa ta divojka, mila?
Je l' daleko ta divojka?

Kradem ti se u večeri

Kradem ti se u večeri,
u večeri pod pendžere,

da ti bacim struk zumbula,
da ti cvijet prozbori,
koliko te silno ljubim,
mrijem, dušo, za tobom.
Ti ne haješ za bolove,
za bolove srca moga.
Cvijet vehne, mlad se suši,
sevdah uzaman.
Allah nek ti drugog dade,
mrijem, dušo, za tobom.

Kradoh konje niže Biograda

Kradoh konje niže Biograda,
tuj me niko čuti ni vidjeti
već u polje tri mlade djevojke.
Jedna veli: - Da dobra vrančića!
Druga veli: - Bolji je zelenko!
Treća veli: - Konji pokradeni!
Štono veli: - Dobra konja vrana!
Onoj krojim deli morsku dibu.
Štono veli: - Bolji je zelenko!
Onoj dadoh tri dukata žuta.
Štono veli: - Konji pokradeni!
Onoj dadoh ranu na obrazu,
ujedoh je kao gorski vuče:
Et', djevojko, sam te bog ubio,
ne brini se s pokradenih konja,
već se brini s ranom na obrazu!

Kraj tanahna šadrvana

Kraj tanahna šadrvana
gdje žubori voda živa,
šetala se svakog dana
sultanova kćerka mila.
Svakog dana jedno ropče
stajalo kraj šadrvana,
kako vr'jeme prolazilo,
sve je blijede, blijede bilo.
Jednog dana zapita ga
sultanova kćerka draga:
"Kazuj, robe, odakle si,
iz plemena kojega si?"
"Ja se zovem El Muhammed,
iz plemena starih Azra,

što za ljubav život gube
i umiru kada ljube!"

Kulu gradi Ljuboviću mladi

Kulu gradi Ljuboviću mladi
prema kuli age Hasan-age.
Gledala ga s pendžera Zlatija,
Đuzel šćerka age Hasan-age.
Gledala ga pa je govorila:
Ja kršna li momka za gledanja!
Kad je danju 'vakav za gledanja,
ja kakav je noću za ljubljenja?

Ladna vodo li, vodo

Ladna vodo li, vodo,
Da ja u te utonem,
Bi l' me iko žalio,
Aj, iz vode vadio?
Bi l' me dragi žalio,
Aj, iz vode vadio?
Dođe braco viš' mene,
Pa zaplaka pa ode.
Dođe seja viš' mene,
Pa zaplaka pa ode.
Dođe dragi viš' mene,
Pa mi pruži ružicu:
Na ti draga, ružicu
Pa povrati dušicu!"

Lila, buba (uspavanka)

Lila, buba, san te prevario,
Prevario, ne zaboravio.
San u bešu, a nesan pod bešu.
Beša ti se na moru kovala,
Kovala je do tri kujundžije,
Na nju meću od zlata jabuku.
Spavaj, sine, naspavao mi se!
Majka te je jutrom probudila
Pa te svojom memom naranila.
Ustaj, sine, tebe majka budi,
Da ti tvoje b'jele grudi ljubi.
Hajd' ustani, drago moje dite,

Pa zagrli svoju dragu majku.

Lila buba, seja bracu (uspavanka)

Lila buba, seja bracu,
Lila buba, ne bilo ti zuba.
Spavaj, spavaj, mladi braco,
Seja će ti ovna dati,
I pjetlića bez repića
I ovnića bez rošćića.
Daće seja šarku koku,
Ljubi, brate, ti djevojku.

L'jepi li su mostarski dućani

L'jepi li su mostarski dućani,
još su ljepši mladi bazerdžani,
a najljepši bazerdžan Mustafa!
Pošetala Suljagina Fata,
pošetala do Mostara grada.
Luta Fata po čaršiji sama,
ona traži Muju bazerdžana.
Nađe Muju u sedmom dućanu:
"Bolan, Mujo, daj mi oku zlata!"
"Nemam, nemam, Suljagina Fato,
danas, Fato, ja ne mjerim zlato.
Tereziju nosili jarani,
pa se nešto terezija kvari.
Nego, uđi, magaza ovamo,
uzmi zlata koliko ti drago!"
Prevari se Suljagina Fata,
prevari se, žalosna joj majka.
Uđe Fata u magaz u sama,
za njom Mujo zamandali vrata!

L'jepo ti je pod noć pogledati

L'jepo ti je pod noć pogledati
Gdje junaci rujno vino piju
Ne piju ga čim se piće pije,
Već ga piju čašom i maštrafom.
Soko im se po trpezi šeće,
Zlatne su mu noge do koljena,
Zlatna su mu krila do ramena,
Zlatna mu je kruna nad očima.

Logom legla

Logom legla dilber, trava djetelina,
Moj dilbere dragi,
Od Kopčiča do Vilića dvora.
Žela ju je Kopčiča robinja
Zlatnim srpom i krnali rukom.
Gled'o ju je Vilić Huseine,
Gled'o ju je i govorio je:
- Ja kakva si Kopčiča robinjo-
- Ne budali, Vilić Huseine
Da ti vidiš Kopčičevu seku,
I lipša je i viša od mene
I boljeg je ruha i od moga.

Lov lovio Muharem-beg

Lov lovio Muharem-beg
Oko luga zelenoga.
Pusti hrte u planine,
A sokole u oblake.
Hrti srnu uhvatiše,
A sokoli b'jelu vilu.
Molila je bj'ela vila:
"Pusti mene, Muhareme.
Dat ću tebi divit-travu,
da ti puška bolje zgodi,
da ti ljuba sina rodi!"

Ljeto prođe, medna jesen dođe

Ljeto prođe, medna jesen dođe,
nekom medna, a nekom čemerna!
Ko se ženi i uzima drago,
onome je medna i šećerna.
Ko se ženi, ne uzima drago,
onome je gorka i čemerna!

Ljubičice i ja bi' te brala

Ljubičice, i ja bi' te brala,
Samo ne znam kome bi' te dala.
Imala sam brata i dragoga,
Oba sam i' spremila u vojsku.

Šta bi dala da ti oba dođu?
Za brata bi' struku mađarije
A za dragoga crne oči dala.

Majka Fatu za večerom kara

Majka Fatu za večerom kara,
za večerom, za šećer baklavom:
Šćeri Fato, meni te ne bilo,
Što će ono momci po bostanu?
Nisu ono momci po bostanu,
već su ono vuci po bostanu!
Kad su ono vuci po bostanu,
što će vuku zelena dolama?
Ono vuče dlaku mijenjao,
pa se čini prema mjesečini!
Kad su ono vuci po bostanu
što će vuku toke na prsima?
Ono vuče bijelo janje vuče,
pa se čini prema mjesečini!
Kad su ono vuci po bostanu,
što će vuku kajzer jemenija?
Ono vuče u krv ugazilo,
pa se čini prema mjesečini!

Majka Fatu kroz tri gore zvala

Majka Fatu kroz tri gore viče:
"Je si l' kćerko ubijelila platno?"
Fata joj se kroz sedam oziva:
"Nisam majko ni do vode došla!
Dragi mi je vodu zamutio!
Kun' ga majko i ja ću ga kleti,
samo stani, ja ću započeti:
Tamnica mu moja njedra bila,
sindžir-halke, moje bijele ruke,
bukagije, moje belenzuke!"

Majka Meha ludog oženila

Majka Meha ludog oženila
i luda ga u gerdek spremila.
Kad se Meho našo kod djevojke,
on zaplaka, traži staru majku.
Njega tješi pod duvak djevojka:

Nemoj plakat', moji jadi Meho,
jer sam tebi nešto donijela:
u njedrima dunju i jabuku,
dunju grizi, jabuku miriši!

Majka sina na sabah budila

Majka sina na sabah budila:
Ustaj, sine, sabah će ti proći;
Nek' prolazi, klanjat' ga ne mogu,
ljute su me rane osvojile:
sedam rana od sedam šišana,
osma rana bistra džeferdara.
Sve bih rane lako prebolio,
a što mi je rana od djevojke,
tu ti, majko, preboljet' ne mogu!

Majka ženi na silu Omera

Majka ženi na silu Omera
Na silu divojku dovela.
Neće Omer u gerdek divojci
Na silu u gerdek divojci.

Mejro mlada, Mejro luda

Mejro mlada, Mejro luda, što se udaješ?
"Udala me moja nana, nisam ni znala.
Kad mi dragog dovedoše, mislim: brat mi je.
Zagrli me poljubi me, - vidim da nije".

Mjesec razli po Igmanu zrake

Mjesec razli po Igmanu zrake,
sevdah prekri čikmali sokake,
kad mujezin sa munare javlja,
da jacija na mahale pada!
"Aziz-Allah"-svako tiho šapće,
samo Ajša na mušepku plače.
Plače Ajša kroz mušepke guste:
"Gdje ste noći, ramazanske puste?
Gdje si dragi, kad ćeš čikmom proći,
svojoj Ajši pod mušepke doći?"

Mjesečina, mjesec u oblaku

Mjesečina, mjesec u oblaku,
ranjen Ale leži na sokaku.
U ruci mu dvije dunje žute,
a na srcu dvije rane ljute.
Prva rana, umire mu majka,
druga rana, udaje se draga.
Lakša j' rana što umire majka,
nego l' rana što s' udaje draga.

Mlad se Jusuf oženio

Mlad se Jusuf oženio
do ponoći s ljubom bio,
od ponoći haber stiže:
"Mlad Jusufe, car te zove!"
Carska hazna pokradena,
na Jusufa potvorena.
Stade Jusuf konja sedlat',
viš' njeg' ljuba suze ljevat'.
"Oj Jusufe, bolan bio,
još me nisi poljubio.
Oj Jusufe, lale moje,
s kim ostavljaš zlato svoje?"
"Ostavljam te s majkom mojom,
s majkom mojom tri godine.
Ak' ne dodjem za četiri,
ti se udaj za drugoga!"

Mlado momče ispred dvora prođe

Mlado momče ispred dvora prođe
i zapjeva tankovitim glasom:
Čije zlato na vodi zaspalo?
Da me nije sreća nanijela,
zlato bi mu voda odnijela!
Ja ljubio, ja je izbavio,
pa će zlato biti meni dato!
To dočula djevojačka majka,
trazi šćercu po bijelu dvoru,
al' je šćerka već dopala vojnu.

Moćeviću, mali Carigrade

Moćeviću, mali Carigrade,
u tebi sam zagledao dragu.
Dok bijaše, dobar li bijaše,
kroz tebe se proći ne mogaše
od momaka i od djevojaka,
od ljepote Ćirkovića Mande.
Ja je gledah tri godine dana,
ja je gledah, a majka je ne da.
Pa je Manda govorila majci:
Podaj, majko, il' ću poći sama,
napraviću dva nova zijana:
ostaviću otvorena vrata
i avlijska obadva kanata,
ostaviću uplakanu majku!
Imam brata, zatvoriće vrata,
imam seju, utješiće majku.

Moj behare, ko li mi te bere

Moj behare, ko li mi te bere?
Dragog nemam da te za me bere.
Tuga me mori, ne znam šta zborim od jada.
Beru li te moje jaranice,
jaranice, moje dušmanice?
One su mene, dragome mome omrzle.
Al' neka ga, nek' on svoje provodi,
neka drugoj u ašikluk othodi,
ja plakat' neću, već tražim sreću za sebe!

Moj dilbere, kud se šećeš

Moj dilbere, kud se šećeš,
što i mene ne povedeš?
Povedi me u čaršiju,
pa me prodaj bazardžanu.
Uzmi za me oku zlata,
Pa pozlati dvoru vrata.

Moj dragane, moj svileni gajtane

Moj dragane, moj svileni gajtane,
dok te mlada u kose splicaše,

lijepo l' mi mladoj ujisaše!
Dušmani te pogledat' ne mogoše,
iz mojih te kosa ispletoše
pa te drugoj dragoj upletoše.

Moj mjeseče, moj stari putniče

Moj mjeseče, moj stari putniče,
dosta li sam s tobom putovao!
Ti si sjao, ja sam konje krao,
ukrao sam vranca i zelenka.
Na vrancu ću vojsku vojevati,
na zelenku dovesti djevojku.

Moj nevene, šestopere

”Moj nevene, šestopere,
zašto si mi uvehnuo?
Il' ti zmija kor'jen grize,
il' te voda potkopava?”
”Nit' mi zmija kor'jen grize,
nit' me voda potkopava!
Dvoje su se milovali,
na mene se naslonili,
zato sam ti uvehnuo!”

Moj se dragi rasrdio na me

Moj se dragi rasrdio na me.
Drugarice, mol'te mu se za me,
mol'te mu se i ne mol'te mu se!
Dugo ljeto i naljutio se,
duga jesen i odljutiće se,
duga zima i naljubiće me!

Moj stobore, ti se salomio

Moj stobore, ti se salomio,
moj čardače, ognjem izgorio!
Ti si meni mladoj dodijao,
sve po tebi sama hodajući!
Hladan jorgan nogom ćušajući,
u dušek u sama spavajući!

Moj zumbule, što si uvehnuo

”Moj zumbule, brigo moja, tugo moja,
moj zumbule, što si uvehnuo?”

”Kako ne bih, brigo moja, tugo moja,
kako ne bih kad sam u dumanu,
na ovome vaktu i zemanu!”

”Moj dragane, brigo moja, tugo moja,
moj dragane, što mi te opilo?”

”Opile me, brigo moja, tugo moja,
opile me tvoje oči snene,
oči snene i usne rumene!”

Moja draga, moja mila

Moja draga, moja mila
na vratima bila.

Od meraka i sevdaha
dućan otvorila.

Po dućanu, po dućanu
biser rasturila.

Da ga kupe, da ga kupe
sandžački bećari.

Mor dolama albinjiša pita

Mor dolama albinjiša pita:

Albinjišu, gdje si sinoć bio?

Mor-dolamo, na svadbi sam bio!

Albinjišu, što najljepše bješe?

Mor-dolamo, momci i djevojke!

Momci srebro, a djevojke zlato.

Hoće srebro da se pozlaćuje,

neće zlato srebro svakojako,

veće hoće po izbor kovato!

Mujezin se na munaru penje

Mujezin se na munaru penje,

on se penje, boga ne pominje,

već pominje do tri jauklije:

Moja Umko, moja desna ruko!

Moja Ajko, i otac i majko!

Moja Fato, moje suho zlato,

umrijeću, preboljet' vas neću!

Mujo đogu po mejdanu voda

Mujo đogu po mejdanu voda;
prekrio ga zelenom dolamom
s obje strane do zelene trave,
a po glavi vezenom maramom,
što mu Ajka bajramluka dala.
Gledala ga Ajka sa čardaka,
gledala ga pa mu govorila:
Bolan Mujo, pritegni se pasom
da ti ruža kroz pas ne propane,
da ti draga drugom ne pripane!

Mujo kuje konja po mjesecu

Mujo kuje konja po mjesecu,
Mujo kuje a majka ga kune:
"Sine Mujo, živ ti bio majci,
ne kuju se konji po mjesecu,
već po danu i jarkome suncu!"
"Mila majko, ne kuni me mlada,
znaš kad meni naum padne draga.
Ja ne gledam sunca nit' mjeseca,
nit' moj đogo mraka nit' oblaka
već me nosi dragoj pod pendžere!"

Mujo majku po đul-bašti voda

Mujo majku po đul-bašti voda,
Dovede je bijelom zambaku:
-Vidi, majko, bijela zambaka,
Ovaka je u mene djevojka!-
-Makar, sine, suđena ti bila!-
-I ti, majko, puno živa bila!-
Dovede je visokom jablanu:
-Vidi, majko, visokog jablana,
Ovaka je u mene djevojka!-
-Makar, sine, suđena ti bila!-
-I ti, majko, puno živa bila!-
Dovede je rumenoj ružici:
-Vidi, majko, rumene ružice,
Ovaka je bijela i rumena!-
-Makar, sine, suđena ti bila!-

Mujo se sprema na vojsku

Mujo se sprema na vojsku,
Ostavlja dragu žalosnu,
Oh jadna draga Mujina,
Što si jadna sevdah svezala.
Draga mu jonluk spremala,
Oh, jadna mlada plakala.
Ne kuha jonluk s vodicom,
Već jadna, mlada, suzama.

Na Obhođi, prema Bakijama

Na Obhođi, prema Bakijama,
moba žanje age Fazlagića,
sto momaka, trista djevojaka
i četerest djece vodonoša.
Među njima Džehva Fazlagića.
Sama žanje, sama snoplje veže,
sama pjeva, sama pripijeva:
Mošćanice, vodo plemenita,
usput ti je, selam ćeš mi dragom,
il' nek dođe, il' nek me se prođe.
Ak' ne dođe, već ako se prođe,
nek ne kosi trave pokraj Save,
pokosiće moje kose plave,
nek ne pije Save vode hladne,
popiti će moje oči vrane!

Na livadi pod jasenom

Na livadi pod jasenom
voda izvire.
Tu se šeće l'jepa Fata,
vodu zahvata.
Momče joj se s br'jega baca
zlatnom jabukom.
"Uzmi, Fato, uzmi, zlato,
moja ćeš biti?"
"Neću, neću, ne treba mi,
imam dragoga!
Neću, neću, ne treba mi,
imam dragoga!"

Jabuke se djeci daju,
da se igraju!
Djevojkama zlatan prsten,
da se udaju!”

Na mezaru majka plače

Na mezaru majka plače
i nišane ljubi,
suze roni, b'jele prste lomi.
”Ja imadoh pet sinova.
k'o pet gorskih vila,
a sada ih kabur-zemlja skriva.
Da mi Allah djecu uze,
ni po' moje muke,
već padoše od dušmanske ruke!”
Zadnje r'ječi majka zbori
i na mezar pada,
jer joj srce prepuče od jada.

Na pr'jestolu sjedi sultan

Na pr'jestolu sjedi sultan, silni Ekber-car,
a do njega mlad vezire, mladi Behmen-han.
”Kazuj meni, mlad vezire, imena ti tvog,
ko ti dade zlatne ključke od harema mog?”
”Dala mi ih seja tvoja i poljupca dva,
a do zore kol'ko bješe ni sam ne znam ja!”
”Znaš li bolan, mlad vezire, snašao te jad,
da će dželat glavu tvoju odrubiti sad?”
”Čekaj malo, saslušaj me, ja sam svemu kriv,
ljubljah, ljubim, ljubiti ću je sve dok budem živ!
A sad čini šta ti drago, na volju ti baš,
ili da mi seju dadeš ili samrt daš!”
”Na te r'ječi skoči sultan ko razjaren div,
mir zavlada k'o da niko ne imade živ.
Dok najednom zažubori milostivi glas:
”Ljubite se, sultan Ekber blagosilja vas!”

Na žalost je sitna knjiga

Na žalost je sitna knjiga
Ljuboviću u dvor stigla.
Ljubović je sjeo, čita.
Pa je majci na sto baci.

Čitaj, majko, sitnu knjigu
Što Ajkuna meni piše,
Jer Ajkuna, vjerenica,
Ne zove se moja više!
Ah to majko, trpjet' neću,
Za Ajkunu umrijeću!
Ah to majko ne kabulim
Dok Ajkunu ne poljubim!

Ne čudim se mraku nit' oblaku

Ne čudim se mraku nit' oblaku,
nit' Vrbasu što se često muti,
već dragome što se na me ljuti,
jer sam drugog okom pogledala.
Ako sam ga okom pogledala,
ja ga nisam srcem sevdisala;
ako sam ga srcem sevdisala,
ja ga nisam u dvore uvela;
ako sam ga u dvore uvela,
ja mu nisam bijelo lice dala;
ako sam mu bijelo lice dala,
i njemu sam dosta ostavila.

Ne klepeći nanulama

Ne silazi sa čardaka,
i ne pitaj gdje sam bio,
zašto su mi oči plačne,
zbog čega sdam suze lio.
Stajao sam kraj mezara
i umrlu majku zvao,
nosio joj dar od srca,
ali joj ga nisam dao.
Ne klepeći nanulama
kad silaziš sa čardaka,
sve pomislim, moja draga,
da silazi stara majka.

Nema ljepše cure od malene Đule!

Nema ljepše cure od malene Đule!
Ja zapalim lulu, pa poljubim Đulu,
oj, Bože moj!
Curo moja mala što si mi lagala?

Prevari me ludog, pa ode za drugog,
oj, Bože moj!
Meni l'jeka nema kijamet se sprema!
Sad su duge noći, a ja u samoći,
oj, Bože moj!
Moram drugoj poći, šta ću u samoći?
Bolje gubit dane uz djevojke mlade,
oj, Bože moj!
Sad se srce grije kraj moje Rabije!
Ja zapalim škiju, poljubim Rabiju,
oj, Bože moj!

Ni Bajrami više nisu

Ni Bajrami više nisu
kao što su nekad bili.
Ašikluci gdje ste sada
kao nekad u mahali?
Pusti sevdah, gdje da padne,
na mahale porušene?
Nema više stare česme,
ni oraha kraj čardaka,
nema više moje Esmе
da me čeka kraj mušepka.
Bosno moja, moj uzdahu,
Esmo moja, moj sevdahu!
Ni sazlje ne kucaju
sevdalinke divne pjesme.
Niko više ne spominje
dično ime moje Esmе.
Bosno moja, moj uzdahu,
Esmo moja, moj sevdahu!

Nigdje zore ni bijela dana

Nigdje zore ni bijela dana
ni Danice da promoli lice.
Istom zora sa istoka rudi,
siv se soko pod čadorom budi.
Sa jastuka glavu podizaše,
mrkim okom sablju pogledaše.
”Sabljo moja, roditelja moga,
roditelja bega, Isaj-bega.
Dosta li si počinila jada,
dosta jada oko Biograda,
a i muke oko Banja Luke!”

Nini , sine (uspavanka)

Nini, sine, puna mi te beša,
Do godinu još punija bila.
Tvoja majka veselija bila,
Vesela ti košulje krojila.
Kolik' žica, tolik' godinica.
San u bešu, nesani pod bešu,
Uroke ti voda odnijela,
Na dušmansku djecu nadnijela,
Dušmanska se djeca pojagmila,
Tvoje, sine, uroke razn'jela.

Nini, bubi, ponikli ti zubi(uspavanka)

Nini, bubi, ponikli ti zubi!
Spavaj, spavaj, Pejo, janje,
Spavaj, spavaj, d'jete moje!
San u bešu, nesanak pod bešu!
Nesanak ti voda odnijela,
Za veliko brdo zanjela
Za veliko, za veliku jelu!
Spavaj, spavaj, janje moje milo!
Majka Peju u gori rodila,
U gorici, pod visokom jelom.
Lisica mu na bab'nama bila,
Bijela vila mlikom zadojila.
Pelena mu bukov listak bio,
A povitak vinova lozica,
A pokr'jevka vedro nebo bilo.

Ništa meni ne dodija, majko

Ništa meni ne dodija, majko,
k'o solufi podrezani kratko
i obrve navučene tanko!
I mog dragog preda se gledanje,
baš ko da je dukat izgubio.
Da sam mlada i dva izgubila,
ne bih tol'ko preda se gledala!

Niz bašču mi potok teče

Niz bašču mi potok teče,

Ja ga ne pijem.
U bašči mi sumbul raste,
Ja ga ne berem.
Na sumbulu slavuj pjeva,
Ja ga ne slušam.
Haj' otale, slavuj ptico,
Ja te ne slušam.
Pošalji mi kukavicu,
Svoju sestricu,
Koja kuka danom, noćom,
Kano jedna ja.

Od danas te, draga

Od danas te, draga,
više ljubit' neću.
Nek' ostanu pusta
tvoja medna usta.
U šali sam rek'o
da sam drugu stek'o.
Iako sam rek'o
ja je nisam stek'o.
Gdje se ljuba začne,
tu su oči plačne.
Gdje je ljubav slatka,
tu je pamet kratka.

Od mora idu svatovi

Od mora idu svatovi
I vode Ajku Sarajku.
Ajka je majci plakala:
"Ne daj me, majko, daleko.
Osta mi cviće nejako,
Često ga majko zalivaj,
Uveče groznim suzama,
Ujutro rosom ledenom.

Ode Mujo dragoj pod pendžere

Ode Mujo dragoj pod pendžere,
kucnu burmom dragoj u pendžere:
Draga moja, jesi li mi doma?
Jesam doma, ama nisam tvoja!
Tvoja me je majka potvorila

da sam tebe sibir učinila.
Nisam, dragi, života mi moga,
jesam tvoju stopu iskopala,
pod žuti je neven pokopala.
Vehni, dragi, dok ne pođem za te!

Oh, moje janje bijelo

Oh, moje janje bijelo,
Povedi kolo veselo.
Daću ti okruž dukata
I svoga ata đogata
I pivac paftu sa pasa,
Povedi kolo veselo.
"Ne mogu, momak, ne mogu.
Stao mi dragi na nogu".
Na to se momče razljuti,
Preko tri plota preskoči
I čašu vina utoči,
I svoju dragu napoji.

Oj, djevojko, brigo materina

Oj, djevojko, brigo materina,
Sve se brineš, udati se nećeš.
Udaćeš se i pokajaćeš se:
Steć' ćeš muža, venućeš k'o ruža;
Steć' ćeš djece, venućeš k'o cv'jeće;
Često puta sješćeš kraj pendžera,
Pogledati dvore materine,
Oplakati r'ječi svekrvine.

Oj, djevojko, džidžo moja

Oj, djevojko, džidžo moja,
džidžala te majka tvoja.
Nadžidžanu men' te dala,
dala, pa se pokajala.
Jer ja jesam kujundžija,
kujundžija Sarajlija,
što 'no kuje tepeluke
a na ruke belenzuke.
Oj, djevojko, džidžo moja,
džidžala te majka tvoja.
Nadžidžanu men' te dala,

sa mnom džidže potrgala!

Oj, djevojko, moj te jad ubio

Oj, djevojko, moj te jad ubio,
jad ubio, ja te obljubio!
U njedrim' mi zimu zimovala,
a u krilu ljeta ljetovala!

Oj, junače, sitan bosioče

Oj, junače, sitan bosioče,
Ako sam ti srcu omilila,
Ti mi dođi s večer do sabaha,
Ne vodi mi ni konja ni sokola,
Niti vodi nevjerna junaka,
Ne maži se miskom đulijagom;
Vjetar puše, đulijag miriše,
Opaziće moja stara majka:
- Što će lole oko moga dvora?
U mom dvoru još djevojke nema
Za ljubljenje i ašikovanje.

Oj, kišice, moja nehorice

Oj, kišice, moja nehorice,
Što li sada u nehoru pade,
U nehoru, u petak u podne,
Pa ne mere dragi dragoj doći?
Drag' će dragoj i na kiši doći,
I na kiši, i na pomrčini,
A nedragi ni po suncu neće.

Oj nema jada k'o kad akšam pada

Nema jada k'o kad akšam pada,
Kad saz bije u pozne jacije.
Niz mahale fenjere zapale,
Na fiskije pronose testije,
A iz tame šapću usne same:
"Milo janje, bi li pošla za me?"

Oj Zumreto, dušo moja

Oj Zumreto, dušo moja,
Da si bliže dvora moga,
Češće bih ti dolazio,
Drinu vodu pregazio
I sinoć sam dolazio,
Vezen jagluk izgubio.
Ako si ga, dušo, našla,
Operi ga, vrati mi ga.
- "Drina voda plaha r'jeka,
Ja djevojka isprošena.
Nit' ću prati, nit' ga slati,
Već ću njime suze trati".

Onomadne, u petak u podne

Onomadne, u petak u podne,
kita bega na zelenje prođe
i pred njima šećer Salih-aga.
Na svakome đuzel odijelo,
a na Salki ponajljepše bješe;
u svakog su kajzer jemenije,
u mog dragog mestve i kundure.
Što bih prala bijelu ahmediju?
Volim frcat mrku međediju.
Što bih prala ćurak i ćurdiju?
Volim prati bejzan anteriju.
Ja za plava ne bih groša dala,
za brkata ne bih ni dukata,
za sarhoša ne bih ni po groša,
za udovca ni prstena konca,
a za stara ne bih ni ustala,
bih za vrana hiljadu dukata!

Opkladi se momče i djevojče

Opkladi se momče i djevojče
da spavaju, da se ne diraju.
Momak daje sedlo i đogata,
a djevojka đerdan ispod vrata.
Opkladiše, u dušek legoše,
jedno drugom leđa okrenuše.
Do ponoći mirno mirovaše.
No kad bješe noći o ponoći,
zaplakala lijepa djevojka:

Okreni se, ne okrenuo se!
Mrtva tebe majka okretala!
Kad ne žalim đerdan ispod vrata,
zašto žališ sedlo i đogata?
Tvog đogata rastrgali vuci,
a moj đerdan popili hajduci!

Osu se nebo zvizdama

Osu se nebo zvizdama
I ravno polje ovcama.
Ovcama nema čobana,
Jedno im d'jete čobanče.
Ono je ludo zaspalo.
Budi ga seka Hasnija:
"Ustani, brate Alija,
Odoše, ovce poljima".

Otkako je Banja Luka postala

Otkako je Banja Luka postala,
Nije lipša udovica ostala.
K'o što ona Džafer-bega kaduna.
Zaproši je banjalučki kadija.
Ona neće banjalučkog kadiju,
Ona hoće sarajevskog bekriju.

Otkako sam sevdah svez'o

Otkako sam sevdah svez'o,
nikad nisam rahat bio.
Dertli sam ti i suviše,
od sevdaha sve bih htio.
Lutao sam svud po sv'jetu,
baš k'o pčela po cvijetu.
Vidio sam svega dosta,
al' mi na te merak osta.
Nisam pio slađeg pića,
od šerbeta najslađega,
što ga daju usta tvoja,
čuj, Mejrino, dušo moja!

Otvor' vrata od hamama

”Otvor’ vrata od hamama,
l’jepa djevojko, šećer-jabuko!”
”Šta ću ti ga otvarati,
mladi delijo, šećer-đidijo!”
”Da ti vidim b’jelo lice,
l’jepa djevojko, šećer-jabuko!”
”Šta ćeš mi ga ti gledati,
mladi delijo, šećer-đidijo!”
”Da ti ljubim mlada usta,
l’jepa djevojko, šećer-jabuko!”
”Ostat ce ti želja pusta,
mladi delijo, šećer-đidijo!”
”Ostade mi želja pusta,
mlada djevojko, šećer-jabuko!”

Otvori mi džamli pendžer

”Otvori mi džamli-pendžer,
dilber-Ajšo, golubice,
daj razgrni zar tanahni
da ti vidim b’jelo lice!”
Mnoge li sam noći prov’o
u tišini kraj jasmina,
dok me jednom nije pren’o,
glas staroga mujezina.
”Sabah-zora, ezan uči,
v’jerni idu u džamiju,
otvori mi, dušo, pendžer,
da ne lupam na kapiju!”
Tad Ajša u tren skoči,
do pendžera džamli kroči,
kakva zora, kakvo sunce,
to su sjale njene oči!

Otvor' pendžer, imamova Umijo

Otvor' pendžer, imamova Umijo,
Da ti vidim bilo lice, Umijo!
Hajd' otalen, Ale, jedna đidijo,
Jesi l' ikad, Ale, po Saraj'u hodio?
Nisam za te, Ale, lica gojila,
Već za tvoga, Ale, brata Smajila!

Pita Fata Halil-mejhandžiju

Pita Fata Halil-mejhandžiju:
"Je l' moj Meho noćas ovdje bio?"
"Jeste, bogme, Mehagince mlada,
od akšama do bijela dana.
Do po noći što je rahat bio,
pred sabah je sahat polomio.
Polomi mi čaše i sahane,
a predzoru ode niz mahale.
Rek'o mi je ko za njega pita,
nek' uzalud za njime ne skita,
on će doći kad ga merak prođe."

Pjevaj mi, pjevaj, sokole

Pjevaj mi, pjevaj, sokole
k'o što si sinoć pjevao,
pod moga dragog prozorom.
Tvoja ga pjesma budila
kad je najljepše snivao:
da po me svati dolaze,
da me za njega odvedu.

Pjevaj, draga, pa me razgovaraj

Pjevaj, draga, pa me razgovaraj,
u mome ga domu zapjevala,
u mom domu, a na krilu mome!
Nisi srećan, božji nesrećniće,
ovo gondže da ti u dom dođe!
Kad ti stanem među pendžerima,
baš ko lala u zlatnoj maštrafi,
a kad sjednem među hanumama,
baš ko paša među askerima.

Platno b'jeli Sarajka djevojka

Platno b'jeli Sarajka djevojka,
na Miljacki, u zlatnu leđenu.
Zasukala uz ruke rukave,
a uz noge džanfezli dimije.
Bjelje su joj ruke od rukava,
rumenije noge od šalvara.

Po Taslidži magla pala

Po Taslidži magla pala, po vazdan.
Rek'o mi je dragi doći, u akšam.
Dragi reče, pa poreče, ne dođe.
Čekat ću ga c'jele noći i vazdan!

Po mjesečini kraj šimšira

Po mjesečini kraj šimšira
tu mi se šeće mlad đidija.
U ruci mu tamburica, sedefli
sitno kuca, jasno pjeva, čuješ li?
Ajko, zove me, of, aman,
da mu dođem na divan.
Kono mila, plav zumbule
za oči tvoje srce izgorje.
Reci meni, Ajko mila, voliš me
da mi srce od sevdaha ne pukne.
Ajko, reci mi, of, aman,
da ne čeznem uzaman.
Čekat ću te do jeseni.
a, o jeseni, bježi meni.
Da ti ljubim lice b'jelo, rumeno,
pa da bude srce moje veselo.
Ajko, dodji mi, of, aman,
pod šimširom na divan.

Pod Loznicom studena vodica

Pod Loznicom studena vodica,
tu se šeće dilber udovica.
Na njoj koša od stotinu groša,
anterija trista madžarija.
Jedne uši a dvoje minduše,
jedne ruke - dvoje belenzuke.
Gledalo je momče preko Drine,
gledalo je pa je govorilo:
"Sapni puče, dilber udovice,
sapni bolje, puknut ću na dvoje!"

Pod Mostarom ta zelena livada

Pod Mostarom ta zelena livada,
s kraja na kraj đul-beharom procvala.

A na sr'jedi crvenika jabuka,
pod njom sjedi šahin Mevla ljepojka.
U ruci joj ogledalo i surma,
pa navlači kara-krzli obrve.
Ona misli daje niko ne gleda,
al' je gleda mlad mujezin s munare.
Gledajuć' je ne umjede učiti,
već on poče po munari pjevati:
"Ja kakve su kara-krzli obrve,
odnesoš' moju pamet do mrve!"

Pod Mostarom tri debela hlada

Pod Mostarom tri debela hlada
da je više Lakišiću jada.
Njega neće Silfitara Džehva,
dok ne vidi što će dara dati:
babi roba, a majci robinju,
a dva brata, dva bijela ata,
dvije seke, dvije terli dibe,
mladoj Džehvi behar anteriju.
Uzmuči se beže Lakišiću:
Imam roba, a imam robinja,
imam ata za obadva brata,
imam dibe za obadvije seke,
ali nemam behar anterije.
Sad behara nema ni u cara,
a kamoli u mene bečara!
Šta ću jadan od života svoga?

Pod Skočićem trava potrvena

Pod Skočićem trava potrvena,
potrle je zvorničke spahije,
igrajući, konje talumeći.
A najviše Derviš-begov đogo!
Da mu beže uzde ne priteže,
skočio bi gradu na bedeme.
Sa bedema dragoj pod pendžere,
sa pendžera dragoj u duške,
sa dušeka na bijele grudi.

Pod Tuzlom se zeleni meraja

Pod Tuzlom se zeleni meraja,

na meraji prostrta serdžada.
Na serdžadi dumrugdžija Mujo,
što od cura đumruk uzimaše.
Svaka cura po žut dukat daje,
samo Fata đerdan ispod vrata.
"Uzmi, Mujo, mene i đerdana,
rodit ću ti sina od mejdana!"

Pod brijegom se jela razgranala

Pod brijegom se jela razgranala,
a do jele lipa rascvjetala,
pod lipom je zaspala djevojka.
Pod glavom joj snopak djeteline,
u njedrima dva bijela goluba.
Blago meni i đogatu mome,
kad naidoh na lijepu djevojku!
Evo đogi snopak djeteline,
meni mladu dva bijela goluba!

Podigli se mladi Vratničani

Podigli se mladi Vratničani,
na Bjelave, Odundžinoj Hati,
i pred njima Morić Mustafaga.
Ali Hate doma ne bijaše,
u mahali kolo okretaše.
Nju mi nađe Morić Mustaf-aga,
pa je njojzi tiho govorio:
"Srce, dušo, Odundžina Hato,
digni skute bejaz-anterije,
da ja prođem i čibuk pronesem!"
Njemu veli Odundžina Hata:
"Srce, dušo, Morić Mustafaga,
Ti podigni samur-ćurku skute,
da je prođem i kolo provedem!"

Podne uči u Mostaru gradu

Podne uči u Mostaru gradu,
Mostarani avdest uzimaju.
U Mostaru, a na šadrvanu,
ne uzima gondže Mehemed,
vec zagrće uz ruke rukave:
bije se ruke kroz rukave

kano gruda u planini snijega.
Gledala ga Mustajpašinica
sa čardaka, sa demir pendžera.
Ona zove Kumriju robinju:
Kumrijice, moja robinjice,
hajde zovi gondže Mehameda,
sve mu kaži što je i kako je,
da ga zove Mustajpašinica
na čardake, na bijele ruke...

Pogledaj me, Anadolko (1)

”Pogledaj me, Anadolko, Muhammeda ti!
ja ću tebi sevdalinke pjesme pjevati.
Hranit ću te bademima da mi mirišeš,
pojiti ću te šerbetima da me sevdíšeš!”
”Alaj imaš ruse kose, žališ li ih ti?”
”Da ih žalim, ne bih dala da ih mrsiš ti!”
”Alaj imaš crne oči, žališ li ih ti?”
”Da ih žalim, ne bih dala da ih mutiš ti!”
”Alaj imaš b’jelo lice, žališ li ga ti?”
”Da ga žalim, ne bih dala da ga ljubiš ti!”

Pogledaj me Anadolko Muhammeda ti (2)

Pogledaj me Anadolko Muhammeda ti,
ja ću tebi sevdalinke pjesme pjevati!
Hranit ću te bademima da mi mirišeš,
pojiti ću te đul-šerbetom da me sevdíšeš!
Ruse kose curo imaš žališ li ih ti?
"Aman da ih žalim ne bih dala da ih mrsiš ti!"
Bijelo lice curo imaš, žališ li ga ti?
"Aman da ga žalim, ne bih dala da ga ljubiš ti!"

Pojdi kolo, pojdi bolje

Pojdi kolo, pojdi bolje,
Od mog dvora do dragoga
Nigdje ploti ni potoka,
Do li jedno badem drvce,
Pod njim sjedi Huso, sunce.
Huso, sunce, raspni puce
Da ti padnem u njedrašce,
U njedrašce, uz srdašce.

Pokraj Lašve zelena livada

Pokraj Lašve zelena livada,
po njoj pasu konji Atlagića,
pripinje ih Atlagića seka,
lijepa seka dilber Umihana,
zlatnom žicom za srmali kolje.
Gdje joj zlatne žice nedostaje,
tu dotiču ruse pletenice:
kose reže, ljute konje veže.
Gledalo je momče sa pendžera,
gledalo je, pa joj besjedilo:
Ne rež' kose, seko Atlagića!
Vrednije su tvoje pletenice
već sto braće i stotinu konja!

Pokraj Save badem drvo raste

Pokraj Save badem drvo raste.
Na drvetu od zlata ljuljačka.
Tu se ljulja i staro i mlado.
Dođe reda na moga dragana.
Kako se je dragi zaljuljao,
Odlomi se bagremova grana,
Pade dragi u zelenu travu,
A fesić mu u duboku Savu..
Mila nano, boluje mi dika,
Bi' l' otišla obić' bolesnika?
"Hajde, ćeri, al' se brzo vrati!"
Ne vraća se odlomljena grana,
Nit' djevojka od svoga dragana.

Pokraj grada Sarajeva

Pokraj grada Sarajeva,
livada je nekošena.
Nekošena, negažena,
po njoj pasu tri jelena.
Tri jelena, tri košute,
draga moja, ljubiti ću te.
Ljubiti ću te, grliti ću te,
svojoj majci odvesti ću te.
Odvesti ću te, moja mila,
taman da si gorska vila.
Odvesti ću te, vilo b'jela,

da te čuva sedam sela.
Sedam sela i gradova,
draga moja, bit ćeš moja.

Pokraj puta rodila jabuka

Pokraj puta rodila jabuka
rodila je biserom i zlatom,
siv joj soko grane polomio,
gledajući u goru zelenu.
Gledajući u goru zelenu,
gdje dva brata lova lovijahu
ulovili srnu i košutu,
ulovili pod prsten djevojku.
Mlađi bratac starijem govori:
"Hajde, brate, lova da d'jelimo,
tebi, brate, srna i košuta,
meni, brate, pod prsten djevojka!"

Pokraj vrela ploča b'jela mermera

Pokraj vrela ploča b'jela mermera
na toj ploči od biljura maštrafa.
U maštrafi tri cvijeta procvala,
plavi zumbul, i karanfil, i ruža.
Da je meni tri cvijeta trgati,
ah da mi je l'jepu Esmu ljubiti!
Od meraka ne znam šta bih činio.
Razbio bih od biljura maštrafu,
smrvio bih ploču b'jela mermera.

Polećela dva vrana gavrana

Polećela dva vrana gavrana,
kroz čaršiju ispred bazerđana.
Oj đerdane, moj đerdane,
širi grane, jablane,
ne daj zori da svane!
Bazerđani redom čohu režu,
a moj dragi svilu i kadifu.
Oj đerdane, moj đerdane,
širi grane, jablane,
ne daj zori da svane!

Poletjela dva bijela goluba

Poletjela dva bijela goluba,
pa su pala na dva bora zelena.
Pitala ih dva pašića s pendžera:
”Je l’ i sada dilber-Nefa u majke?
Nosi l’ sada od džanfeza dimije,
nosi l’ sada od biljura papuče?”

Poletila dva goluba

Poletila dva goluba
Iznad mojih dvora.
Jedan pade u đul-bašču,
A drugi na pendžer.
Da sam bila kod svog dvora,
Bi’ ga dočekala,
Zlatan bi’ mu jagluk vezla,
Biserom kitila.
Dušek bi’ mu, dušek bi’ mu
Ružom nalagala,
Jorgan bi’ mu, jorgan bi’ mu
Od behara plela.

Poletjela ptica lastavica

Poletjela ptica lastavica
kroz dućane, mimo bazardžane.
Bazardžani čohu prelaguju,
a terzije terli-dibu šiju,
kujundžije zlatan čemer kuju,
a dunderi bijele dvore grade.
Sjedi Ahmo, kalem razrezuje,
umače se kalemtraš po ruci,
obreza se desnom po lijevoj;
mala rana, al’ se na zlo dala.
Dolaze mu svi redom jarani:
O, jarane, bole li te rane?
Da ne bole, ne b’ se rane zvale!
Al’ ne bole rane na rukama,
već me bole rane na srdašcu:
Sinoć mi se draga preudala!

Poletjeli sivi sokolovi

Poletjeli sivi sokolovi,

i padoše šurama na vrata:
"Šure moje, otvor' te mi vrata,
pobjeglo mi zlato iz halvata,
neljubljeno ni rukom grljeno."

Poljem se vija Hajdar-delija

Poljem se vija Hajdar-delija,
po polju ravnom, na konju vranom.
Gleda ga Ajka sa gradskih vrata:
"Hajdar-delijo, i perje tvoje,
tvoje me perje po gradu penje!"
"Ajko djevojko, i kose tvoje,
tvoje me kose po polju nose!"

Pomračina, c'jela varoš spava

Pomračina, c'jela varoš spava,
sahat-kula dvan'est otkucava.
Tuđe momče po jabani šeće,
tumurajuć', traži dragoj vrata.
Ko to lupa halkom o vrata,
halka mu se o glavu slomila!
Majku mi je zaboljela glava,
od te lupe ne može da spava!

Poranila na vodicu Zlata

Poranila na vodicu Zlata,
za njom Ibro ata igrajući.
"Jesi li mi poranila, Zlato!"
"Jesam Ibro, kad mi bilo drago!"
"Nemoj tako, kajat ćeš se Zlato!"
"Neću bogme, ni žaliti, Ibro!
Srma momci, a zlato djevojke,
hoće srma da se pozlaćuje!"

Poručuje Pridor kapetane

Banja Luko i ravnine tvoje,
ja izgubih crne oči moje
gledajući niz ravnine tvoje,
gdje se šeću bezi banjalučki:
pred njima je Pridor-kapetane!

On izgubi srmom vezen jagluk,
u jagluku hiljadu dukata.
Našla mu ga Begza Himzagina.
Poručuje Pridor-kapetane
da mu Begza vezen jagluk vrati
i u njemu hiljadu dukata.
Odgovara Begza Himzagina:
Srce, dušo, Pridor-kapetane,
jagluk ću ti u ruhu donijeti,
a dukate pod bijelim vratom!

Pošetala Hana Pehlivana

Pošetala Hana Pehlivana,
ispred dvora Firdus-kapetana.
Za njom ide Kumrija robinja,
”Kumrijice, po bogu sestrice,
Je l’ mi kratka peča i feredža?
Vide l’ mi se džanfezli dimije?
Vide l’ mi se noge do šljanaka?
Gleda li me Firdus-kapetane,
gleda li me i begeniše l’ me?”

Pošetala Hana Pehlivana (I)

Pošetala Hana Pehlivana
pored dvora Firdus kapetana.
Nju mi prati Kumrija robinja:
Kumrijice, po bogu sestrice,
je l’ mi kratka čohali feredža?
Vide l’ mi se oči kroz jašmake?
Vidi l’ mi se sedefli tambura?
Poznaju l’ se dojke kroz jeleke?
Je l’ kod dvora Firdus kapetane?
Gleda li me Firdus sa pendžera?
Sevdiše l’ me i begeniše l’ me?
Njoj besjedi Kumrija robinja:
Kod dvora je Firdus kapetane,
sevdiše te i begeniše te!

Pošetala stara baba

Pošetala stara baba
U planinu čobaninu:
"Ljubi mene, mlad čobane!"-

"Bome, neću stara babo!"-
"Bome, nisam stara baba,
Već djevojka sedmakinja".-
"Kad s' djevojka sedmakinja,
Što su tebi grba leđa?"-
"Ja sam bila u svog oca
Jedinica mlinarica,
Jedinica mlinarica,
Pa su meni grba leđa".

Pošetale softe medreslije

Pošetale softe medreslije
i pred njima softa Sulejmane.
Svaki nosi po čitab u ruci,
softa Suljo četiri čitaba.
Iz čitaba tri grijeha kažu.
Jedno grijeh, reci štono nije,
drugi grijeh, kuditi djevojku,
treći grijeh, ljubiti' nevjenčanu.
U to doba Mejruša na vodu.
Kad je vidje softa Sulejmane,
on pobaci bijele čitabe,
hita joj se rukom pod grlašce.
Njemu veli Mejruša djevojka:
Bog t' ubio, softa Sulejmane,
grijeh kažeš, o grijehu radiš!
Govorio softa Sulejmane:
Ja sam hodža, ja cu odučiti,
ti si bula, ti ćeš otklanjati!

Pošetalo Đulagino zlato

Pošetalo Đulagino zlato
sve sokakom ispred Tašlihana.
Susrela je dva Imamovića:
starij' joj se uklonio s puta,
mlađi joj se zahvatio skuta.
Progovara Đulagino zlato:
Hajd, ne luduj, mlad Imamoviću!
Ne ljubi se zlato po sokaku,
već se ljubi u zelenoj bašči.
Kada bude sahat po akšamu,
ti mi dođi u zelenu bašču,
tad ćeš, dragi, poljubiti zlato.

Pošetao gondže Mehmed-beže

Pošetao gondže Mehmed-beže
po Vratniku bljel'oj mahali.
Gledale ga Vratničke djevojke,
gledale ga pa mu govorile:
Mila majko, lijep ti je Meho!
Da nam hoće ostat' u Vratniku,
dali bi mu po Vratnik mahale
i najbolju Vratničku djevojku!
Govori im gondže Mehmed-beže:
Ne bih vama osto u Vratniku
da mi date i vas Vratnik listom
i najbolje četiri djevojke!
Čobanija, od zlata kutija,
i u njojzi moja jauklija.

Pošetao momak čelebija

Pošetao momak čelebija
po Mostaru, čelebi pazaru,
za pasom mu jagluk i mahrama.
Od mahrame vas se Mostar sjaji,
od jagluka Mostar i Gabela.
Pitala ga ostarjela majka:
Oj bora ti, moj premili sine,
oklen tebi jagluk i mahrama?
Sinak majci tiho odgovara:
Ej, bora mi, moja mila majko,
dala mi je sirota djevojka!
Što si dao siroti djevojci?
Dao prsten od suhoga zlata
i uz prsten hiljadu dukata.
Uzeću je za vjernu ljubovcu.
Uzmi, sine, i srećna ti bila!

Povila se b'jela loza vinova

Povila se b'jela loza vinova,
oko grada, oko b'jela Pr'jedora.
To ne bila b'jela loza vinova,
već to bili l'jepi Mujo i Nura.
Koji su se iz malehna voljeli,
jedno drugom vjernu ljubav zadali.
I iz jedne sitne knjige učili.

Dode vr'jeme da se mladi rastaju.

Pregazi' zemlju nogama

Pregazi' zemlju nogama,
pregleda' Bosnu očima,
ne nađo' za se dilbera,
ti si se, dilber, falio
da mene ne bi uzeo.
Ne bi' ti, dilber, ni pošla.
Tri su ti, dilber, mahane:
prva ti, dilber, mahanaplaho
si stasa tanana;
druga ti, dilber mahanaplaho
si lica bliđuhna:
treća ti dilber mahanati
nisi soja gospodskog.

Preletjela šarka ptica

Preletjela šarka ptica,
perja šarena,
pa je pala na dvorove
Hamzi-begove.
Govori joj vjerna ljuba
Hamzi-begova:
"Oj, Boga ti, šarka ptico,
perja šarena,
selam ćeš mi Hamzi-begu
što je kod cara!
Dvore sam mu sagradila,
pa se bijele,
atove sam podgojila,
pa se igraju.
Kćeri sam mu poudala,
sve za begove,
a sinove poženila,
sve od pašića,
a ja sam se podmladila,
kao nevjesta!"
"Ako si se podmladila,
ti se udaji,
i on ti se oženio,
boljom od tebe!"

Pričala mi kona tvoja

Pričala mi kona tvoja,
proscima te kad su dali,
da si, draga, zadrhtala,
k'o na grani listak mali.
Kad ti suza vrela kanu,
niz obraze prerumene,
oh, da li si, draga, tada,
sjetila se tužnog mene?
Oh, znam, jesi, jer i ja sam
more suza tada lio,
i u tome burnom moru
svoju sreću utopio!

Procvilio sitan bosioče

Procvilio sitan bosioče:
Tija roso, što ne padaš na me?-
Padala sam, do dva jutra nisam:
Prvo sam se jutro zabavila
Gledajući čuda golemoga
Gdje se vila s orlom zavadila.
Veli vila: "Moja je planina!"
Veli or'o: "Moja je visina!"
Vila orlu salomila krila.
Drugo sam se jutro zabavila
Slušajući čuda golemoga
Kad djevojka svoju majku moli:
Što me, majko, dade za jedinka?
Što me nisi dala u djevere,
U djevere makar druge vjere?"

Prošetale tri djevojke

Prošetale tri djevojke,
sve tri Sarajke.
Lale smo, zumbuli smo,
sve tri Sarajke.
Jedna nosi zlatni đerđef,
hoće da veze.
Lale smo, zumbuli smo,
vezak da veze.
Druga nosi sitan biser,
hoće da niže.

Lale smo, zumbuli smo,
biser da niže.
Treća nosi b'jelo platno,
hoće da b'jeli.
Lale smo, zumbuli smo,
platno da b'jeli.

Prošetalo zlato materino

Prošetalo zlato materino,
po zelenoj bašci daidžinoj,
šetajući crnu zemlju ljubi:
"Crna zemljo i zelena travo,
što me nisi prekrila odavno,
da ne gledam jada po sokaku!
Od momaka i od djevojaka!
Drag me gleda, a dajo me ne da,
drag me hoće, a dajo ga neće!
Podaj, dajo, otići cu sama,
ostavit ću otvorena vrata,
nek' ti bude hiljadu zijana!"

Prošetao Mujo mlad

Prošetao Mujo mlad,
niz Koševo raspasan.
Gledala ga djevojka,
sa visoka čardaka,
pitala ga djevojka,
sa visoka čardaka:
"O Boga ti, Mujo mlad,
što ti ideš raspasan?"
"Tri djevojke, a ja sam,
moram biti raspasan!"

Protužila Pembe Ajša

Protužila Pembe Ajša:
"Dertlija sam nego paša.
Jes' tako mi zdravlja moga,
ne imala nikog svoga.
Kako neću dertli biti,
kad me ljuta tuga mori.
Jes' tako mi zdravlja moga,
ne imala nikog svoga.

Što ja hoću, ne daju mi,
a što neću nameću mi.
Jes' tako mi zdravlja moga,
ne imala nikog svoga.
I živjet ću, i umr'jet ću,
nametnika ljubiti neću.
Jes' tako mi zdravlja moga,
ne imala nikog svoga.”

Prva riječ: - Bože, ti pomози

Prva riječ: - Bože, ti pomози!
Druga riječ: - Hoće, akobogda!
Vozi, Savo, što vozila nisi!
Ljubi, dragi, što ljubio nisi,
crne oči i bijelo lice,
jer mi željno srce ispucalo
baš ko zemlja ljeti od sunašca.
Bog će dati i kiša će pasti,
zemlja će se mehlem učiniti,
a ja s tobom još više ljubiti!

Prvi sevdah - rana pod srdašcem

Prvi sevdah - rana pod srdašcem,
drugi sevdah - rana na srdašcu,
treći sevdah - rana u srdašcu!
Preboljeću ranu pod srdašcem,
preboljeću ranu na srdašcu,
al' ne mogu ranu u srdašcu!

Pšeničice, sitno sjeme

Pšeničice, sitno sjeme,
ah, moj dragi, slatko ime!
Otkada se mi gledasmo,
još se nismo poljubili.
Ja bih tebe poljubila,
kad bi majka dozvolila.

Puče puška, puče druga, iz Carigrada

Puče puška, puče druga, iz Carigrada,
da ubiju Husrev-bega, nasred Saraj'va.

Govorio Husrev-beže: "Šta sam skrivio?
Dušmani me opanjkaše, kod sultana mog.
Ja načinih medreseti, i imareta.
Ja načinih sahat-kulu, do nje džamiju.
Ja načinih Tašlihana, i bezistana.
Ja načinih tri ćuprije, preko Miljacke.
Ja načinih od kasabe šehar Saraj'vo,
i opet me dindušmani gledat' ne mogu!
I gora će prestat' listat', i voda teći,
a dušmana na svijetu nikad nestati!"

Puhni mi, puhni, hladane

Puhni mi, puhni, hladane,
dođi mi dođi dragane.
U moju bašču zelenu,
pod onu ružu rumenu.
Sitan sam biser prosula,
dođi mi, dragi, skupi ga.
Ti ćeš mi biser kupiti,
a ja ću tebe ljubiti.

Puhni vjetre s Trebević planine

Puhni vjetre s Trebević planine,
skini alem s Begove džamije.
Skini alem, nemoj mujezina,
mujezina, Muju materina.
Mlad se Mujo na munaru penje,
on se penje da Boga spomene.

Pusti me, majko

"Pusti me, majko, pusti me, mila,
da vidim svoje luče, pusti me!"
Golube, poleti, pozdrav mu odnesi,
doći ću, doći ja.
"Dođi mi draga, dođi mi zlato!"
"To pjesmom mene, majko, doziva!"
Golube, poleti, pozdrav mu odnesi,
doći ću, doći ja.
"Dođi mi, draga, dođi mi zlato,
da ljubim usne tvoje, dođi mi!"
Golube, poleti, pozdrav mu odnesi,
doći ću, doći ja.

Put putuje Latif-aga

Put putuje Latif-aga
Sa jaranom Sulejmanom.
Progovara Latif-aga:
"Moj jarane, Sulejmane!
Je l' ti žao Banje Luke,
banjalučki' teferića?
I tekije Hadž'kadića,
i jalije Tetarića?
Kul-mahale Dervišića,
Akšamluka kraj Vrbasa?"

Rasla je ruža do b'jela dvora

Rasla je ruža do b'jela dvora,
do b'jela dvora mladog Omera.
Tu je mlad Omer konja potkiv'o,
s pendžera njega draga gledala.
S pendžera njega milo gledala,
iz sveg se glasa na njegov' smijala.
Njojzi govori dilber-Omere:
"S pendžera siđi, l'jepa djevojko.
Ukovah konja na te gledajuć',
gledajuć' tvoje oko garavo!"
"To sam i htjela, moje gledanje,
da ga ukuješ, da ne putuješ!"

Rasla jela jelika

Rasla jela jelika
Na dva brda velika.
To ne bila jelika,
Već divojka velika.
Cura momka potvora:
"Stao si mi na nogu,
Na vezenu papuču!
Biser si mi prosuo!
Pomoz' mi ga kupiti
I u gerdan nizati!"

Rasla trava djetelina

Rasla trava djetelina
Pripjev: Daj ruku daj,
Rasla trava djetelina
Ruku mi daj, ručicu mi daj.
Djetelina do koljena;
Po njoj pasla paunica
I za njome paunčadi.
Čuvala i' djevojčica,
Na djevojci košuljica;
Nit' je tkana, nit' vezena,
Već od zlata ispletena.

Raslo drvo bademovo

Raslo drvo bademovo,
tanko, visoko,
pod njim spava Mehmed-aga,
s Fatom djevojkom.
Dušek im je cma zemlja
i rosna trava,
jorgan im je vedro nebo
i sjajne zv'jezde,
a uzglavlje b'jele ruke
jednog drugome!

Razbole m' se Gerzeleze

Razbole m' se Gerzeleze,
aman, aman, Gerzeleze,
grdna rano, bolan Gerzaliija,
Na Gerzovu ravnu polju,
Viš' glave mu đogo svezan,
Obisio glavu nujan,
Crnu zemlju nogom kopa.

Razboli se Gerzeleze

Razboli se Gerzeleze
Na Gerzovu, ravnom polju.
Viš' glave mu bojno koplje,
Za kopljem mu svezan dore,
Travu grize do kor'jena,
Zemlju kopa do koljena.

Razboli se mlado neženjeno

Razboli se mlado neženjeno,
oblazi ga mlado neudato.
Priko bašče krijući od majke
donosi mu šećerli ponude:
s mora grožđe, smokve iz Mostara
i ašlame u medu buvane,
kaisije po rosi trgane.
Na to hasta neće ni da gleda,
već on traži slađega jemeka:
bila lica ispod trepavica,
bila grla ispod ogrlica,
ne bi l' svoju hastu prebolio!

Razbolje se Zarka

Razbolje se Zarka
u majke na krilu.
Pitala je majka:
"Šta je tebi Zarka?"
"Prođi me se, majko,
mene boli glava."
Dovede joj majka
tri hećima mlada.
Prvi hećim veli:
"Neće preboljeti!"
Drugi hećim veli:
"Nema Zarki l'jeka!"
Treći hećim veli:
"Dajte Zarku meni!"

Razbolje se care Sulejmane

Razbolje se care Sulejmane
prvog dana šehar Ramazana.
Njega pita sine Ibrahimie:
Mili babo, care Sulejmane,
je l' ti žao što ćeš umrijeti?
Je l' ti žao stola i Stambola?
Njemu veli care Sulejmane:
Ja ne žalim što ću umrijeti,
i drugi su cari umirali,
niti žalim stola i Stambola.
Vec ja žalim caricu gospođu

što je moram mladu ostaviti.

Razbolje se gondže Mehemedede

Razbolje se gondže Mehemedede
na Ćiminu krilu bijelome.
Govorila dilber Ćima mlada:
Mehemedede, šta ćeš večerati?
Ćimo, srce, tvoje bijelo lice!
Mehemedede, što će hošaf biti?
Ćimo, zlato, tvoje crne oči,
oči piti, meni hošaf biti!
Dilber Ćima opet govorila:
Mehemedede, što bih prostrijela?
Dilber Ćimo, tvoje duge kose!
Dilber Ćima opet govorila:
Mehemedede, šta ću za jastuke?
Dilber Ćimo, tvoje bijele ruke!

Razbolje se lijepa Hajrija

Razbolje se lijepa Hajrija,
pod orahom i pod jorgovanom.
Ob'lazi je c'jeli Mostar redom,
a najviše tri dilbera mlada.
Prvi veli: "Boluješ li, Hajro?"
Drugi veli: "Bolov'o bih za te!"
Treći veli: "Ja bih umro za te!"
Progovara lijepa Hajrija:
Niti boluj, nit' umiri za me,
skin' dolam ti pa legni uza me,
čini mi se lakše bi mi bilo!"

Razbolje se lijepa Zakira

Razbolje se lijepa Zakira,
u bolesti majci govorila:
Mila majko, zovi mi hećima,
mlad hećima moga Ibrahima.
Mislim, majko, da bih ozdravila
kad bih Ibru očima vidila.

Razbolje se šimšir list

Razbolje se šimšir list,
Pod pendžerom l'jepe Magbule,
razbolje se pa od tuge požuti.
"Crnooka Magbulo,
do kor'jena sav sam ogrezo,
u suzama sevdah jada golemog!
Neplač' više, djevojko,
svaki momak može biti tvoj,
ne plač' više, već me zali vodicom!"

Razbolje se sultan Sulejmane

Razbolje se sultan Sulejmane,
sedmog dana šehri Ramazana!
Pitao ga sine Ibrahime:
"O moj babo, sultan Sulejmane!
Je l' ti žao što ćeš umrijeti,
je l' ti žao carstva i Stambola?"
Odgovara sultan Sulejmane:
"O moj sine, mladi Ibrahime.
Ja ne žalim što ću umrijeti,
niti žalim carstva ni Stambola,
već ja žalim po Budima grada,
što on pade u kaurske ruke!"

Razboli se Šećer Salihaga

Razboli se Šećer Salihaga,
na musali Bajram klanjajući,
nosilam' ga kući donesoše.
Kod kuće mu dvije vjerne ljube,
mlađa plače, starija se smije.
Mlađa ljuba agi prigovara:
Možeš li mi preboljeti ago?
Mogu ljubo u te gledajući.
Ako bog da, pa da ti zdrav ustanem,
Stariju ću dvoru otpremiti,
Tebi krojit' dibu i kadifu.

Razbolje se zlato neharato

Razbolje se zlato neharato,
oblazi ga mlado neženjeno.
I donosi šećerli ponude:
smokve s mora, grožđe iz Mostara.

”Možeš li mi, zlato, preboljeti?”

”Mogu, dušo, u te gledajući!”

Rekli su nam doći Jajčani momci

Rekli su nam doći Jajčani momci
Na šarenu konju, na srebrnu sedlu.
Maniti 'oću, poći im neću!
Babo me daje tri godine dana.
Babini jastuci- Šehini jagluci,
E moja lipoto!

Rod rodila višnjičica

Rod rodila višnjičica
više od roda.
Od roda se savijala
do crne zemlje.
Pod njom sjedi mlado momče
i djevojčica,
pred momčetom šiša vina,
rujna rumena.
Pred djevojkom fildiš češalj
i ogledalo.
Griše se, ljubiše se,
ogledaše se,
ljepše momče neg' djevojče,
bez ogledala.

Rumena mi ruža procvala

Rumena mi ruža procvala,
Samo jedna staza ostala.
Stazom mi dragi dolazi,
konjem mi cv'jece pogazi.
Neka ga, neka, nek' gazi,
samo nek' često dolazi.

S ovu stranu i s onu Vrbasa

S ovu stranu i s onu Vrbasa,
s ovu smilje, a s onu bosilje,
pa se smilje smije na bosilje
baš ko momče na mlado djevojče.

Sa Igmana pogledat' je l'jepo

Sa Igmana pogledat' je l'jepo,
gdje se Bosna razl'jeva daleko.
Bosna teče, kroz bašče krivuda,
pjesme ore, pa se čuju svuda.
"Oj, Igmane, ti planino stara,
pod tobom su polja od behara.
Najljepši si kad te magla rosi,
c'jela Bosna tobom se ponosi!"

Sabah uči, ja se u lov spremam

Sabah uči, ja se u lov spremam,
podne uči, a ja još kod dvora.
Ikindija, a ja doru sedlam.
Ja u goru, a sunce za goru,
sam se mislim gdje ću prenoćiti.
Svezah doru za debelu jelu,
a sokola za jelovo granje.
Hrta pustih u planinu gustu:
kad u gori zaspala djevojka.

Sabah-zora, ezan uči

Sabah-zora, ezan uči,
vjerni idu u džamiju.
Otvori mi, dušo, pendžer,
da ne idem na kapiju.
Otvori mi, Allaha ti,
ne muči mi srce moje.
Znaš li, dušo, da sam hasta,
da zbog tebe sav izgorjeh!
Istom draga u tren skoči
pa pendžeru džamli kroči.
Kakav sabah, kakva zora,
rasjale se njene oči.

Sabah-zora, živom bojom

Sabah-zora, živom bojom
plavo nebo rudi.
Poranila moja draga

pa me ljubeć' budi.
"Ustaj, ustaj, zlato moje,
sabah-zora svieće.
Slušaj slatki poj slavuja,
gledaj ruže, cv'jeće!"
Ja podigoh rusu glavu,
Pogledah je milo,
poljubih je, pa joj rekoh:
"Što me budiš, vilo?
Tvoje lice, moja zora,
što no rudi jasno!
Tvoje usne moje cv'jeće
što miriše krasno!"

Sadih almu nasred Atmejdana (I)

Sadih almu nasred Atmejdana,
gledah dragu tri godine dana.
Kad je alma za trganje bila,
moja draga za ljubljenje bila,
duhnu vjetar, slomi almi granu,
dođe jaran, odvede mi dragu.
Pa me jaran u svatove zove
da mu budem djever uz djevojku.
Jadi ići, a gore ne ići:
ako pođem, nagledah se jada,
ak' ne pođem, ostah željan drage.
Sve mislio, na jedno smislio:
Ja ću poći pa da neću doći!
Pa ja odoh u novu čaršiju
te joj kupih prsten i čatkiju.
Prsten dajem, na nogu joj stajem,
duvak mećem, na uho joj šapćem:
Kam' ti vjera, jedna nevjernice?
Znaš li, draga, kad sam dolazio,
kad sam tebi šećer donosio,
mimo svoju majku pronosio?
Znaš li, draga, kad sam dolazio,
tebi crni fesić donosio,
mimo svoju sestru pronosio?
Ona meni tiho progovara:
Vod' me, dragi, tvoja sam i bila!

Sadih almu nasred Atmejdana (II)

Sadih almu nasred Atmejdana,

gledah dragu devet godin' dana.
Kad je alma za trganje bila,
moja draga za ljubljenje bila.
Dođe jaran, odvede mi dragu,
pa me jaran u svatove zove.
Muka poći, još teže ne poći:
ako pođem, nagledah se jada,
ne pođem li, neću vidjet' dragu!

Salko kosi zelenu livadu (I)

Salko kosi zelenu livadu,
Salko kosi, a djevojku prosi.
Karala ga ostarjela majka:
Prođ' se, Salko, sirote djevojke,
šta će tebi sirota djevojka?
Ti si, Salko, roda gospodskoga!
U djevojke puno ruha nema,
u tebe je puno roda tvoga,
u mene je puno roda moga,
puno roda, velika gospoda.
Nasmija se čelebija Salko:
Dosta dara za mene bečara!
Bože spari, k'o za koga mari!
Hajdmo, mati, svadbu pripremati!

Salko kosi zelenu livadu (II)

Salko kosi zelenu livadu,
Salko kosi a djevojku prosi.
Tiho njemu govorila majka:
"Man' se, Salko, sirote djevojke!
Boljom će te oženiti majka,
s boljim zlatom, Atlagića Fatom."

Salko se vija, previja

Salko se vija, previja,
u svoje majke na krilu.
"Umrijeh, majko, umrijeh,
ostadoh željan Hajrije!"
"Ne tuguj, sine Salkane,
sagradi dvore kraj gore,
navedi vode studene,
posadi ruže rumene.

Sve mome redom doći će,
i s njima l'jepa Hajrija!"
Salko je majku posluš'o,
sagradi dvore kraj gore,
navede vode studene,
posadi ruže rumene.
Sve mome redom dođoše,
Hajrije nema, pa nema.

San zaspala dilber-Sajma u bašči

San zaspala dilber-Sajma u bašči,
budilo je mlado momče Sarajče:
"Ustan', mila, sabah zora svanula!
Sad će proci sva gospoda sarajska,
i pred njima Zlatarević Mujaga,
u rukam' mu od sedefa tambura!
I za njim je Rašidović Jusuf-beg,
u ruci mu jedna čaša srebrena,
u toj čaši rujno vince rumeno!"

Sanak me mori, glava me boli

"Sanak me mori, glava me boli.
Tuđin me mami, iz tuđe zemlje!"
"Na šta te, kćeri, taj tuđin mami?"
"Na žute dunje, i na limone!"
"Kakve su, kćeri te žute dunje?"
"Okolo žute, unutra ljute'."
"Takav je kćeri, tuđin svakoji!"

Sarajevo, behara ti tvoga

Sarajevo, behara ti tvoga,
znaš li išta za dragoga moga?
Otiš'o je već godina dana,
ja ga čekam tužna, uplakana.
Dođi dragi, milovanje moje,
pa utješi bolno srce moje.
Uzalud je i otac i mati,
kad me, dragi, tvoj pogled ne prati.

Sarhoš Aljo drume zatvaraše

Sarhoš Aljo drume zatvaraše,
na djevojke đumruk uzimaše.
Svaka cura po žut dukat daje,
sama Fata đerdan od dukata.
Njoj mi veli sarhoš Alijaga:
Stani malo, Atlagića Fato,
nećeš proći dok te ne poljubim!
Njega moli duzejli djevojka:
Nemoj Aljo, obadva ti svijeta,
ugrišćeš me, poznaće mi nana!
Za to Aljo haje i ne haje,
već on ljubi Atlagića Fatu.
Ja kako je ljuto poljubio,
četiri joj dagme ostavio:
dvije dagme pod grlo bijelo,
dvije dagme pod crne solufe.

Sejdefu majka buđaše

Sejdefu majka buđaše:
"Ustani kćeri moja Sejdefo!"
Zar misliš majko da ja spim?
Ja ti se mlada s dušom dijelim!
Zovi mi majko komšije,
i prvo moje gledanje.
Što smo se nekad gledali,
u šajku, lađu na more!"

Sevdi Bego, moje sevdisanje

Sevdi Bego, moje sevdisanje,
Ubilo te moje uzdisanje!
Vidiš onu pticu delkušicu,
Turski sjedi, a turski besjedi.
Ona samu sebe razgovara,
Sve od derta i od muhaneta,
Od sevdaha, od najgoreg jada.

Sinoć beže iz planine dođe

Sinoć beže iz planine dođe,
nit' dovede konja ni hrtova,
nit' donese sablje o bedrici,
nit' mavena ćurka na ramenu,
ranjen dođe do bijela dvora.

Kako dođe, leže bolovati,
a majka mu rane zavijala,
dovodila od mora hećime,
na hiljade cijene godila.
Al' zaludu, fajde ne bijaše.
Govorila lijepa djevojka:
O, gospojo, beg Avdina majko,
bi li meni svoga sina dala,
kad bih njemu rane izvidala?
Bih ga dala i šćerkom te zvala
i u zlato tebe zavijala.
Djevojka je bega liječila,
sretna bila, bega izvidala.
Beg je uze sebi za ljubovcu!

Sinoć mlazna kiša udaraše

Sinoć mlazna kiša udaraše,
a jutros mi porani djevojka
u livadu da sokola traži.
Ne nalazi sivoga sokola,
već nalazi mlado neženjeno:
leglo spati u zelenu travu,
pokrilo se jaglukom po glavi
da ga medna rosa ne popane,
da ga žarko sunce ne opali.
Ona njega alkatnierčan budi,
ona budi, a momak je ljubi
na livadi, zelenoj sedžadi.

Sini, sini, sjaj, mjeseče

Sini, sini, sjaj, mjeseče, sini iznad gora
Da ja vidim ko se šeće ispred mojih dvora.
Da l' se šeće, ko li svira tužno žalovito
U dvi žice tamburice, tanko, glasovito.
To je bilo drakče moje, od boga mu plata.
Kakvo ga je dobro srelo, meni nanijelo.

Sinoć vika sa grada dizdare

Sinoć vika sa grada dizdare
i on vika na vodi brodara:
Ne brod' broda, pokrila te voda!
Sinoć mi je pobjegla djevojka

oknivena i prstenovana,
a bijela lica neljubljena!
Odgovara sa vode brodare:
Kopiljane, na gradu dizdare,
sinoć sam je junak prebrodio
i dala mi tri dukata žuta:
jedan dukat, što sam prebrodio,
drugi dukat, da joj puta kažem,
treći dukat, što sam obljubio!

Sinja magla po Hiseti pala

Sinja magla po Hiseti pala,
Sinju maglu tri djevojke klele:
- Sinja maglo, raja ne vidjela,
Podigni se aršin u visinu,
Rekla su mi tri dragana doći:
Sumbul Suljo i karanfil Mujo
I Hamdija, bijela hamajlija.
Karanfil ću u bašću saditi,
a sumbul ću za glavom nositi,
Hamajliju na svom srdašcu.

Sinja magla po Hisetim' pala

Sinja magla po Hisetim' pala,
sinju maglu djevojka je klela:
"Sinja maglo raja ne vidjela,
podigni se aršin u visinu,
rekla su mi tri dragana doći:
Zumbul Suljo i karanfil Mujo,
i Hamdija, b'jela hamajlija!"

Sinje more i dubine tvoje

Sinje more i dubine tvoje,
Banja Luko i ravnine tvoje!
Odoše mi crne oči moje,
gledajući niz ravnine tvoje!
Kud se šeću momci banjalučki,
kako koji, b'jel koporan kroji.
Vid' mi dragog, vidi mu jordama,
od jordama ne gleda jarana!

Sjećaš li se kad si lani

Sjećaš li se kad si lani
na uranku sreće bila.
Dala si mi jednog dana
stručak nježnog karanfila.
Ja sam cv'jetak mirisao
kao s tvojih b'jelih grudi.
Bajan miris što 'no pjesme
u junačkom srcu budi.
Ali skoro uveo je
taj karanfil, cv'jetak ubav.
Da l' će, draga, isto tako
uvehnuti naša ljubav?

Snijeg pade, drumi zapadoše (1)

Snijeg pade, drumi zapadoše,
dragi dragoj doći ne mogaše,
već on dragoj sitnu knjigu piše:
"Moja draga, moja željo živa.
Moja draga, moja željo živa,
pošalji mi dušu u pamuku,
b'jelo lice u al-burundžuku,
b'jele ruke na tabak-ćagetu!"
Draga dragom knjigu otpisuje:
"Ah moj dragi, moja željo živa!
Što će tebi duša u pamuku,
kada njome dihati ne možeš?
Šta će tebi moje b'jelo lice,
kad ga, dragi, ljubiti ne možeš?
Što će tebi ruke na ćagetu,
kad te, dragi, grliti ne mogu?"

Snijeg pade, drumi zapadoše (2)

Snijeg pade, drumi zapadoše,
dragi dragoj doći ne mogaše,
dragi dragoj sitnu knjigu piše:
"Draga moja jesi l' se udala?"
"Jesam dragi i sina rodila,
i tvoje mu ime nadjenula!
Kada ga ljuljam, ja mu pjesmu pjevam:
"Spavaj sine, ne bilo ti baba,
pa ja pošla za prvog sevdaha!"

Snijeg pade na behar, na voće (1)

Snijeg pade, na behar, na voće,
neka ljubi ko god koga hoće.
Ako neće, nek' se ne nameće,
Od nameta nema selameta!
Da si sretan, k'o što si nesretan,
Pa da dođeš meni u odaje.
Da mi sjediš među šiltetima,
Baš k'o paša među bimbašama!

Snijeg pade na behar, na voće (2)

Snijeg pade, na behar, na voće,
podaj Bože svakom ko šta hoće.
A i meni što mi srce želi.
Jel' još kome ko što srcu mome,
jel' još koga ostavila dika,
ko što mene u najljepše vrijeme!
U proljeće, kad miriše cvijeće,
kad miriše katmer i ružica,
kad se sije ječam i šenica!

Sobet čini aga Hasan-aga

Sobet čini aga Hasan-aga,
Svu je Bosnu na sobet sazvaio.
Najpri zovnu sumbul-udovicu.
Bila ovca- sumbul udovica.
Najpri zovnu, najposli mu dojde.

Sobet kupi Dizdaraginica

Sobet kupi Dizdaraginica.
Vas je Mostar na sobet pozvala
i najpošlje zumbul udovicu.
Svak donosi pitu i pogacu,
udovica janje i baklavu.
Igraše se igre svakojake
i najpotlje vuka i ovaca.
Vuk bijaše mostarski dizdare,
bijela ovca zumbul udovica.
Za grlo je zubim uhvatio,

prekide joj tri drobna đerdana.

Soko leti iznad Sarajeva

Soko leti iznad Sarajeva,
traži hlada gdje će hladovati.
Nađe jelu nasred Sarajeva
i pod jelom prostrta halija,
na njoj sjedi zumbul udovica
i djevojka, rumena ružica.
Mislio se siv-zelen sokole:
Mili bože, koju bih ljubio?
Il' djevojku, rumenu ružicu,
il' ću ljubiti zumbul udovicu?
On se sage da ljubi djevojku.
Al' povika sa grada dizdare:
Bjež', sokole, ne ljubi djevojke!
To je zlato za mene izbrato,
lako hoćeš danas poginuti!

Soko leti od jele do jele

Soko leti od jele do jele
pa on traži hlada neležana
i on traži vode nepijene,
i on traži trave nekošene.
Gledala ga s pendžera djevojka,
gledala ga pa je besjedila:
Sleti k meni, siv zelen sokole!
U men' ima hlada neležana,
u men' ima vode nepijene,
u men' ima trave nekošene!
Bijele grudi hladak neležani,
čarne oči voda nepijena,
ruse kose trava nekošena.

Soko leti priko Kobaševa

Soko leti preko Kobaševa,
Krila nosi, očima govori:
Kobaševo, misto opustilo,
Kad u tebi niđe hlada neja!
I on pade u zelenu bašču
I u bašči đul Hazena mlada
Cviće bere svoju majku kune:

- Mene majka za drugoga dala!
Moja majka raja ne vidila
Što je mene za drugoga dala!
Bolovaću ja godinu dana,
Bolovaću pa i umrijeti.

Spavaj sine (uspavanka 1)

Spavaj, sine, rodila te majka!
Spavaj, sine, san te prevario,
Prevario, ne zaboravio!
San u bešu, a nesan pod bešu.

Spavaj sine (uspavanka 2)

Spavaj, sine, san te prevario,
Prije tebe nego tvoju majku.
Nesanka ti voda odnijela,
Za veliko brdo zaniжела.

Srdo moja, ne srđi se na me

Srdo moja, ne srđi se na me!
Jer ako se ja nasrdim na te,
sva nas Bosna pomiriti neće,
ni sva Bosna, ni Hercegovina,
ni sva sela oko Sarajeva,
samo mogu tvoja medna usta!

Stade se, cv'jeće rosom kititi

Stade se cv'jeće rosom kititi,
stade se biser zlatom nizati,
stade se srma srmom srmiti,
stadoše momci cure prositi.
Samo ja nemam nigdje nikoga,
samo ja nemam azgin dilbera,
samo ja tužna tugu tugujem,
samo ja ničem se ne radujem.
Gledam ja goluba, golubicu,
gledam ja lastu i lastavicu,
gledam ja jedno drugo cjeluju,
gledam ja životu se raduju.
Nikad me nije niko volio,

nikad me nije niko ljubio,
nikada nisam zorom zorila,
nikada nisam sevdah vodila.
Dadoše mene mladu za stara,
dadoše mene starcu zbog para,
da mu ja mlada kuću redujem,
da mu ja s'jedu bradu milujem.

Suho drvo sirovoga pita

Suho drvo sirovoga pita:
Što se ovud oženjeno skita?
Što ne čuva ženu i bešiku?
Žena ječi, a bešika kmeči,
neka ide, nek' im rane liječi!
Za njegov nisu sokaci i cure,
nek udara ženi uz tambure!

Sunce hiti da za goru miti

Sunce hiti da za goru miti.
Za njim leti nevistica mlada
Da s' potuži vojnu na svekrvu
Dok joj dođe vojno iz čaršije.
Sinoć ju je pred dvor išćerala.
Da bi zašto, ne bi ni žalila:
Dvore mela, ćoške ostavila.
Sude prala, lonce ostavila.
Kruh kuhala, miša ukuhala.

Sunce sjaše, kiša rominjaše

Sunce sjaše, kiša rominjaše,
Gondže Meho divojku vođaše.
Boga moli gondže momče mlado:
Daj mi, bože, vihor sa planine,
jugovine sa Hercegovine,
da uzdigne puli duvak dragoj,
da ja vidim šta li dvoru vodim,
imam li šta majci dovoditi?
Bog mu dade vihor sa planine,
jugovine sa Hercegovine,
diže mladoj puli-duvak s lica.
Sinu lice kano žarko sunce,
a sve svate groznica pohvata,

gondže Meho s konja svoga pade.
Sjaha s konja gizdava divojka:
Ustaj, Meho, ustani mi, dušo!
Kad ti dođem blizu dvoru tvome,
otpnem peču, odgrnem feredžu
pa pošećem po bijelu dvoru,
šecer-kahvu majci ti donesem,
šta l' ćeš, dušo, tek onda činiti?

Sunce žarko, za nebo se kloni

Sunce žarko, za nebo se kloni,
Lipa Mina grozne suze roni.
Suze roni, a majci govori:
"Mila majko, podigni me malko,
Podigni me na mehke dušeke,
Otvori mi od čoška pendžere
Da ja vidim dragog, sunce žarko".
"Šuti, Mino, voda ga odnila,
Zbog njega si sušicu dobila."
Opet Mina majci progovara:
"Hajde, majko, u gornje čardake,
Otvori mi sepetli sandeke,
Izvadi mi svilene čaršafe.
Ne bi sreće da se udam s njima,
Već sudbine da umrem na njima".
To izusti pa dušu pusti.

Sutra k noći imaju svatovi

Sutra k noći imaju svatovi
moga dragog, ostali mu pusti!
Ja cu izić' na drum pred svatove,
iznijeću tri kite cvijeća.
Prva kita bijela behara,
udario na deset belaja!
Druga kita žutoga nevena,
požutio majci u tamnici!
Treća kita almaka cvijeta,
Bog te smako s ovoga svijeta!

Svadili se orli i sokoli

Svadili se orli i sokoli,
Povrh Žepča na Jeleč-Planini.

Orli vele:»Naša je planina.»
A sokoli:» Naša djedovina.»
Kako su se ljuti zavadili;
Sve su vode butum zamutili.
Ne mogoše pašina bunara,
Njega čuva pašinica mlada.
Na krilu joj dva blizanca sina:
Jednom ime Sunašce zlačano,
Drugom ime Mjesečina sjajna.

Sve ja treptim da poletim

Sve ja treptim da poletim,
Letjet' ne mogu.
Zalud što ja krila imam
Kad su žalosna.
Zalud što ja dragog imam
Kad je nevjeran.
U mog dragog tvrda vjera-
Grumen šećera.
A u mene još je tvrđa-
Rosa do sunca.
Kiša pade, šećer stapa,
Eto šerbeta.
Sastaše se dva sevdaha.,
Šerbet popiše.

Sve djevojke mirisno su cvijeće

Sve djevojke mirisno su cvijeće,
sve mirišu, al' ko draga nisu!
Jer je draga ruža tek razvita
pa u kitu sa ljiljanom svita.
Kad bih junak zakitit' se htio,
sve bih cvijeće redom mirisao,
mirisao, al' ga ne bih brao.
Rumen ružu samo bih ubrao,
uzabrao, slatko mirisao!

Sve tičice pripivaše, jedna ne piva

Sve tičice pripivaše, jedna ne piva.
Pitale je drugarice, što ti ne pivaš?
mene majka staru daje da ja carujem.
Mene majka staru daje da ja tugujem.

Kad obučem telmi dibu, meni star ne da,
kad opašem hazna kolan, meni star ne da,
kad je pojdem u rod majci, meni star ne da.
Nejdi Hanko, nejdi dušo, viđaće te mlad.

Sve mladiće pohvata groznica

Sve mladiće pohvata groznica,
zlato Peru nikad i ne pušta.
Pitali ga bišćanski mladići:
Zlato Pero, gdje ćeš bolovati?
Da mi dadu jadnom izabrati,
ja bih znao, gdje bih bolovao:
u bijelu dvoru Đorđinome,
a na bijel' u krilu Persinome!

Sve mladići - bijeli zambaci

Sve mladići - bijeli zambaci,
zlato Jovo vinova lozica.
Mislile se bišćanske djevojke:
Ko će zlatnu lozu savijati
i šećerli grožđe pozobati?
Hitar soko, materina Mara,
vinovu je lozu savijala
i šećerli grožđe pozobala.

Svu noć mlada kraj pendžera staja'

Svu noć mlada kraj pendžera staja'
čekajući hoće l' dragi doći.
Kad sarhoši iz mejhane pojdu,
svaki nosi ruku na saruku,
a moj dragi ruku na srdašcu.
Bože mili, šta li mi ga boli,
il' je žedan vinca rumenoga,
il' je željan lišca bijeloga?
Da je znadem da on para nema,
dala bi' mu struku ispod vrata,
nek' je pije, nek' se na me smije.

Svukud kiša, po Hiseti suša

Svukud kiša, po Hiseti suša,

Svukud blato po Hiseti zlato.
Svukud hodi, na Hisete dojdi,
Pa da vidiš šta Hisečke rade!
One vezu tice prepelice
Pa i' šalju ledenome Beču.

Šećer Salko, ne šećeri mi se

Šećer Salko, ne šećeri mi se!
Jer ako se počneš šećeriti
i ja ću se počet medeniti.
Med će biti slađi od šećera
pa će medar medom da zamedi.

Šet'o sam se gore, dole

Šet'o sam se gore, dole, po zelenoj bašti.
Tražio sam dragu svoju, hoću li je naći.
Ja pogleda' tam' daleko, zeleni se trava.
Tude sjedi djevojčica rumena i plava.
Ja je pozva sebi na čast da se sa mnom šeta.
Ona meni ni pet ni šest, već reče da neće.

Široka kita, rakita

Široka kita, rakita,
široko polje prekrila,
jednog mi kraja neskrila.
Otud mi idu svatovi,
svatovi Šemsi-begovi.
Šemsi-beg pusti sokola,
da vidi gdje će panuti,
izvi se soko visoko,
i klonu mladi na grudi.
Gledala mlada sokola,
iz oka suza kanula:
"Sokole, pitom sokole,
puče mi srce na dvoje!
Dosad sam majku dvorila,
od sada pitom' sokola,
od sada tebe sokola!"

Šta je šire rano moja od sinjega mora

Šta je šire rano moja od sinjega mora?
” Šire nebo rano moja od sinjega mora ”.
Šta je brže rano moja od siva sokola?
” Brže oko rano moja od siva sokola ”.
Šta je draže rano moja od mile matere?
” Draža draga rano moja od mile matere ”.

Šta se Ćurčić pomamio

Šta se Ćurčić pomamio,
Bilu bradu obričio
Dok j' Almasu primamio!
Dade Ćurčić grbe peći,
A Almasi suze teći.
Ili tekle, il' ne tekle,
Sa mnom ti je noćas leći!
A Almasa luda bila,
A odviše mudra bila:
Jastek slame naložila,
Uz Ćurčića navalila.
Kad se Ćurčić okrenuo,
Jastek slame zagrlio:
Oj Almaso, dušo moja,
Što si tako mehana?-
Kad je Ćurčić opazio,
on je suze oborio.

Šta se ono zeleni

Šta se ono zeleni
Na zeleni pendžeri?
Il' je jela, il' je bor
Il' je Zejnin odgovor?
Zejna se nada
Da će biti mlada
Do dva, do tri dana
Dok joj dragi dojde
I donese grožđe,
I fes kitu crvenu,
I dimije šarene,
I papuče vezene,
I čarape rudene.
Papuče li paprikuju,
Na divojku namigiju
Kroz tri kite rakite,
Kroz tri đula rumena,

Kroz četiri nevena.

Što j' Morava zamućena

Što j' Morava zamućena?
Il' carević konja poji,
Ili pašić vojsku vodi?
Nit' carević konja poji,
Niti pašić vojsku vodi,
Već plivaju dvi morkinje,
Begemina i Fatima.
Begemina utonula,
A Fatima isplivala.
Begemina govorila:
"Oj Fatimo, sestro moja,
Kad ti dođeš našem dvoru,
Nemoj kaz'ti našoj majci
Da sam mlada utonula,
Već ti kaži našoj majci
Da sam mlada udala se
Preko mora za Omera:
Sitne ribe, svati moji,
A vrbice-jetrvice.
A obale- svekrvice.

Što je život

Što je život? - Bajka samo san,
što sam ga mladan snio,
da je sevdah zanos lahki
što sam dragoj s usta pio.
Oj uzdahu snova mojih,
oj džennetske biser suze,
oj džennete, Esmo draga,
ti mi moju pamet uze!
Zbogom, moja sliko bajna,
suzama ću da te rosim,
bolnoj duši zaft da dadnem,
i u srcu da te nosim!
Šafvet-beg Bašagic

Štono ječi gora Romanija

Štono jeci gora Romanija?
Gorom jezde kićeni svatovi.

Svi svatovi prodoše u miru,
al' ne prođe nevjesta djevojka.
Nju oteše iz gore hajduci
da im licem obasjava pute,
mračne staze i mračne bogaze.

Što sam mlada, da sam voda hladna

Što sam mlada, da sam voda hladna,
ja bih znala gdje bih izviralala:
kraj dućana Ahme bazerdžana,
ne bi l' Ahmi žeđa dodijala,
ne bi li se vodice napio,
ne bi l' mene u vodi popio!
Ne bi li mu na srce pa'nula
i na srcu ranu načinila.

Što se čuje u Kopčića dvoru

Što se čuje u Kopčića dvoru?
Il je žalost, il golema radost?
Nije radost već žalost golema;
poginule gaće Ajkunine!
Da su gaće kakono su gaće,
ne bi jedna Ajka ni žalila,
već su gaće čudnovata veza:
do koljena orli i gavrani,
viš' koljena vuci i medvjedi,
po gotluku mladi janičari,
na učkuru carev delibaša.
Potvorila lijepa djevojka
na deliju, janičarskog agu.
Al' se kune janičarski aga:
Nisam, Ajko, ni vidio gaća,
tako mene ne ujeli vuci
kojeno si po gaćama vezla!

Što se ono Travnik zamaglio

Što se ono Travnik zamaglio,
da li gori, il' ga kuga mori?
Niti gori, nit' ga kuga mori,
već ga cura okom zapalila,
čarnim okom kroz srčali pendžer!
Zapalila dva nova dućana

i u njima dva mlada bećara,
i meščemu, gdje kadija sudi.

Što se sjaji nasred Sarajeva(I)

Što se sjaji nasred Sarajeva?
Il' je alem, il je dragi kamen?
Il' je diba među terzijama?
Il' nevjesta među djeverima?
Il' je đerđef medju veziljama?
Il' je igla medju ćurčijama?
Il' je čaša među bekrijama?
Il' je vila, il je ljuta guja?
Nit' je alem, nit' je dragi kamen,
nit' je diba među terzijama,
nit' je đerđef među veziljama,
nit' je igla među ćurčijama,
nit' je čaša među bekrijama,
nit' je vila, nit' je ljuta guja,
već je snaha među djeverima.

Šta se sjaji u šeher-Saraj'vu(II)

Šta se sjaji u šeher-Saraj'vu,
ili svijetli iza gore sunce,
ili toke mladog Sarajlije,
ili djeve boščaluke vezu?
To ne svijetli iza gore Sunce,
niti toke mladog Sarajlije,
niti djeve boščaluke vezu.
To ne svijetli iza gore Sunce,
već se svijetle ramazanske noći,
od fenjera i sitnih kandilja,
za njima je sretan bajram doš'o,
i donio svoj Bosni veselje!

Što te nema (Hasan-agin sevdah)

Što te nema, što te nema,
kad na mlado poljsko cv'jeće
biser niže ponoć n'jema,
kroz grudi mi želja l'jeće,
što te nema, što te nema?
Kad mi sanak spokoj dade
i duša se miru sprema,

kroz srce se glasak krade,
što te nema, što te nema?
Procv'jetala svaka staza
k'o što bješe divnih dana,
po ružama i sad prska
bistra voda šadrvana.
Ispod rose zumbul gleda,
iz behara miris vije,
a za mene k'o da cvili
i u bolu suze lije.
Što te nema, što te nema,
vedri istok kad zarudi
u treptaju od alema,
i tad srce pjesmu budi,
što te nema, što te nema?
I u času bujne sreće,
i kad tuga uzdah sprema,
moja ljubav pjesmu kreće,
što te nema, što te nema?
Kako mi je srce jadno,
kao da ga neko bode,
te sve plače i sve pita:
Kuda moja Zejna ode?
Je li grešna sabah zora,
il' nebeska sjajna zv'jezda,
je li grešna ljubav moja
k'o glas ptice iz gnijezda?

Ta, Mehmede, sitan hode

Ta, Mehmede, sitan hode,
tajno li najno, sitan hode.
Donesi mi đugum vode
Da operem b'jele none,
Da ja idem u čaršiju
I da nađem kujundžiju
Da mi skuje trepteliju
I na ruke belenzuke.

Tamburalo momče uz tamburu (1)

Tamburalo momče uz tamburu,
tambura mu od suhoga zlata,
tanke, žice kose djevojačke,
a terzijan pero sokolovo.

Gledala ga Ajka sa čardaka:
"Vidi majko, lijepa junaka!
Da mi ga je u dvoru gledati,
na njegovim grudma sevdisati!
Karanfil bih pod njega sterala,
a pod glavu rumenu ružicu,
nek miriše, nek' se često budi,
često budi i često me ljubi!"

Tamburalo momce uz tamburu (2)

Tamburalo momče uz tamburu,
tambura mu od suhoga zlata,
tanke žice kose djevojačke,
a terzijan, pero sokolovo.
Vidje zijan, ispade terzijan.
Gledala ga s čardaka djevojka:
Nuto, majko, dobroga junaka!
Bože mi ga u sreći naredi,
pod njega bih karanfil sterala,
a pod glavu rumene ružice:
nek miriše, nek se često budi,
često budi i često me ljubi.

Tamna noći, tamna li si

Tamna noći, tamna li si,
Nevjestice, blijeda li si!
Moj mi dragi bol zadaje.
Imam dragog adžamiju,
Nikad kući ne dolazi,
I kad dođe, s jadom dođe.

Tašlihane, mali Carigrade

Tašlihane, mali Carigrade,
u tebi su paše i veziri.
Car vezira kroz biser doziva:
Lalo moja, na divan mi dođi!
Vezir mu se kroz merdžan odziva:
Padišahu, moje žarko sunce,
na divan ti ja ne mogu doći,
jer ne mogu Ćemalušom proći
od čošaka i od mušebaka,
od momaka i od djevojaka,

od ljepote Atlagića Fate
i ljepote Dizdarević Mehe!
Ćemaluša šira od Misira,
ljepši Meho od carskog vezira.

Tebi, majko, misli lete

Tebi, majko, misli lete,
preko polja i planina,
iz daleka primi pozdrav
od jedinog svoga sina!
U tuđini ja sam sada,
daljina nas rastavila.
Da li ću te ikad više
ja vidjeti, majko mila?
Zaboravit' nikad neću
tvoje oči blage, mile
i ručice, majko, tvoje
koje su me othranile!

Tehvid čini Uzunaginica

Tehvid čini Uzunaginica,
sakupila trides't djevojaka.
U avliji kolo uhvatile,
a na vrata namamile momke.
Dođe Haso, jedini u majke.
Na nj se cure ašik učinile,
a najviše zendjil udovica,
pa je Hasa zubim zagriznula
da nakvari lice u junaka,
nek' boluje, nek' ne ašikuje!

Tekla Sava ispod Biograda

Tekla Sava ispod Biograda,
izmetala lađu od merdžana
i u lađi do tri jadiđara:
jedno Hata, bijeloga vrata,
drugo Kana, od bisera grana,
treće Fata, kutija dukata.
Veli Hata, bijeloga vrata:
Ja bih mlada sada najvoljela
da ja imam đerdan od dukata,
ali čemer od suhoga zlata.

Veli Kana, od bisera grana:
Ja bih sada najvoljela mlada
da ja imam iglu od biljura,
da navežem jorgan od behara.
Veli Fata, kutija dukata:
Ja bih sada, bogme, najvolila
da je meni s dragim u duške!

Tekla Sava pokraj Bosne sama

Tekla Sava pokraj Bosne sama,
a Dunavo pokraj Biograda.
Pokraj Save Posavke djevojke,
one idu Savi vodi hladnoj,
sobom nose ogledalo sjajno
te gledaju na tiho Dunavo.
Na Dunavu biogradski momci.
Oni nose srčali durbina,
okreću ga Savi vodi hladnoj
te gledaju na Savi djevojke
kako bijelo lice umivaju.
Od tog lica hvata ih groznica!

Telal više od jutra do mraka

Telal više od jutra do mraka
koj' u koga noćas na konaku,
nek' ne ide rano sa konaka,
utekla je pašina robinja,
i odnijela dva tovara blaga,
i ukrala sahat iz njedara,
i pavela ata iz ahara,
i pavela Muju haznadara.
Susreta je pašin kavaz:
"Što pobježe pašina robinjo?
Što s' uzela dva tovara blaga?
Što ukrade sahat iz njedara?
Što odvede ata iz ahara?
Što povede Muju haznadara?"
"Blago nosim da putem ne prosim,
sahat nosim da gdje ne zadocnim,
ata vodim da pješke ne hodim,
haznadara da ne spavam sama!"

Trepetljika trepetala

Trepetljika trepetala, puna bisera,
ovi naši b'jeli dvori, puni veselja!
Što u dvoru zamor stoji, šta ono vele?
Ono majka sina ženi pa se vesele!
Svi se redom veseljaše, majka najviše,
doveli joj đul-nevjestu, đulom miriše.
Savila se zlatna žica, od vedra neba,
savila se mladoženji oko fesića,
sa fesića, đul-nevjesti oko duvaka.

Tri divojke cviće posijale

Tri divojke cviće posijale,
brdom smilje, dolom karanfile.
Navadi se momče neženjeno
pa počupa cviće divojačko.
Al' divojke mrežu ispletoše,
uhvatiše momče neženjeno.
Jedna veli: - Da ga sažežemo!
Druga veli: - Da ga potiramo!
Treća veli: - Da ga obisimo!
Al' govori momče neženjeno:
Nisam zlato, da me sažežete!
Nit' sam hrsuz da me otirate!
Već sam junak da me obisite
o zlo drvo, divojačko grlo!

Tri djevojke zbor zborile

Tri djevojke zbor zborile
maglo, maglice, razvijaj mi se, razvijaj;
Među sobom govorile
Šta bi koja najvolila.
Najstarija govorila:
"Ja bi' dibu najvolila."
A srednja je govorila:
"Ja bi' blago najvolila."
A treće je govorila:
"Ja bi' dragog najvolila."
Diba će se poderati,
A blago se potrošiti,
A dragi će uv'jek ostat'.

Tri katmera u tri grada rasla

Tri katmera u tri grada rasla:
u jednom je karanfil Alaga,
u drugom je soko Mustafaga,
a u trećem lijepa djevojka.
Zaproši je karanfil Alaga,
priprosi je soko Mustafaga.
Pa se otud ljuto zavadiše
i odoše muli na mešćemu.
Pa govore dva siva sokola:
Sudi nama, mula sa mešćeme!
Sudi nama da se ne svađamo,
jera more koji poginuti!
Sudio im mula sa mešćeme.
Dovedoše lijepu djevojku,
pa je pita mula sa mešćeme:
Kog ćeš sada momka odabrati?
Govori im lijepa djevojka:
A bora mi, mula sa mešćeme,
oba mlada, oba su mi draga,
a najvolim mulu sa mešćeme!
To izreče, pa na dvor uteče
i vjenčaše lijepu djevojku,
vjenčaše je - muli sa mešćeme!

U Agana, u moga dragana

U Agana, u moga dragana,
dva dućana svile i kaftana.
Svilu reže, da me za se veže,
kaftan kroji da budemo svoji.
Meni majka na čardaku veli:
Ti Aganu učini po želji!
Učiniću, mog Agana biću!

U Budimu prodaju Arapa

U Budimu prodaju Arapa,
za njeg ištu tri tovara blaga.
Kupuje ga đuzel udovica.
Ona daje tri tovara blaga
i još pride ata nesedlata,
i kupuje tri oke sapuna,
pa ga vodi na bistro Dunavo,
te ga trlja tri bijela dana.

Ali Arap sve crniji biva.
Sve se čudi đuzel udovica:
Žali bože tri oke sapuna,
žali bože ata nesedlata,
žali bože tri tovara blaga
što poharčih na crna Arapa,
crni Arap sve crniji biva!
Udovici nešto progovara:
Ne brini se, đuzel udovice,
crna noćca bijel' danak rađa!
Crna krava bijelo mlijeko daje,
crna koka bijelo jaje nosi,
crn Arapin bijelu ljubu ljubi!

U Čerime na bijelu vratu

U Čerime na bijelu vratu
sitan biser pa žuti dukati.
Govorila lijepa Čerima:
Ko će sitan biser pozobati,
ko ljubiti mene u dušeku,
taj će žute dukate brojiti.
Gdje si, dragi, kamo tvoji svati,
evo tebi Čama i dukati!

U gorici jela nesječena

U gorici jela nesječena
i pod jelom voda netočena.
Točila je Mara neprošena
pa se Mara s gorom razgovara:
Oj, gorice, jedne ti smo sreće,
a vodice, jedna ti smo bahta:
nit' se sječe tanana jelika,
nit' se toči hladana vodica,
nit' se prosi lijepa djevojka!
Ona misli da niko ne čuje,
a to čuje beže Ivan-beže
pa izvadi noža okovana,
pa osječe od jelice grane
i napi se studene vodice,
uze Maru za bijelu ruku,
odvede je svom bijelu dvoru.
Šenluk čini beže Ivan-beže.
Šenluk čini tri bijela dana:
prvi danak za goru zelenu,

drugi danak za vodu studenu,
treći danak za lijepu Maru!

U Gradašcu, gradu bijelome

U Gradašcu, gradu bijelome,
gradila se bijela džamija.
Nju mi gradi Salko Sarajlija.
Alem meće, alem stati neće.
Stan', aleme, stan', dragi kamene,
dobrom sam te hajru namijenio:
da s' udaju cure Begzadića,
da se žene momci Fidajića.

U junaka utekla djevojka

U junaka utekla djevojka
sa jastuka, sa bijele ruke.
Kako ga je sanak prevario,
treću se je noću probudio.
Djevojka mu haber doturila:
Kopilane, čelebi Hasane,
ko li spava kad se grli mlada?
Tada spava samo luda glava!

U lijepom starom gradu Višegradu

U lijepom starom gradu Višegradu
gdje duboka Drina vjekovima teče,
ostade mi samo tužna uspomena,
ašikovah s dragom skoro svako veče.
A i jutros slušam, pjevaju slavuji,
na Bikavcu brdu grada Višegrada.
"Ustaj, curo mala, ružo procvjetala,
već je zora rana Drinu obasjala!
Evo sam ti doš'o, sjedim na Bikavcu,
slušam, Drina hući, novi dan se sprema.
Sve je kao nekad, pjevaju slavuji,
samo tebe, draga, na Bikavcu nema.
Višegrade, grade, gdje je moja draga,
k'o da sa mnom nikad sretna nije bila?
Gledao sam Drinu dok me je ljubila
zar je naše noći već zaboravila?"

U Mostaru šikli mekteb, kažu

U Mostaru šikli mekteb, kažu,
u mektebu trista djevojaka,
četiristo mladih je momaka!
Hodža im je Omer-efendija,
kalfa im je mlada Umihana.
Pred njom stoji od zlata peštahta,
na peštahti tri nova ćitaba.
Hodža pita mladu Umihanu:
"Umihano, šta ćitabi kažu?"
"Prvi veli - da se hodža ženi,
drugi veli - nemoj sa daleka,
treći veli - kalfu iz mekteba!"

U Mostaru u novom pazaru

U Mostaru u novom pazaru,
tu se veze na namu košulja,
a vezla je Harpagića Uma
Jaranici Kajtazovoj Đulsi.
Poručuje Kajtazova Đulsa:
Je l' mi hazur koša dušanija,
dušanija, sâde sermajlija?
Što će koši biti elemeka?
Odgovara Harpagića Uma:
Elemeka četiri dukata,
halvaluka begova ortaka!
Poručuje Kajtazova Đulsa:
Jaranice, Harpagića Umo,
poslaću ti četiri dukata,
al' ne šaljem begova ortaka!
Ljuto kune Harpagića Uma:
A neka te, Kajtazova Đulso!
Dabogda se boljom razboljela,
razboljela, a nepreboljela,
ostala ti dušanija pusta!
Ona ti se dala na telala!
Kupila je Harpagića Uma,
za nju dala gdje god što imala,
derala je s begovim ortakom!

U Mostaru, čelebi pazaru

U Mostaru, čelebi pazaru,

zametnuti laki salandžaci.
Sve se ljulja malo i golemo,
ponajviše čelebija Mujo!
Koliko se plemenito ljulja,
sve bademu odlijeću grane.
Izlazio aga Hasan-aga:
Lakše, more, čelebija Mujo,
ne krši mi drvo bademovo!
U men' ima vjerenica ljuba,
badem zoblje, šerbe vodu pije!
Progovara čelebija Mujo:
Čuješ mene, aga Hasan-aga!
Ostala ti ljuba udovica,
u Mujove zapanula ruke
pa vidjela što je muška glava!

U Mujage, sina materina

U Mujage, sina materina,
Zelena mu gora oko dvora,
U toj gori kamen suroviti,
Na njem sjedi Mujo jadoviti,
Suze roni, a gradove broji,
Kol'ko ima odavde do mora?
Sedamdeset i sedam gradova.
U svakom sam djevojku ljubio.
Nigdje mene zora ne zateče.

U Omera, više Sarajeva

U Omera, više Sarajeva,
zeleni se gora oko dvora
i u gori zeleno jezero.
Na jezeru Omerova ljuba
lice mije, gorke suze lije.
Sinoć joj se Omer snevjerio
s robinjicom Adem kadunicom.

U onoga Delal-age

U onoga Delal-age nasrid Saraj'va,
U njegov' ima l'jepa ćerka Delalagina.
Nju mi prose sandžakbezi i alajbezi.
Govorila l'jepa ćerka Dalalagina:
"Ne daj mene sandžakbegu ni alajbegu,

Ne uzimaj mnogo blago, sve gotovinu,
Prvo će mi jutro jutro reći: "Hajde na vodu."
Drugo će mi jutro reći: "Platili smo te."
Treće će mi jutro reći: "Ti si robinja."

U polju se ruža cvatijaše

U polju se ruža cvatijaše,
al' mi tude nibog ne bijaše,
već bijaše Haša i Mejruša.
Dolazi im momče neženjeno,
Hašu budi, a Mejrušu ljubi:
Ustan' gore, draža do matere!
Progovara Mejruša djevojka:
Tam' se kini, momče neženjeno!
Nas je majka u gori rodila,
u zelenu travcu povijala,
srna nas je mlijekom zadojila,
a soko nas odnjiho na grani.
Da nas takneš, rastopile bi se,
baš ko šećer u vodi studenoj!

U Saraj'vu devetera vrata

U Saraj'vu devetera vrata
I deseta od suhoga zlata,
Na vratima gizdava djevojka
Na nju s' Ale jabukama baca:
"Ne bacaj se, Ale, jabukama
Jer ako se ja nabacim na te,
Probiću ti granu na fermanu,
A kroz ferman muhtli koporan,
Kroz koporan svilenu košulju,
Kroz košulju tilo na petero,
A kroz tilo srce na sedmero."

U Saraj'vu pod Babića dvore

U Saraj'vu pod Babića dvore
zelen čador i zelena trava:
tu djevojke kolo zaigrale
i međ' njima dvije mile seje,
dvije šćeri Firdus kapetana.
Mlađu prosi Babić Ahmed beže,
a stariju pola Sarajeva.

Starija je mladoj govorila:
Počuj mene, moja mila sejo,
pokloni mi Babić Ahmed bega,
ja ću tebi pola Sarajeva!
Bogme neću, moja mila sejo,
ne dam tebi Babić Ahmed bega,
da mi dadeš i sve Sarajevo!

U Stambolu, na Bosforu (2)

U Stambolu, na Bosforu,
a u silnog cara dvoru,
zaplakala Šećer Đula,
Osman-paše vjerna ljuba:
"Osman-pašo, đe si mori,
za tobom mi srce gori?
Osman-pašo đe si bio,
đe si vojsku ostavio?"
"U Bugarskoj, kraj Sofije,
gdje se rujna krvca lije;
Dušman me je zarobio,
život mi je poklonio,
sablju mi je osvojio,
vojsku mi je oprostio!"

U Šeheru kraj bistra Vrbasa

U Šeheru, kraj bistra Vrbasa,
šetala se lijepa Almasa.
Ja kakva je u pojasu svome,
sav se Šeher ponosi sa njome.
"Oj, Almasa, mladosti ti tvoje,
budi moja, ukrasi mi dvore!"

U toj gori

U toj gori,
Silan oganj gori,
Ranjen junak leži
U zelenoj travi.
Progovara junak
Iz zelene trave:
"Nosite me dolje,
U to ravno polje,
Kopajte mi raku

U t'jesnu sokaku,
Za pušku duboku,
Za sablju široku,
Vežite mi đogu
Pokraj moji' nogu
Podajte mu zobi,
Ne dajte mu vodu,
Nek moj đogo znade
Da me ne imade.
Kažite mi majci
Da sam junak bio".

U Travniku na Daltabaniku(1)

U Travniku na Daltabaniku,
Kolo vodi devet udovica,
Kolovođa Omerbegovica.
Čedo nosi pod svilenim pasom,
Boga moli da se muško rodi.
Bog joj daje, žensko joj se rodi.
Tri joj dana ime nadjevala,
Od mila je Karabegom zvala.

U Travniku na Daltabaniku (2)

U Travniku na Daltabaniku,
prodaje se bejaz anterija.
Prodaje je zenđil udovica,
prodaje je jer je sirotica.
Kupuje je Travničanin Mujo,
nameće se Sarajlija Salko.
"Man' se, Salko, zenđil udovice,
i njezine bejaz anterije!
Za pasom mi dvije puške male,
obje male bez kremena pale,
ubit ću te, žalosna ti majka!"

U Trebinju gradu

U Trebinju gradu vel'ka žalost kažu,
gdje umrije mlada Zubčevića Zlata.
Na umoru Zlata majci govorila:
"Dobro moje, majko, svate dočekajte.
Svakom svatu, majko, po boščaluk dajte.
Mome dragom, majko, vezenu mahramu.

Neka suze briše, za mnom nek' uzdiše!"

Umihana Hadži Jusufova

Umihana Hadži Jusufova
na Vrbasu đugum ostavila,
na đugumu fesić s dukatima;
jemeniju na vrhu svezala,
a papuče k vodi okrenula
da svak misli da se utopila.
Sva gospoda k vodi dolazila,
niko ne smje u Vrbas skočiti
osim jednog deli Ibrahima.
Kad se nešto iza grmlja javlja:
Ne budali, deli Ibrahime,
nisam, bolan, u Vrbas skočila,
već sam bijelo lice umivala
da ga ljubi deli Ibrahime!

Umorih se ruže trgajući

Umorih se ruže trgajući,
dan izgubih dragog čekajući.
Kad ja vidjeh da mi neće doći,
ja izadoh na sokak na vrata.
Ja na vrata, dragi mimo vrata
"Ah, moj dragi, moje milovanje,
ubilo te moje uzdisanje,
što te nije naučila majka
sevdisati i ašikovati!"

Uzdahnuću, saviću oblake

Uzdahnuću, saviću oblake,
Primamiću varoške junake,
Primamiću, al' im poći neću.
Savo vodo, suha žeđo moja,
Jabandžijo, živa željo moja.

Uzeh đugum i maštrafu

Uzeh đugum i maštrafu,
pođoh na vodu.
Kad na vodi, moja draga,

lice umiva.
Kad smo bili na sastanku,
zagledasmo se!
Kad smo bili nasred bašče,
poljubismo se!
Kad smo bili na vrh bašče,
darovasmo se!

Uzori dragi ravnine

Uzori, dragi, ravnine
Pa posij svoje jadove
I svoje, dragi, i moje,
Da vidim šta će niknuti.
Izniče trava zelena,
Kroz travu potok proteče,
viš' njega ruža procvate,
u ruži bulbul propjeva.
Ako ti nikne pšenica,
Šeniću, dragi, za tobom.
Ako ti nikne bosiljak,
Bosa ću, dragi, za tobom.
Ako ti nikne ljubica
Ljubi me, dragi, tvoja sam.

Vatra gori u jelovoj gori

Vatra gori u jelovoj gori.
Ko je loži, ko se kraj nje grije?
Vile lože, Ibro rane grije,
Ibru su nam rane osvojile.
Rekle su ga izl'ječiti vile,
al' za l'jeka, puno zatražile:
Staroj majci ruku iz ramena,
starom babi ćurak sa ramena,
miloj seki rusu kosu s glave,
vjernoj ljubi, ogru ispod vrata.
Dade majka ruku iz ramena,
dade babo ćurak sa ramena,
dade seka rusu kosu s glave,
ne da ljuba ogru ispod vrata,
umr'je Mujo, žalosna mu majka!

Vezak vezla Adem kada

Vezak vezla Adem kada,
mlada nevjesta,
na čardaku, na visoku,
kraj džam-pendžera.
Sav je derdef pokapala,
gorkim suzama.
Njoj dolazi mlad Omere,
mladi djevere:
”Šta je tebi, Adem-kado,
mlada nevjesto?
I dosad si vezak vezla,
nisi plakala.”
”Prođi me se mlad Omere,
mladi djevere.
Tvoja majka, dobra žena,
o zlu govori,
da ja ljubim mlad Omera,
mladog djevera,
a Bog znade, i ti znadeš,
nije istina!”

Vezak vezla dilber Ernevaza

Vezak vezla dilber Ernevaza
Od sabaha taman do po dana
Na šiljtetu, u debelu hladu,
A pod granom mavi jorgovana,
Čistom srmom i suhijem zlatom.
Na jagluku milo ime piše,
Koje ona žarom srca ljubi
I vjeruje da za njega diše.
Vezak veze, a usto pop'jeva:
"Rumen ružo, ako boga znadeš,
Kad moj dragi u đulistan dođe,
Da mu selam od mene predadeš.
A još molim ovaj cjelov blagi
Što ostavljam na listiću tvome,
Da ga predaš kada amo dođe,
Srcu, duši, ašikliji mome".

Vezak vezla Duda Penjavina

Vezak vezla Duda Penjavina
na čardaku prema Latinluku.
K njoj dolazi Varošanin Meho:
Srce, dušo, Dudo Penjavina,

kome vezeš svilena jagluka?
Vezem tebi, Varošanin Meho,
ako ćeš se proći Latinluka
i Marice, mlade krčmarice,
i Ružice, s Latinske ćuprije,
i visoke Ješe Samardžine,
i lijepe Savke Ćebedžine!
Odgovara Varošanin Meho:
Vezi jagluk, Dudo Penjavina,
pa ga daji kome tebi drago!
Ja se neću proći Latinluka
i Marice, mlade krčmarice,
i Ružice, s Latinske ćuprije,
i visoke Ješe Samardžine,
i lijepe Savke Ćebedžine:
dosta su me vina napojile
i dušmanske ruke sačuvale!

Vezem jagluk sitnim biserdžikom

Vezem jagluk sitnim biserdžikom.
Da ja znadem da ga dragom vezem,
vezla bih ga svilom almasijom,
a punila dubrovačkim zlatom!
Da ja znadem da nedragom vezem,
vezla bih ga svilom kahvajijom,
a punila zlatom jablanijom.

Vihor ružu niz polje tjeraše

Vihor ružu niz polje tjeraše,
dotjera je Muji pod čadore.
Pod čadorom niko ne bijaše,
samo Mujo rane bolovaše.
Sedam rana od sedam jarana,
osma rana - udaje se draga.
"Sve bih rane prebolio lahko,
osmu ranu ne mogu nikako!"

Vila jaše konja Osmanova

Vila jaše konja Osmanova,
vila jaše, za njom Osman pješe.
"Sjaši, vilo, da se odmorimo!"
"Ja se nisam mlada umorila:

Valja meni bio grad graditi
brez aršma i brez tebešira,
brez kamena i brez ćeremita!”

Vila viče sa vrh Trebevića

Vila viče sa vrh Trebevića:
”Jel’ Saraj’vo gdje je nekad bilo?
Jel’ mejhana kraj Morića hana?
Piju l’ vino mlade Sarajlije?
Služi li ih krčmarica Mara?
Nosi l’ Mara tri tanka fistana?
Prvi, plavi, što begove mami,
drugi, žuti, što hanume ljuti,
treći, b’jeli, što djevojke cvjeli!”

Vila vilu iza gore viče

Vila vilu iza gore viče:
Bila vilo, moja posestrimo,
kako smo se mlade posestrile,
još se nismo mlade darovale!
Evo vojska na Zagorju spava,
u vojsci je Zair Zair-aga;
uhvatimo Zair Zair-agu,
njim ćemo se mlade darovati!

Vilu ljubi Murtez Alagiću

Vilu ljubi Murtez Alagiću,
vilu ljubi devet godin’ dana.
Kad deseta godina nastala,
progovara Murtez Alagiću:
”B’jela vilo, moja vjerna ljubo,
evo danas devet godin’ dana,
kako ljubim tvoje b’jelo lice,
još se nisi na me nasmijala!”
”Kako ću se jadna nasmijati,
kad si mene mladu zarobio!”
Prevari se Murtez Alagiću,
pa joj vrati krila i košulju.
Kad se vila dograbila krila,
ode vila nebu pod oblake.
Ode vila pjesmu pjevajući,
osta Murtez za njom plakajući.

Vino pije Selman-aga

Vino pije Selman-aga,
Vino pije podvikuje.
Đuzel Joku dovikuje:
"Đuzel Joku, crno oko,
Jesi l' sama, jesi l' doma?
Je l' mehana otvorena?
Jesu l' čaše poredane?
Jesu l' age posjedale?"

Vino piju Age Sarajlije (1)

Vino piju age Sarajlije
na Ilidži pokraj Sarajeva.
S Čobanije dvije Turhanije,
s Čemaluše do dva Dženetića,
iz Žabljaka do dva Vatrenjaka,
sa Hiseta dvije Odošaše,
sa Kovača dva Morića mlada,
dva Morića, dva Halilbašića,
sa Berkuše Kuna Hasanaga,
sa Bjelava Pinjo bajraktare.
A služi im Čebedžina Savka,
zlatnom čašom iz bijele ruke.
Kako kome čašu dodavaše,
svaki joj se pod grlo faćaše.
Progovara Čebedžina Savka:
Čujete l' me, age Sarajlije!
Ako mogu svima biti sluga,
ja ne mogu svima biti ljuba!
Samo onom mogu biti ljuba
koji može Drinu preplivati
pod silahom i pod bensilahom,
u čizmama i u halčinama,
pod pazuhom prenijet djevojku.
Progovara Pinjo bajraktare:
Evo ko će Drinu preplivati
u čizmama i u halčinama,
pod silahom i pod bensilahom,
pod pazuhom tebe prenijeti!

Vino piju age Sarajlije (2)

Vino piju age Sarajlije,
na Ilidži pokraj željeznice:
dva Morića, i dva Džindžafića,
sa Bistrika do dva Dženetića,
s Čobanije dvije Turhanije,
s Čeirdžika dvije Muzdedžije,
iz Žabljaka do dva Vatrenjaka,
sa Kovača dva Halilbašića,
a sa Mlina dvije Turnadžije,
iz Potoklinice do dvije Penjave,
sa Vratnika dvije Tahmišćije,
sa Hiseta dvije Odobaše,
s vrh Bistrika Kuna Hasan-aga,
sa Bjelava Pinjo Bajraktare...
Služila ih krčmarica Janja.
Kako kome čašu dodavaše,
svaki joj se za njedra mašasaše.
Progovara krčmarica Janja:
"Ako mogu svakom sluga biti,
ja ne mogu svakom ljuba biti,
samo jednom Pinji bajraktaru!"

Vino piju dva mila jarana

Vino piju dva mila jarana,
jaran Mujo i jaran Alija,
na varoši, gdje piju sarhoši.
Tud prolazi beže Isaj-beže.
Njega zovu dva mila jarana:
Hajde, beže, da pijemo vina!
Man'te me se, dva mila jarana,
nije meni ni do moga dina,
a kamoli do vašega vina!
Sinoć me je oženila majka,
a jutros mi pobjegla djevojka
sa jastuka i meka dušeka,
negrljena i ne poljubljena!
Pitaju ga dva mila jarana:
Boln bio, što nisi ljubio?
Sanan bio, moja braćo draga,
sanan bio, san me prevario,
prevario, pa nisam ljubio!
Tad mu vele dva mila jarana:
Ej, sokole, beže Isaj-beže,
ne spava se kad se ljubi zlato,
već se spava kad se kosi trava!

Visoka jela do neba

Visoka jela do neba,
Široka lista do zemlje.
Pod jelom Ale boluje:
Da umrem, bi l' me žalila?
Do podne bi te žalila,
Od podne kolo vodila.

Visoko, kletu, gornje stoborje

Visoko, kletu, gornje stoborje,
nigdje ti drage vidjet' ne mogu!
Tajom joj odoh, tajom je vidjeh,
prsten joj dadoh s almas-kamenom!

Voljelo se dvoje mladih

Voljelo se dvoje mladih
šest mjeseci i godinu.
I htjedoše da se uzmu,
dušmani im ne dadoše.
Razbolje se l'jepa Fatma,
jedinica u majke,
poželjela žute dunje,
žute dunje iz Stambola.
Ode dragi da donese
žute dunje carigradske,
al' ga nema tri godine,
nit' se javlja, niti dolazi.
Dođe dragi sa dunjama,
nađe Fatmu na nosilima:
"Dvjesto dajem, spusti te je,
tristo dajem, otkrite je,
da još jednom Fatmu vidim ja!"

Vozila se po Vrbasu lađa(1)

Vozila se sevdeli,
haj, vozila se sevdeli, dušo moja,
po Vrbasu lađa.
Sva je lađa sevdeli,
haj, sva je lađa sevdeli, dušo moja,
srebrom okovana.

Vesla su joj sevdeli,
haj vesla su joj sevdeli, dušo moja,
od suhoga zlata.
A na lađi sevdeli,
haj, a na lađi sevdeli, dušo moja,
devet djevojaka.
Među njima sevdeli,
haj, među njima sevdeli, dušo moja,
vesladžija Mujo.

Vozila se po Vrbasu lađa(2)

Vozila m' se, sevdeli Zumro, Mujagina lađa.
- Ko je lađi, sevdeli Zumro, bio veslendžija?
- Veslendžija, sevdeli Zumro, Mujo kujundžija.
Vesla su mu, sevdeli Zumro, od suhoga zlata,
Sva je lađa, sevdeli Zumro, srebrom okovana,
A po srebru, sevdeli Zumro, zlatom pozlaćena.

Vratnik pjeva

Vratnik pjeva, nikad ne tuguje,
Sarajevom pjesma odjekuje.
Ja miline kad s Vratnik-mejdana
pusta mladost prođe raspjevana!
Sarajevo, bez Vratnika, šta je?
Tamo pjesma nikad ne prestaje!
Pod beharom, ljeti u šljiviku,
ašikuju momci na Vratniku.
Bez Zmajevca, Kule i Mejdana,
teferiča, ni uranka nema!

Vrbas voda nosila jablana

Vrbas voda nosila jablana,
Na jablanu kuje kujundžija.
"Kujundžija, tako ti zanata,
skuj ti meni od zlata junaka!
Nemoj plava, tako ti zanata,
vec garava k'o što sam i sama!"

Vrbas voda nosila jablana (I)

Vrbas voda nosila jablana,

na jablanu kujundžija Mujo.
Njemu veli ljepotica Fata:
Kujundžija, tvojeg ti zanata,
sakuj meni od zlata junaka.
Nemoj plava, tako ti musafa,
već garava ko što sam i sama,
ja za plava ne bih groša dala!

Zakukala šarka ptica

Zakukala šarka ptica,
perja šarena,
u perje se savijala
od zla vremena.
Kao moma u zla doba
prve godine,
sve joj druge propjevaše,
ona ne pjeva.
Prodj'te me se drugarice,
ja sam žalosna,
dragi mi se oženio,
kog' sam voljela!

Zaovica pita nevjesticu

Zaovica pita nevjesticu:
Nevjestice, gondže od ružice,
Jesi l' bl'jeda ti kod majke bila
-Il' pobl'jedi kako 'vamo dođe?-
Nisam bl'jeda ja kod majke bila,
Već pobl'jedi' kako 'vamo dođo':
Svekar dužan, đuegija ružan.
Da je svekar na hiljade dužan,
Sam' da nije đuegija ružan.
Svekar će se duga odužiti,
Đuegija uvijek ružan biti.

Zapio se mlad Mustaj-beg Dukatarević

Zapio se mlad Mustaj-beg Dukatarević,
pa on propi sto dukata sve zajedan dan,
i svog ata zlatna rahta i po Budima.
Njega kara Salih-paša, Bosne gospodar:
"Šta je tebi, mlad Mustaj-beg Dukatarević,

pa ti propi sto dukata sve zajedan dan,
i svog ata zlatna rahta i po Budima?"
"Ne karaj me, Salih-paša, Bosne gospodar,
da ti ljubiš ono zlato, koje ljubim ja,
propio bi sto dukata sve zajedan dan,
i svog ata zlatna rahta i sav Budim grad!
Ako njeno, drag vezire, lice ne vidim,
šta će meni ravan Srijem, Pešta i Budim!"

Zapjevala bulbul ptica(1)

Zapjevala bulbul ptica,
misli zora je:
"Ustaj, Fato, ustaj zlato,
spremaj darove!"
"Ja sam mlada i sirota,
nemam darova."
"Kad si mlada i sirota,
što se udaješ?"
"Udala me stara majka,
nisam ni znala:
kad mi kosu raspletoše,
mislim petak je,
Kad mi svilu obukoše,
mislim Bajram je,
kad mi prsten natakoše,
mislim šala je,
kad mi drago uvedoše,
mislim brat mi je!"

Zapjevala bulbul ptica (2)

Zapjevala bulbul ptica,
misli: zora je.
- Ustaj, Fato, ustaj, zlato,
dijeli darove!
- Ja sam mlada, ja sam luda,
ja ne umijem.
- Kad si luda, kad si mlada,
Što se udaješ?
Udala me stara majka,
nisam ni znala.

Zaplakala moja draga

Zaplakala moja draga
rano u zoru,
rosno cv'jeće zaljevala,
na svom prozoru.
Volio sam kose njene,
usne rumene,
al' je njena stara majka
ne da za mene.
Jesen ide, jesen rana,
kiše padaju,
po moju se milu dragu
svati spremaju.

Zaplakala šećer-Đula

Zaplakala šećer-Đula,
Osman-paše, vjerna ljuba:
"Moj Osmane, gdje si bio,
gdje si vojsku izgubio?"
"Evo mene, Đulo mlada,
pokraj Plevna, starog grada,
što mi care vojske dade,
sve mi, Đulo, za din pade.
Ja sam, Đulo, ropstva pao,
britku sablju otpasao,
pa sad nemam nikog svoga,
osima Boga jedinoga.
Đogo mi je oćorio,
a ja, Đulo, obolio.
Kad mi đogo gladan hrže,
ja se, Đulo, vezan tržem.
Đulo mlada, preudaj se,
meni nikad ne nadaj se.
Dušman me je zarobio,
zauvijek nas rastavio!"

Zaplakala stara majka

Zaplakala stara majka Džafer-begova:
"Džafer-beže, ludo d'jete, šta mi dovede?
Dovede mi ludo mlado, neće da rodi,
sve se b'jeli i rumeni i ašikuje."
Naljuti se Džafer-beže, ode na čardak.
Na čardaku ljubnu nađe, podne klanjaše.
Sablja zveknu, ljuba jeknu, čedo proplaka!
"Šta učini, Džafer-beže ja se šalila!"

”Eto, majko, tvoga grijeha, tvoga i moga,
više tvoga nego moga, tako mi Boga!”

Zaprosio Alija

Zaprosio Alija
u matere Sevliju,
ne da majka Sevliju,
već mu daje Hajriju.
Neće Hajra da radi,
već se s majkom inadi.
Kad to čuo Alija,
on poteže handžara,
pa udari Hajriju
posred prsa, kraj srca.

Zar s' s' udala kuno

”Zar s' s' udala kuno,
Zar s' s' udala, kuno moja?”
uh , jedna gora zelena!
”Jesam, bogme, seko,
Jesam, bogme, sestro moja.”
”Za koga si, kuno,
Za koga si, kuno moja?”
”Za pašića, seko,
Za pašića, sestro moja.”
”Išta ruha, kuno,
Išta ruha, kuno moja?”
”Devet sanduk', seko,
Devet sanduk', sestro moja.”
”Šta ćeš svekru, kuno,
Šta ćeš svekru, kuno moja?”
”Boščaluk jedan, seko,
Boščaluk jedan, sestro moja.”
”A svekrvi, kuno,
A svekrvi, kuno moja?”
”Jemeniju, seko,
Jemeniju, sestro moja.”
”Šta diveru, seko,
Šta diveru, sestro moja?”
”Maramicu, seko,
Maramicu, sestro moja.”
”Šta ćeš za'vi, seko,
Šta ćeš za'vi, sestro moja?”
”Cipalice, seko,

Cipalice, sestro moja.”

Zareče se Šarića kaduna

Zareče se Šarića kaduna,
u mahali među hanumama:
"Jes' tako mi dina i imana,
i tako mi šehri Ramazana,
sagradit ću mekteb i munaru,
i veliki sahat u Mostaru,
nek' se čuje preko Bišća ravna,
Velagića i Blagaja grada,
a da nije Bisine čulo bi i Nevesinje!"

Zarobljeno srce moje

Zarobljeno srce moje,
prelazeći br'jeg i do.
Tražilom je ne bi l' našlo
da ublaži srcu bol.
Uzalud mi želja moja,
uzalud mi nade sve,
kad ne smijem ljubiti' onu,
za kojom mi duša mre.

Zaspala djevojka

Zaspala djevojka
br'jegu na kamenu.
Siv je soko budi:
"Ustani, djevojko,
sabah će ti proći,
dragi će ti doći!"
"Nek' mi sabah prođe,
dragi nek' mi dođe!"

Zaspo mi je dragi

Zasp'o mi je dragi u zelenoj travi,
Oko njega vile kolo uhvatile.
Prođ'te me se, vile, moje posestrime,
Nije meni, vile, do vašeg pivanja,
Već je meni, vile, do mojega jada.

Zašto svićeš tako rano

Zašto svićeš tako rano,
rujna zoro, s puno sjaja,
što mi budiš zlato moje
iz najljepšeg zagrljaja?
Što se zoro ne sakriješ,
i nepustiš noć na miru,
da još jednom ljubim zlato
što mi leži na mom krilu?
Samo tihi povjeterac
nek' nam svoje čari pruža,
a noć tiha, tako duga,
nek nam pruža miris ruža!

Zelen orah od roda se savio

Zelen orah od roda se savija,
Pod orahom Mujo rane previja:
"Žarko sunce, selam ćeš mi materi,
Nek mi mezar pod orahom napravi,
Draga mi se za drugoga udala,
Da Bog da joj zmija oči popila."

Zelen sokak poplavila Sava

Zelen sokak potopila Sava,
a mog dragog zaboljela glava.
Ja mu nosim vina iz Vidina
i rakije iz Demir-kapije,
i duhana iz nova dućana,
i daću mu prebijelo lice
ne bi li mi ozdravio dragi.

Zelena mi se gora

Zelena mi se gora porušila,
Studenim se kamenom zasula.
Tu je mnoga četa izginula
Do dva brata, dva Filipovića,
Dva sestrića, dva Ogroševića,
I prilipi Beštić Mehmed-aga.
Koga žali bratac, kog' sestrica.
Mehmed-age niko žalit nema,

Do li mlada Hasanbegovica.
Ona ga je mlada ožalila,
Sve po kuli roblje porušila
I na sebi dibu izvrnula,
Ćerku Mejru u crno zavila.
Kada dođe beže Hasan-beže,
Čizme skida, a za roblje pita:
”Ah, boga m’ ti, moja vjerna ljubo,
Što s’ po kuli roblje porušila,
Što s’ na sebi dibu izvrnula,
Što si Mejru u crno zavila?”
” Ah, boga m’ ti beže Hasan-beže,
Eto sablje, eto moja glava.
Sinoć se je gora porušila,
U gori je velik ogrom bio,
Studenim se kamenom zasula.
U gori je četa izginula:
Do dva brata, dva Filipovića,
Dva sestrića, dva Ogroševića,
I prilipi Beštić Mehmed-aga.
Nekog žali bratac il’ sestrica,
Mehmed-age niko žalit’ nema,
Pa ga moram mlada ožaliti
Jerbo mi je prvi ašik bio.”
”Bre, aferim, moja vjerno ljubo,
I meni je prvi jaran bio.”

Zeleno drvce niz more pliva

Zeleno drvce niz pliva,
Gradu se boji gradski dizdare,-
Ne boj se gradu, gradski dizdare,
Ja nisam poš’ o dragu obići.
U tuđoj zemlji moja djevojka.
Jedni mi kažu da je bolesna,
Drugi mi kažu da je umrla.

Zeman, druge, da se rastajemo

Zeman, druge, da se rastajemo,
gdje rekosmo da se sastajemo!
Neko dvoru, neko dragom svome
a ja nemam dvora ni dragoga.
Bili dvori, pa se salomili,
dragi bio, pa se oženio!

Zlatni topi na gradu pukoše

Zlatni topi na gradu pukoše,
l'jepoj Ajši krnu postaviše.
"L'jepa Ajšo, je l' ti žao majke?"
"Što će meni biti žao majke?
U mog dragog bolju majku kažu!"

Zlato Mara platno bijelila

Zlato Mara platno bijelila
na jaliji, nasred Sarajeva.
Tri dilbera konje natjeraše,
bijelo joj platno pogaziše.
Govorila materina Mara:
Karaće me moja mila majka,
što ste meni pogazili platno!
Tri dilbera konje zastaviše
i ovako Mari govoriše:
Biraj, Maro, koga ćeš junaka,
a za tvoje prebijelo platno!

Zmaj od Bosne

Sa Gradačca, b'jele kule Zmaja od Bosne,
sokolovi zakliktali kajde žalosne.
Umrla je vjerna ljubica Husein-begova
jer izgubi gospodara srca svojega.
Osedl'o je vranca svoga Husein-kapetan,
odjezdio Romaniji pod'jelit' mejdan.
Na čardaku vjerna ljubica, Allah-illallah,
klanjala je, plakala je, haber čekala.
Pod pendžere glasnik stiže srca žalosnog:
"Udaji se, vjerna ljubice, nema bega tvog!"
Od sevdaha i žalosti, kraj pendžera svog,
prepuče joj bolno srce, neće za drugog.
Sa džamije Husejnije uči mujezin,
sa čardaka i bedema plaču sokoli.
Do Stambola odjekuju kajde žalosne,
pusta osta b'jela kula Zmaja od Bosne.

Zmaj prileti s Bosne na Dunavo

Zmaj prileti s Bosne na Dunavo

i pronese pod krilom djevojku;
a pod krilom ruho djevojačko.
Kad je zmaju žega dodijala,
baci zlato u zelenu travu,
b'jelo ruho na jelovu granu,
dade zlatu od zlata maštrafu,
posla zlato za goru, na vodu,
a na gori tri junaka mlada.
Jedan veli: "L'jepe li djevojke"-
Drugi veli: "Da je oljubimo;"-
Treći veli: "Da je upitamo,
čijeg li je soja i plemena!"-
Njima zlato samo odgovara:
Ja sam ćerka age Tefterdara,
A unuka sa Bosne vezira,
Vjerna ljuba zmaja žestokoga.

Znaš li, dragi, kad se zagledasmo

Znaš li, dragi, kad se zagledasmo,
jedno drugom vjeru zadavasmo.
Tvrđa bješe vjera od kamena,
danas nam je mekša od pamuka,
jer si, dragi, vjerom prevrnuo,
bolesnog te prevrtala majka!
Svud ti majka lijeka tražila,
i od mene i od moje majke.
Ja imala, ja ti ga ne dala,
već ti dala od čeg' boli glava:
čubre trave i koprive šare.

Zora rudi, majka sina budi

Zora rudi, majka sina budi:
"Ustaj sine, prolaze djevojke!"
"Nek prolaze, moja proći neće.
Sinoć sam joj pod pendžerom bio,
i b'jelo joj lice obljubio!"

Zora zori, p'jetli poju

"Zora zori, p'jetli poju,
pusti me, draga moja,
da idem!"
"Nije zora, već je hora,

ostani, dilber-dragi,
kraj mene”

”Ezan uči sa munare,
pusti me, zlato moje,
da idem!”

”Nije ezan, već Murtezan,
prilegni, dilber-dragi,
kraj mene!”

Zove majka pašu Sokoliju

Zove majka pašu Sokoliju,
s vrh Zlatara, viš' Sokolovića:

”Moj Mehmede, nad carstvom vezire,
vodiš vojsku Šamu i Bagdadu,
tvrdom Beču i ravnom Budimu,
svoju Bosnu nikad ne pohodiš,
a ja stara hoću umrijeti.

Moj Mehmede, sine moj ponosni,
dovedi mi s mora neimare,
gradi meni po Bosni haire,
obuzdaj mi pobješnjelu Drinu,
ćuprijom joj sastavi obale,
izgradi mi karavan-saraje,
nek' se znade koga sam rodila!”

Zv'jezda tjera mjeseca

Zv'jezda tjera mjeseca,
za goru ga otjera,
za goricom vodica,
na vodici curica,
b'jelo lice umiva.

”Daj mi malo vodice
iz te b'jele ručice!”

”Ne dam, dragi, ni kapi,
nek' ti duša iskapi,
zbog sinoćnje besjede!
Zbog sinoćnje besjede
i rumene jabuke.

Drugoj daješ rumene,
meni mladoj uvehle,
uvehla ti duša ta!”

Zv'jezdo Dano, što 'no raniš rano

”Zv’jezdo Dano, što ’no raniš rano,
gdje si bila, gdje si dangubila?”
”Gledala sam gdje se braća d’jele.
D’jeliše se, ne pokaraše se!”

Žarko sunce, na visoko ti si

Žarko sunce, na visoko ti si!
Ah, moj dragi, na daleko ti si!
Žarko sunce, posпусти se niže,
a, moj dragi, primakni se bliže
da ti prečnem oke na jagluke,
a brčiće na jagluk drščice,
ime tvoje na rukave moje,
a ti moje na oružje svoje!
Kad pogledam na rukave svoje,
nek mi pane na um ime tvoje.
Kad pogledaš na oružje svoje,
nek ti pane na um ime moje.

Žarko sunce što si zakasnilo?

Žarko sunce što si zakasnilo?
-Zakasnilo jade gledajući,
dje Alibeg vjernu ljubiu kara
što prošeta ispred dvora bosa.

Žuta lala, dušo

Žuta lala, dušo, žuta lala, srce,
žuta lala, moj dragane,
Kajtažova Najla.
Bil đul-behar, dušo, bil đul-behar, srce,
bil đul-behar, moj dragane,
Kajtažova Zejna,
a karanfil, dušo, a karanfil, srce,
a karanfil, moj dragane,
Ugljenova Dika.
Gondže ruža, dušo, gondže ruža, srce.
gondže ruža, moj dragane,
Čelebića Duda.
Katmer ruža, dušo, katmer ruža, srce,
katmer ruža, moj dragane,

Čelebića Zilka,
a mušketim, dušo, a mušketim, srce,
a mušketim, moj dragane,
Čelebića Đula.
Carev' oko, dušo, carev' oko, srce,
carev' oko, moj dragane,
Muftijina Biba.
Katmer šeboj, dušo, katmer šeboj, srce,
katmer šeboj, moj dragane,
Osman-age Vasva.
Zimi-zelen dušo, zimi-zelen, srce,
zimi- zelen, moj dragane,
Dervišage Đula.
Plavi sumbul, dušo, plavi sumbul, srce
plavi sumbul, moj dragane.
Temimova Ajša,
a zerina, dušo, a zerina, srce,
a zerina, moj dragane,
Deronjica Duda.
Šeboj-tuba, dušo, šeboj-tuba, srce,
šeboj-tuba, moj dragane,
Mujagina Fata.